AŞŞARAYA DÖNÜŞ

7 ARZ VE 7 SEMAYA YOLCULUK

Hak-i Tahirullah

İçindekiler

AŞŞARAYA DÖNÜŞ

7 ARZ VE 7 YERE YOLCULUK

Biz Bu Kitabı Kalp Kalemi ile Yazdık Sende Kalp Gözü İle Oku

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİYM

AYET .12 TALAK

الله الذى خلق سبع سموت ومن الارض مثلهن يتنزل الامر بينهن لتعلموا ان آلله على كل شىء قدير و ان الله قد احاط ب كل شىء علما

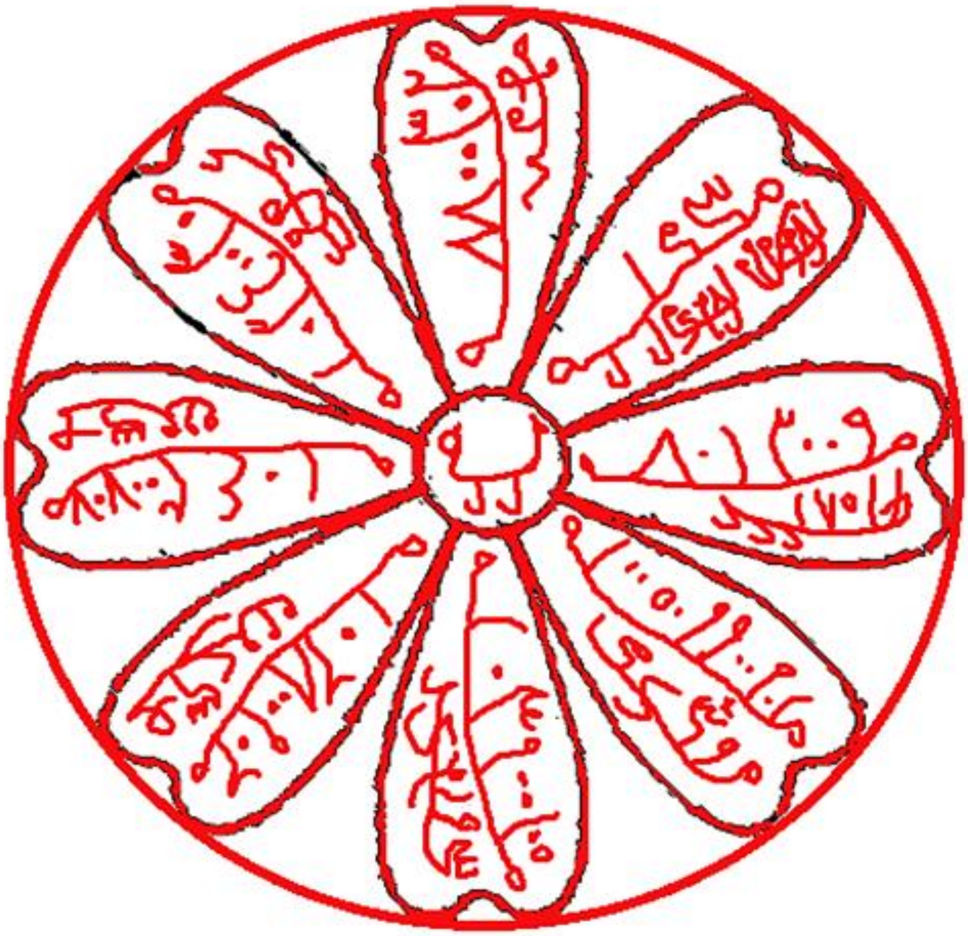
"O Allah ki, Yedi Semayı ve Yerden de Sayısı mislince Yaratandır. Emir Bunlar arasında inmektedir. Akletmeniz için. Allah, Her şeye Kadirdir. Allah İlmiyle Her şeyi kuşatmıştır".

TALAK 12 AYETİ VEFKİ

بشم الله الرحمن الرحيم

الله	الذى	خلق	سبع	سموت
و	من	الارض	مثلهن	يتنزل
الامر	بينهن	لتعلموا	ان	الله
على	كل	شىء	قدير	و
ان	الله	قد احاط	ب كل شىء	علما

KİTABÜL MÜHRÜ FETH



TAKDİM

BİRİNCİ SELAMLAMA

Evvela Bizleri Kâf dağı gibi kuşatıp, Eşsiz Şulesiyle bizleri Her Daim aydınlatan, ve hiç Nuru sönmeyen Peygamberimiz Ahmedi Mahmud Muhammed Mustafa SAV e, Sonra O nurdan Doğup yayılan ve Bu zor uzun tehlikeli yolda Elimizi Tutup hiç bırakmayan her daim Tehlikelerden bizleri koruyan önümüzdeki karanlık yolu Işığı ile aydınlatır bize rehber olan Ebul Hasan Ebu Turab Esedullah Sırrullah Keremullah Haydarı Kerrar Ali Bin Ebu Talibe, Sonra O nurdan doğan ve bu Sırat üzerinde sıra sıra dizilip bir kandil gibi Şule veren Yolumuzu aydınlatan ve süsleyen Bin kere bin rızaya mazhar Ehlibeyte ve Onun mirasçısı tertemiz soya, Ahirinde ise Her Daim manevi olarak bize bir örtü gibi yapışan kusur ve ayıplarımızı saklayan, Aklımıza ve imanımızı rehber olan Sarsılmaz ve önünde durulmaz Kılıcı ile bizler için her daim savaşan ve sözleri ile bize huzur veren İmam-el Muhammedi Ahmet Tahirullah Lütfullahu Bakiyetullah hüccetullah marifetullah 7 arş ve 7 arzın Maliki Rabbin Fethi Nasrullahın Yaveri Cümle peygamberlerin ilim aynası kalplerin sevdası susuz çöllerinde suyu kuru toprakların ağacı Cihanın iman kapısı Kayyum imam mehdiye Binlerce bin selam ve salat olsun. Allaha hamd olsun. Bir Allaha teslim olmuş onun peygamberi Muhammed Sav e sal olup bağlanmış mümin dostlarıma selam olsun ebeden ve daimen.

Ey Aziz dost Allah seni vee bizleri bir ruh ile desteklesin ve bizlere lutfetsin bil ki, Kimin Allah için kullugu kemale ererse ve bütün kâinatın bağından kurtulup müşahede makamına (Kalp ile seyretme makamına) yükselerek Allah'tan başkasina olan salından hürriyete kavuşursa Allah onun kalbine hakikat ilmini indirir. O kişiyi Rabbül arşül aziym dogru yolu bulmuş kimselerin hadilerin ve Raşitlerin sağlam ve istikamet üzere gittikleri yola sevkeder. O yolda haddi aşmak ve aşağıda kalmak yoktur. Allah onun iç âlemini batıla kaymaktan ve dinden çıkacak hallerden muhafaza eder. Kendisini zahirde fesat ve inattan korur. Allah TeaIa, onun işlerini üstlenir ve onun adına yürütür. Artık o her işinde Rabbin emri ile hareket eder.

Hak-i Tahirullah

01.10.2021 CUMA

١١ييييي ييي ١يي ييي ١١١١١ ١ ييي قق ١١١١١١١ ييي يييي ١ ييي قق ١١١١١١ ي ييي

İKİNCİ SELAMLAMA

Aşşarada Kîyama duran Hz Muhammed Sav e, Onununla saf tutat Hz Ali, Hz Hasan, Hz Hüseyin ve temiz soylarına Onlarla Aynı mescidde yer alıp Mescidi dolduran Cümle ehli şehitlere, dehrin Kapılarını tutan Hatanlara ve şimallere ve onlara imamlık Yapan Hızır As a, Aşşaradan Atı ile çıkıp ümmeti muhammedin destekçisi ve Aşşaranın elçisi olan Heybet ve duruşu ile Âlemde Hz Aliye en çok benzeyen Hızırın Yoldaşı ve sırdaşı Elçi müşeymaya, Hak yolunun yolcusu Salihler Kapısının bekçisi İlmin hamalı Garipler garibi Kul Dermizana, Süleyman şerbetinden içip Hakkı konuşan Ala Kargaya, Süleyman Meclisinin Muhafızı ve Emanetlerinin Koruyucusu Vezir Asafa, Hu Meclisinde Saf Tutan, Pirim Abdülkadir Geylani Hazretlerine, Onun ile aynı safta yer alan, Azizim Mahmut Hüdayi, Yine Onlarla saf tutumuş Alinin Dostu Pirim Veysel Karaniye, Sultanlar Kapısının Şahı Derlerin ilacı Pirim Emir Sultana ve Şehidül Evliya Sultan Murat Hüdavendigara Selam hürmet ve izzetlerimi Sunarak başlarım söze

Evvela Bismillah Sonra Ya Allah Muhakkak La ilahe illallah, Ya rabbi yaz aziym ya hakiym ya Kerim ya Aliym, Hayy ve Kayyumsun, Yoktur senin benzerin, Gözler seni idrak edemez ve Akıllar senin Kuvvet ve kudretine yetmez. La Havle ve la Kuvvete illa billahil aleyyil aziym. Hu Mevla Hu.

Sana Teslim oldum yöneldim. Ey yaratanın her işime seninle başlarım. Sensin bana hayat veren ve beni yediren içeren Her şeyi bana veren sensin Bir tek sensin şükredilecek ve övülecek Senden başka bir şeye şükretmem ve onu yüceltmem. Her şeyin tek sahibi ve var edeni sensin, Ben ancak sana teslim oldum ve boyun eğdim. Senin ortağın yoktur Sen teksin Bana yol gösteren Öğreten sensin Beni en iyi ve en doğru yola ilet Yanlış bir yola iletme. Ben sana sığındım ve her işimi sana teslim ettim.

Senden başka yaratıcı yoktur Bizi var eden sensin. Sen doğurmazsın Ve evlat edinmezsin. Senin bir başlangıcın ve bir sonun yoktur. Bizi işitir ve her daim duyarsın Sen yücesin ve sadece övülecek sensin Vermiş olduğun her şey için sana şükürler olsun.

TEVİLİ KAF SURESİ

Hak teala yüce kelamında buyurdu ki,

Kaf ve kuran meciddir. O kuran ki yücedir şereflidir hayırlıdır Yine O kaf ki şereflidir hayırlıdır Hayır içinde hayırdır. O kaf ki Hz Muhammed sav dir. Kaf dağının Cihanı kuşatıp sardığı gibi Ve cihana şule verdiği gibi İşte o muhammed sav de Tüm kulları kuşatmış sarıp sarmalamıştır. Tüm insanlar için hayır üzerinde hayır olmuş onlara kaf gibi şule verip durmaktadır. Ve yine o kaf ki Hz Muhammedin cüzünce Alidir Ehlibeytidir ki O kaf cüzlerden hasıl olup meydana geldiği gibi Her bir cüzü aslının cevherini taşır. Hepsi bir bütünde kaf olur Hepsi de şule verir kaf gibi. Hayır üstüne hayırdır. O sebepten hak teala buyurdu Kaf ve Kuran meciddir.

Amma o kâfirler içlerinden çıkıp gelen bu kafın şulesini acayip buldular Bir uyarıcı gelmesine şaşırdılar. Ve dediler ki toprak olunca geri dönüş mü var bu ihtimali olanaksız bir iş uzak bir ihtimal. Oysa hak teala semayı bina etti ona yönelip bakarlar ve onda bir çatlak dahi göremezler. O sema ki üzerinde güneş ay ve yıldızları Hak teala felek suyu içerisinde hareket ettirdi. Ve yine arzı o sema altında yayıp döşedi ona sağlam bir temel attı. O arz üstünde her türlü faydalı güzel nebattan filizlendirdi ki bu nebatların misali Evvela Hak tealanın peygamberleri sonra salih kulları sonra arifleri müminleridir.

Onlar bu nebatların faide verdiği gibi insanlara faide vermektedir kim onlardan gıdalanırsa açlıktan zayıf düşmüş bedeni kuvvet bulur bulanmış gözüne ışık gelir görüşü kuvvet bulur hak ile batılı keskin bir kuvvet ile bakarak ayırır amma Allahu teala öyle türlü nebatlarda bitirdi ki bunlarda zehir ve zarar ve zahmet hâsıl olur dokunanın eline dikeni batıp eza verir yiyene kuvvet değil zahmet çektirir. Aklı olanlar bunlara yanaşmazlar güzel durur iken çirkine tamah etmezler ondan yemezler onlar hayvana gıda olur.

Bu nebatın misali odur ki yeryüzünde fesat çıkaran küfür ile dolaşan ve her işi hayra karşı olan kâfirlerdir. Onlar yiyene zahmet ve acı verir tadları damakları oyar mideyi felakete sokar ta insanı ölüme kadar götürür zehrini bedene akıtır türlü maraza yol açar onu yiyenin gözleri puslanır bakışlarına gölge düşer önünde olanı dahi seçemez hak ile batılı ayırt edemez hale düşerler bu şekilde bedenleri dahi zayıf olur Her türlü hastalığa kapılıp heder olurlar.

O halde sen neden Allahın kuvvet ve kudreti üzerinde tasarruf kılmakta ve güzel nebatlar dururken zehire muhabbet kılmaktasın. O kâfirlerin dili ile, bu işleri acayip bulmakta ve bu uzak bir ihtimal olası mümkün değil demekte sorgulamaktasın. Kadir sıfatını inkâr edip kendine yazık etmektesin. Kaf a hayal demekte ve onu inkâr etmektesin onun şulesinden mahrum kalmayı marifet bilmektesin.

Hak teala ilahi takdir ve kuvvet ile kaftan beri yanda arzı 7 pare kıldı ve 7 pare üzerinde dahi çok türlü mahlûk halk etti hepsine nimet ve nefes lütfetti ki rabbin nimetleri sonsuzdur o halika hamdolsun hepside rabbin emrine boyun eğmiştir. Bu 7 arzdan geçen ve o 7 arzın cümle mahlûkuna nazar edip onların aslını tanıyan sonunda o kafı mecide ulaşır onun şulesi ile aydınlanır ondan ötesine geçen ise Allahu tealanın arş denizine dalar hayretler içinde o denizin türlü cevherlerini şeyir eder gözü görmediği hakikatlere ayan olur. Semaları seyran eder onun içinde halk edilmiş mahlûkata nazar eder. Bundan başka hak teala o yerin altında temelleri içinde türlü mahlûkat var etmiş o yerin altınıda pare pare eylemiştir ki o Allah kadirdir her şeye kuvveti yeter takdir ancak onundur. Acayipleyipte o kâfirler gibi inkâr etme bunlar uzak ihtimal uzak bir iş imkansiz deme rabbin kuvvet ve kudreti sıfatına yüz çevirme.

Hak teala buyurdu ki hafız kitap yanımızdadır. O korunmuş bir kitaptır. Yine Allahu teala arz üzerinde misali hafız kitaplar var ettiki hakikati onlar ile korudu ve kullarına miras bıraktı. Evvela bu hafız kitaplar Peygamberler sonra ehlibetleri ve salihler ve muminlerdir. Hakikat bunlar arasında miras olup her daim korunmaktadır. Hak teala buyurdu ki Bütün bunlar, içtenlikle Allah'a yönelen her kulun gönül gözünü açmak ve ona öğüt ve ibret vermek içindir. Ve Allahu teala buyurdu ki gökten bereketli bir su indirdik onun ile beldelere hayat verdik ölü beldeyi dirilttik. O suyun misali rabbin vahyidir ilmidir ve ayetleridir onlar ile insanlar ölü iken dirilir hayat bulur can bulur sallanır filizlenir kuvvetlenir.

O arzın mahlûkatından biri bakildir ki misali insandaki riya ya benzer o mahlûkatın eline düşen yer altında yaşayan sürüngenlere döner. Zamanla onlardan biri olur rabbin kuvveti ile verdiği lütuf ile gıdalananlar bu kavimden kurtulup Naris kavmine ulaşır bu kavmin misali insandaki cimrilige ve mal sevdasına dünyaya tamaha benzer o kavmin eline düşenler kendi üzerlerine taş döşeyip altında ezilen bir topluluğa benzer hayatları böyle geçer rabbin nimet ve lütfü ile bu kavmin elinden kurtulanlar Yecüc ve Mecüce ulaşır o Yecüc ve Mecüc un misali odur ki insan saki nefis dir doymak bilmez tüm suları dağları yer geçtiği her yere felaket getirir hayvanlar gibi hayat sürerler kendi kulaklarından kendilerine yorgan yaparlar dünyayı yer bitirir yine duymazlar hak teala buyurdu ki kıyamet zamanı bu kavim her yerden akın akın gelirler o zaman insan nefsi azdıkça azar nefsin bu pis hali her yeri sarar fesad her yeri kaplar. İnsan o zaman nefsinden başka bir şeyi görmez anca nefsine tama eder. Ne hak bilir ne hakikat. Karnı doymaz. Yakar yıkar yok eder. Ta ki hak teala o vakit o haldeki insana bir musibet iletirde onun hakkından gelir. Allahın lütfü ve nimeti ile bu Yecüc ve Mecücü aşanlar cablika ve cablisa kavmine ulaşır o kavim misali insandaki iman ve amellerdir sur üstüne sur kurmuşlardır takva surları ile her yeri kusatmışlardır iman ordusu ile amel üzerine Muhafızlık yaparlar onlar şeytanı bilmezler güneş ve ayı da bilmezler amel ve iman sürekli savaşır. Onlar kaf dağının şulesi ile aydınlanırlar. O kaf Dağı ki ne olduğunu beyan ettik. Bu kavim ile işini de tamam edenler artık rabbin arş denizine ulaşır hakikatleri ve acayiplikleri seyran ederler semalara nazar ederler.

Allah buyurdu,

Andolsun ki sen bundan gaflette idin. Şimdi gaflet perdeni açtık; artık bugün gözün keskindir elhamdülillah.

BÜYÜK KEF KİLİDİ KEFÜ AZİYM

Kefake rabbüke kem yekfiki ve kefet

Kefake fiha kekemin kena min kelek

Tekri kera keker elker fi kebed

Tehki meşekşeket kelek leke elkelek

Kefake mübi kefa elkefi kerbethüm

Ya kevkeba kena yehki kevkeb el felek

Keker yeret kefküm kalekehfi fekum lekum

Keka kain kebed yekfikum el kafi.

Her Türlü Cine Şeytana

Kilit Vurur

Kekem inneke ekser zikri kerik

Kektuk kulle kekezzek leke

Kekez ileyke bike nerkemen kekum

Keksen nekum kekerkum mekum

Kekertum ye kalikum rabbüke

Ke kerremin kunne kanet illa kena

Kem ehlekna kulle ye kalen

Ye Kale yeşkalen küllehe kelek

Kel kederik kulle felek

Kekem inneke ekser zikri kerik

Kektuk kulle kekezzek leke

Kekez ileyke bike nerkemen kekum

Keksen nekum kekerkum mekum

Kekertum ye kalikum rabbüke

Ke kerremin kunne kanet illa kena

Kem ehlekna kulle ye kalen

Ye Kale yeşkalen küllehe kelek

Kel kederik kulle felek

AŞŞARAYA DÖNÜŞ DİZGİSİ

1. Seyyahın hakikat arayışına düşmesi
2. Seyyahın bedenini ve ruhunu hakikat ateşinin sarması onu yakıp kavurması
3. Seyyahın bu ateşle kendinden geçmesi garip hallere girmesi, avare olup viraneyw dönmesi
4. Seyyahın Rabbena niyazi ve uzun geceler ve günler boyunca ona yakarışı, hakikat dilemesi
5. Seyyaha bir gece hakikat kapılarının aralanması seyyahın gözünden ve kalbinden perdelerin kalkması
6. Seyyahın açılan kapıdan 7 arşa açılan hubukiye varması
7. Seyyahın huhukinin 7 kanadında yol alması
8. Hubukinin etrafında gezen hurşidlerin garip halleri
9. Cin ve bazı varlıkların hubukiyi aşmaya çalışması ve hurşidlerin onları engellemesi
10. Hubukinin 7. Kanadının sınırı ince ve uzun köprünün muhteviyatı
11. Narman denizi ve onun ehli nilüferlerin haberi
12. Narman üzerinde seyreden güneş ve aya benzer 2 nurun halleri
13. Narman üzerinde arşın tabanı ve üzerindeki arş denizinin halleri

14. Arş tabanında yer Alan 3 tövbe kapısı ve muhteviyatları

15. Narman sahillerinde bulunan hak dağının haberi

16. Hak dağının zirvesinde yer alan Huld ve dahle sutunlarının haberi

17. Dahle ve halde sütünü tepesinde yer alan hakikat kitabının haberi

18. Hakikat kitabının üzerinde sitenin haberi ve ondan akan nur ırmağının muhtevası

19. Levh tarlasının haberi

20. Levh tarlasında bulunan nur ırmaklarının haberi

21. Zulmani denen varlığın haberi

22. Hakikat kitabının açılması sancak-ı Alinin haberi

23. Dehr kapısına varış dehr koridoru ve halleri

24. Hatan ve şimallerin haberleri

24. Hatanların imamı hızırın haberi

25. Sevahilin haberleri

26. Aşşara kapısının haberi ve muhtevası

27. Aşşara mescidine giden yolun haberi

38. Aşşara mescidinin halleri ve muhtevası

39. Aşşara mescidi halkının haberi

40. Hz Muhammed Sav. Hz Ali, Hz Hasan ve Hz Hüseyinin ve hanımlarının haberi

41. Hz Alinin Davasının haberi

42. Müslüman cinler ile kâfir cinlerin haberleri

42. Cin Âleminde yecüc mecüc ırkından bakiyye kalan bir gurubun haberi

43. Hakikat Tekkesinin (yokluk dergâhı) haberi ve halleri

44. Elçi muşeyma ve hayyan kitabının haberi

45. Seyyahın Hızır ile yola çıkması haberi

46. Bakil diyarında Seyyahın esareti haberi

47. Bakilden kaçış Hızır ve Müşeymanın yardımı haberi

48. Elçi Müşeyma ile Seyyahın münselde duvar ustası olarak çalışması haberi

49. Münselin Zalim hükümdarı Hızırın haberi

50. Süleyman meslisinin haberi

51. Aşşaraya dönüş Ve Hz Alinin müjdesi

52. Haki Tahirullahın haberi

53. Ahzan ırmağı rahman dağı ve ac gölünün haberleri

54. Aşşarada büyük zikir meclisinin haberi

55. Veysel karani, aziz mahmut Hüdai, sultan murat ve Abdülkadir geylani haberleri

56. Aşşarada kutsal emanetler, Zülfikar, hz Yusuf gömleği ve mehdinin ruhaniyetleri haberi.

57. Süleyman meclisine dönüş, hz musa hz isa hz Muhammedin münazara haberi

58. Safran denizi ve dağ evinde hüsban halleri haberi

59. Hüsban halinden haki tahirullahı Elçi Müşeymanın kurtarması haberi

60. Elçi ile hakinin nur deryasında yolculuğu ve bekleyişi

61. Ab-ı hayat pınarına varış haberi

62. Hızının eriyip ab-ı hayata su gibi karışması haberi

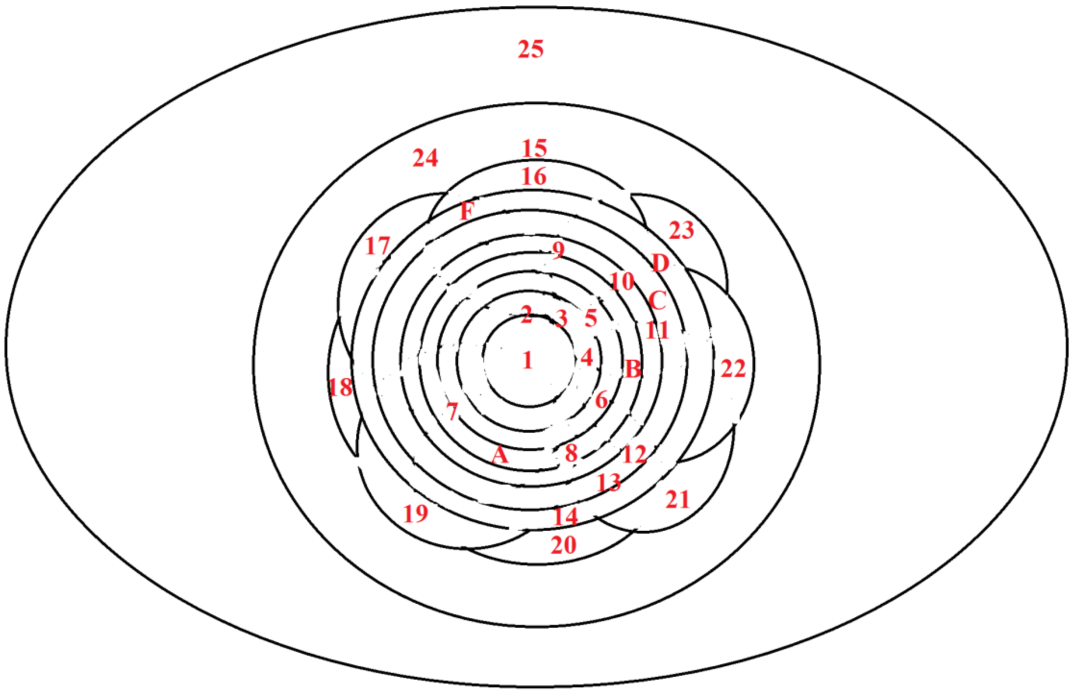
63. Hak-i tahirullahın ab-ı hayattan içip Hızır bedenine alıp onunla bütün olması haberi

64. Hak-i Tahirullahın hatanların imamı olması haberi

65. Haki tahirullahın hakikati görüp seyir etmesi haberi

66. haki tahirullahın tekkeye dönüşü haberi

7 ARZIN ŞEMASI

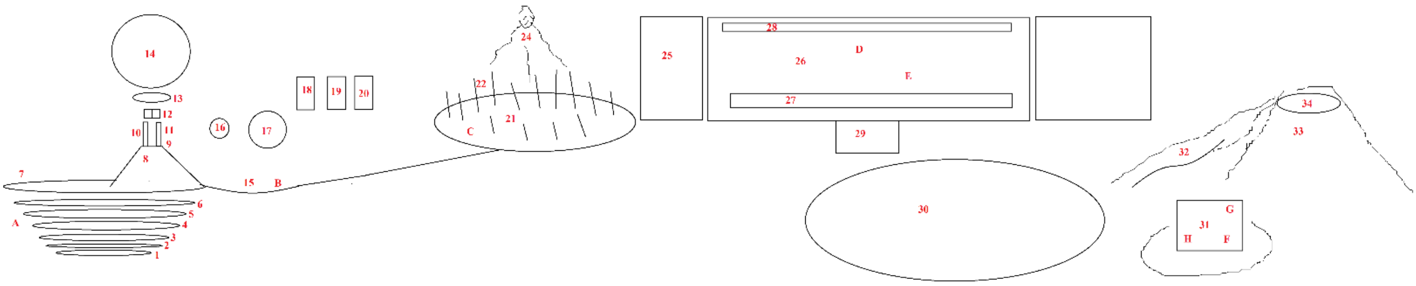


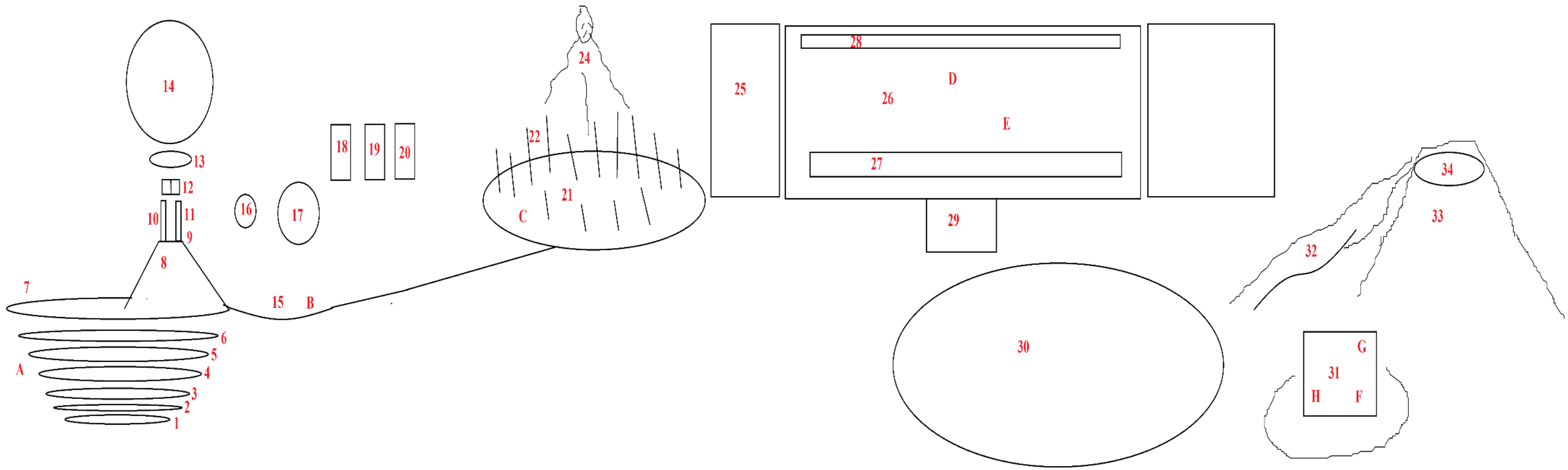
Ey azizim bil ki Bu cihan bir göze benzer. Göün bebeğinde İnsan iklimi vücut bulur.

Numarası	Muhteviyatı
1	İnsan İklimi 1. Arz
2	Buz Çölü
3	2. Arz Denizi
4	Bakil İklimi 2. Arz
5	3. Arz Denizi
6	Münsel İklimi 3. Arz
7	4. Arz Denizi

8	Naris İklimi 4. Arz
9	5. Arz Denizi
10	Yecüc Mecüc İklimi 5. Arz
11	6. Arz Denizi
12	Cablika İklimi 6. Arz
13	7. Arz Denizi
14	Caslika İklimi 7. Arz
15	Kaf Sıra dağları
16	1. Kaf Dağı
17	2. Kaf Dağı
18	3. Kaf Dağı
19	4. Kaf Dağı
20	5. Kaf Dağı
21	6. Kaf Dağı
22	7. Kaf Dağı
23	8. Kaf Dağı
24	Bahri Ala Arş Denizi
25	Sırrul Aziym Arşı Ala
A	Yektan Kavmi İklimi
B	Seddi Zülkarneyn
C	Cablika Surları
D	Caslika Surları
E	Bahri Ala Arz Denizi

7 GÖK VE ŞEMASI





1
2
3
4
5
6
7
A
8
9
10
11
12
13
14
15
B
16
17
18
19
20
21
22
C
24
25
26
27
28
D
E
29
30
31
G
H
F
32
33
34

Numarası	Muhtiviyatı
1	1. Sema Hubukinin 1. Kanadı
2	2. Sema Hubukinin 2. Kanadı
3	3. Sema Hubukinin 3. Kanadı
4	4. Sema Hubukinin 4. Kanadı
5	5. Sema Hubukinin 5. Kanadı
6	6. Sema Hubukinin 6. Kanadı
7	7. Sema Hubukinin 7. Kanadı
A	HURŞİTLER
8	Hak Dağı
9	Narman Vadisi
10	Dahle Sütunu
11	Hüld Sutunu
12	Hak Kitabı
13	Nur Şelalesi
14	Sitret-ül Münteha
15	Nadim Denizi
B	Nilüfer Kavmi
16	Sadır
17	Fecr
18	1. Tövbe Kapısı Nasuh
19	2. Tövbe Kapısı Fazilet
20	3. Tövbe Kapısı Memba

21	Levh Tarlası
22	Levh Sütunları
23	Levh Irmağı
24	Zülmanı Levhin Koruyucusu
C	Levh Melekleri
25	Dehir Kapısı
26	Dehir Koridoru
27	Zaman Mekan Kapıları Sol
28	Zaman Mekan Kapıları Sağ
29	Aşşara Kapısı
D	Hatanlar
E	Şimaller
30	Büyük Aşşara Çölü
31	Aşşara Mescidi
32	Ahzan Irmağı
33	Rahman (ın) Dağı
34	Ac Gölü
F	İmam Mehdinin Ruhaniyeti
F	Zülfikar Kılıcı
F	Hz Yusufun Gömleği ve Musanın Asası
G	Hz Muhammed, Hz Ali ve Ehlibeyt Makamı
H	Şehitler Makamı

7 ARZA YOLCULUK

1. ARZ VE GİZEMLİ YERLER

Seyyah behreşah diyar diyar gezip deve ticareti yapan bir tüccardır. Bir gün çıktığı uzun yolculukta geniş uçsuz bir çölden geçmiş orada yakalandığı kum fırtınasında tüm malını develerini kaybetmiştir. Canını zor kurtarmıştır. Sonunda yorgun ve bitmiş halde çölde garip bir mağaraya sığınmıştır. Bu mağarada yaşlı gizemli bir âdemoğlu ile karşılaşan seyyah Behreşah onunla bir vakit dostluk etmiş ondan gayet garip ilimler öğrenmiştir. Sonunda bu garip ihtiyar Behreşaha bir kitap vermiştir. Bu kitapta daha evvel hiç duyulmayan diyarların isimleri ile haritaları vardır. Ancak bu diyarlara normal yolla gidilmez. Özel br ilim ve tılsım lazımdır.

Bu diyarlar ademogluna yasak kılınmış onların gözünde gizlenmiştir. İhtiyar adam Behreşaha bu ilmi ve tılsımı öğretir. Bundan sonra Behreşah bu diyarlara uzun bir yolculuğa çıkar. Şimdi sizlere Behreşahın bu yolculuklarında gittiği ve kitapta yazan bu garip diyarlardan bahsedeceğim.

DAR-I ABAR ÜLKESİ

Seyyah Behreşahın bildirdiği acayip haberlerden biri Garip bir ülke hakkındadır. Bu ülkeye Dar-ı Abar derler. Bu diyara bu ismi vermelerinden sebep odur ki bu diyarda bir garip kuyu bulunur. Kuyu'nun kendisine giden yol açık bir şekilde işaretlidir. Bu diyara varmak isteyen seyyah Dünyanın Duvarı diye bilinen dağların berisinde, geniş bir lav alanına ulaşacaktır. Burayı aşan kişi büyük bir kayaya rastlar kayada oyulmuş iki işaret vardır. Oyulmuş işaretler üç yapraklı bir dalın kestiği bir kılıçtır, işaretin gösterdiği yine giden seyyah bir çayırdan geçer ve ikinci bir sıradağa ulaşır. Burada küçük vadilere açılan bir geçidi işaret eden, eli kılıçlı, zırhlı bir şövalye heykeli vardır.

Aynı kılıç ve dal işareti bu heykelin taşında kazılmıştı. İşaretin yönü seyyahın dinlenebileceği bir mağarayı gösterir. Buradan itibaren yol dümdüz ileri doğru uzanır ve seyyah sekiz günlük yolculuğun ardından, Masum denen garip bir yere varır. On iki gün sonra da ıssız, çorak bir araziye gelir; buradaki tek yapı, ihtiyar bir adamla torununun oturduğu evdir, taştan oluşan eski bir yapıdır. İhtiyar adam ve torunu gelenlere misafir perverlik gösterirler. Ev, küçük bir ormanlık alandadır, buranın berisinde ise, onu aşmaya çalışanların cesetleriyle dolu taşlık bir çöl uzanır. Seyyah bu uyarıya rağmen cesaretini yitirmeyerek ilerlemelidir. Bu Çölü aşmayı başarırsa, Çanak biçiminde bir vadiye gelir,

Burada zehirli suyla dolu bir havuzun ortasında ölü, yapraksız bir ağaç büyür, üzerinde birçok askerin kalkanlarıyla silahları kılıçları asılıdır; vadinin yamaçlarını ölü erkeklerin, kadınların ve çocukların cesetleri kaplamıştır, seyyah iki gün daha yolculuk yaptıktan sonra, Bahr-i Ala denen bir Nehirde kara kayalar topluluğuna ulaşacaktır. Burada Yarın içine oyulmuş bir merdiven bulunur, Bu merdiven yalnızca denize gidiyormuş gibi görünür, ama hakikatte bu merdivenden kara kumlu bir kumsala ve içi pınar suyuyla dolu, korunaklı bir taşlık alana ulaşılır. Pınarın Üzerinde bir yazı vardır şöyle yazar: "Çok uzaklardan bana bakmak için gelen sen, eğer arzun günlerin uzunluğuna dayanacak kadar kuvvetliyse, suyumdan iç; yoksa içme; ama dostlarına ve yeryüzü halkına büyük bir harika gördüğünü söyle."

Seyyah orada üzerinde " Kalbi sağlam olanlar benden İçer" yazan altın bir kupa bulacaktır. Burası, Dünyanın Sonundaki Kuyu'dur; ondan içenlere uzun ömür ve değişmeyen genç bir görünüş verilir. Vücutların-daki bütün yara izleri silinir güçlü kuvvetli bedene sahip olurlar. Buraya varan seyyah sayısı bu güne kadar 3 ten fazla değildir.

ÇENGELİSTAN

Ayı diyarı denen yerin kuzeyinde hafif ağaçlık tepeleri olan bir ülkedir. Büyük kısmı, meşeden gürgene, üvezden fındığa ve tatlı kestaneye kadar yaprakları dökülen türde çeşit çeşit ağaçla örtülüdür. Güneyde ise topraklar taşlık bir yabanla ve denize bakan çok sarp bir yarla sona ermiş sıradağlarla sınırlanır. Çengelistanda sadece iki bina vardır. Bir tanesi, çitle çevrili bir gül ve çiçek bahçesindeki basit, saz damlı kulübe, diğeri de özene bezene yapılmış Altın bir Evdir. BU Altın ev beyaz mermerden yapılmıştır, boyalı ya da yaldızlı nişlerde oyma ve boyalı figürler yer alır; verandanın sütunları arasında insan ve hayvan imgeleri göze çarpar. Bina adını, altın çatısından alır. Ana salon kemerlidir, çevresinde sütunlar dizilidir; duvarları altın rengine ve laciverde boyanmıştır, döşeme rengârenktir, pencere camları düğümler ve resimlerle kaplanmıştır. Odanın ortasında altın bir fıskiyeden sular fışkırır.

Altın Ev, Çengelistanın adına Hanım denen hükümdarının evidir, Halkı ona anne ve tanrıça gözüyle bakar; komşu Ayı diyarında da de ona tapılır. Büyük bir sihirli gücü vardır, çevresindeki insanlarla nesnelerin görünüşünü değiştirebilir, hava koşullarını kontrol edebilir ve insanların düşüncelerini okur. Erkek seyyahlar, onun sihirli güçlerine karşı uyarılır. Bu Orman aynı zamanda bazı alanlarda tavşanlar gibi kaynaşan kıt zekâlı bir cüce ırkının da vatanıdır. Bu cüceler bazen dik durum da bazen de dört ayak üzerinde yürür.

CER AHİR

Bu diyara cer ahir derler dünyanın sonunda bir adadır. Nur diyarının doğusunun en uzak kesiminde kalır ki gökyüzündeki takımyıldızlar bile yeni ve farklıdır ve güneş Nur diyarında göründüğünden çok daha büyük görünür. Ada, aralarında süpürgeotuna benzeyen bir bitkinin bulunduğu gür yeşil bir çimen örtüsüyle kaplıdır. Adadaki tek "yapı", çatısı olmayan, pürüzsüz taşlarla döşeli ve gri sütunlarla çevrili geniş alandır. Üzerinde neredeyse yerlere kadar uzanan, koyu kırmızı bir örtünün bulunduğu uzun bir masa, bu döşeli alanı boydan boya kateder. Her yanında, hepsi oymalarla bezeli, ipek yastıklı taş sandalyeler durur. Masa buraya Nur diyarında hâkim olan Aslan tarafından konmuştur ve üzeri sürekli, buraya gelen ziyaretçiler yesin diye konmuş, en lezzetli yiyeceklerle doludur. Yiyecekler her gün, doğu yönünden gelen, büyük beyaz kuş sürülerince getirilip götürülür. Adaya doğru alçalmaya başladıklarında, bilinmeyen ancak insan dili olduğu anlaşılan bir dille şarkı söylerler. Ada, semadaki yerini yeniden alana kadar tekrar gençleşmekte olan bir yıldızın evidir. Adına irem derler Bu bölgenin yıldızları, Nur diyarı üzerindeki gökyüzünde olduğu gibi birer yanan gaz topu değil, gümüş elbiseli ve saçlı, parıldayan insanlardır. irem yıldızı yaşlanıp eli ayağı tutmaz hale gelince, göklerden Cer Ahire getirilmiştir. Kuşlar her gün ona, güneşin vadilerinden bir ateş yemişi getirir. Yemişler yaşlanma sürecini

tersine çevirdiğinden, irem yıldızı bir gün tekrar gökyüzünde bir yıldız olabilecek kadar gençleşecektir.

Cer Ahir, 7. Arzın Denizi suları içerisinde yer alır. Deniz o kadar temizdir ki, üzerinde hareket eden bir geminin gölgesi deniz tabanında görülebilir. Suyu tatlı ve tazedir, sert ama hafif bir içecek gibidir. Son derece besleyicidir ve bu denizde yolculuk yapanlar uyku ve yemek ihtiyacı duymaz. Berrak suyun içinden, bir deniz şehri görülür dağlar, tepeler, ormanlar ve yeşil-lik bir arazisi vardır. Denizaltı vadileri ise karanlık ve tehlikelidir; mürekkepbalığının, deniz yılanının ve kraken gibi kötü yaratıkların inidir. Denizaltı tepeleri ise sıcak ve barış doludur; şehirler ve kaleler buralarda yapılmıştır, özellikle de birtanesi Ölümün Tahtı olarak adlandırılır. Yapılar inci veya fildişi rengindedir, üstlerinde sayısız sivri kule, minare ve kubbe yükselir. Denizde yaşayan Halkın tenleri eski fildişi rengi, saçları da koyu mordur. Kral ve uşakları, inciden küçük taçlar ve kolyeler takar; zümrüt yeşili veya portakal rengi flamalar akıntıyla beraber omuzlarında dalgalanır. En sevdikleri şeylerden biri, soyluların denizatlarına bindikleri avlardır. Ufak vahşi balıklar, diğer türleri yakalamak için kullanılır. Denizde, doğudan batıya doğru akan kırk adım genişliğindeki akıntıdan başka rüzgâr ya da dalga yoktur. Doğuya doğru seyahat edildikçe ışık daha da parlaklaşır, böylece insan sonunda gözlerini kırpmadan güneşe bakılabilir ve Orada Cer Ahir Adası'na uçmaya hazırlanan beyaz kuşları görebilir. Denizin ulaştığı son noktaya, göz kamaştırıcı bir parlaklıkta, zambak benzeri çiçeklerle kaplı olduğundan, Gümüş Denizi de denir. Su gittikçe daha da sığlaşır

ve Cer Ahire ulaşmak için sandal kullanmak gerekir. Cer Ahir, uzaktan bakınca duvara benzeyen bir işaretle şeyle işaretlenmiştir. Aslında burası, Bu duvar arkasında güneşin yükseldiği, sonsuza dek donmuş devasa bir dalgadır. Bu dalganın Ardında ise aslan diyarı vardır.

AGARTHA

Antik eski bir krallıktır. Bazı seyyahlar agartanın Tibet'te olduğunu söyler. Agartha'nın dikkat çekici oluşunun temel nedeni, ziyaretçilerin oradan geçipte bunu hiç anlamamalarıdır. Belki de, farkına varmadan, insanlığın ruhsal ve okült hâzinelerinin korunduğu Bilgi Üniversitesi Paradesa'dan geçip giderler. Farkına varmadan, Agartha'nın, iki milyon küçük suretle süslenmiş yaldızlı bir tahtın bulunduğu, kraliyet başşehri şambaladan geçerler. Elinde özel bir ilim ve tılsım olmayan seyyahlar orada ne görürse görsün oradan ayrılınca hatırlamazlar. Agartha dünyanın en zengin taş kitap kütüphanelerine sahiptir. Hayvanları arasında sivri dişli kuşlarla altı ayak boyunda kaplum bağalar bulunur. Halkının çoğunun çatal dilleri vardır. Unutulmuş Agartha, küçük ama güçlü bir ordu olan Agartha Tapınak Şövalyeleri ya da Müttefikler tarafından savunulur.

ALBURİSTAN

Birinci arzın altında yeraltı dünyasının en büyük ülkesidir. Yer altı dünyasındaki her şey gibi Alburistandaki şeyler de yüzeydeki eşdeğerlerinden çok daha küçüktür. Azaltılmış olan büyüklüğüne rağmen sadece yüz yirmi fersah uzunlukta ve yetmiş beş fersah genişliktedir. Ülkede dört yüz şehir vardır, nüfusu da kırk beş milyondur. Albur halkı yaklaşık iki ayak boyundadır, beyaz tenlidir ve bu minyatür dünyanın en gelişmişleri arasındadır. Tarımları ileridir, bronz ve silah kullanımına sık rastlanır. Ziyaretçiler Alburistandaki bütün şehirlerin aynı düzene göre inşa edilm iş olduğunu görecektir. Başşehir Orasulla, büyüklüğüyle taşra merkezlerinden ayrılır. Orasulla'nın surları vardır ve dairevi bir zemin planında inşa edilmiştir. Çevresi bir fersah, nüfusu bir milyondur. Ülkenin dinsel yaşantısının merkezi olan büyük bir piramidin de bulunduğu ana meydandan dışarı doğru sokaklar uzanır. Orasulla bunca büyük olduğu için Alburistan standartlarına göre- her birinin kendi meydanı ve piramidi olan alt bögelere bölünmüştür. Hepsi dört katlı olan evler sarıya boyanmıştır, yeşil kapıları vardır.

Alburistan krala ulusun temsilcisi ve toplan- ma noktası gözüyle bakılan, babadan oğula geçen bir monarşidir. Toplum, her biri giysilerinin rengiyle ayırt edilen bir tabakalar hiyerarşisi üzerine kurulmuştur. Kral kırmızı giyer, ülkede bunu yapan tek

kişi de odur; bakanlar, rahipler ve hâkimler mavi giyer, işlevlerini ya da rütbelerini gösteren renkli kemerler takarlar; şairler ve yazarlar beyaz giyer. Bu tabakalar, Albur aristokrasisini oluşturur birinci grup bu hakka doğuştan sahiptir. Ülkeye yaptıkları hizmetler için Yeşil Taç'la ödüllendirilmişlerse, şairler, bilim adamları ve yazarlara asalet payesi verilebilir; ama payeleri babadan oğula geçmez, işçiler ve tacirler sırasıyla koyu ve açık yeşil giyer; doktorlar, madenciler, aşçılar ve mezarcılar siyah; zanaatkârlar ise gri giyer. Hiyerarşinin en aşağı tabakasında olan uşaklar da sarı giyer. Bakanların, rahiplerin ve hâkimlerin eşlerinin giysileri pembe, asalet payesi verilmiş şairlerle yazarların eşlerininki beyazdır. Diğer tabakalara üye olanların eşleri ise, kocalarıyla aynı renk giysi giyer, ama elbiseleri daha açık renktedir. Kraliçe beyaz giyip kırmızı bir kemer takar. Kral en yüksek otoritedir, Alburistanın özgür tabakalarının seçtiği on iki bakandan oluşan bir konsey ona danışmanlık yapar. Kral'ın bütün hayatı, halkı ile ülkesinin yönetimi ve refahına adanmıştır. Hükümetin bütün eylemlerinden o sorumlu tutulur ve o ya da hükümet, ulusun iradesine ya da geleneklerine karşı bir tavır içinde görünürse, görevden alınabilir.

Kralın çıkarttığı bir yasanın şartlarına göre, saltanat süren bir hükümdara hiçbir övgü yöneltilemez, hayattayken ona hiçbir anıt ya da heykel dikilemez. Ülkenin madeni paralarında bir önceki kralın resmi bulunur ancak erdem sahibi bir kişiyse.

Aynı şey Alburistanda çıkarılan bütün madalyalar için de geçerlidir. Hükümet politikasına karşı çıkanlara asla zulmedilmez. Eğer fikirleri yararlı ya da değerli görünüyorsa, bunlar tartışılır, bazen de kabul edilir. Kabul edilen projelerin sahiplerine devlet maaşı bağlanır, Yeşil Taç verilir ve asiller arasına kabul edilirler. Yararlı olmayan fikirler ve projelerse, sadece gözardı edilir.

Erkekler de, kadınlar da, antik Yunanlılarınkine benzer giysiler giyerler. Giysilerin sadeliği büyük ölçüde, Kralın çıkarttığı yasaların bir sonucudur. Bu yasalara göre, ancak yaşlı ve çirkin kadınlar makyaj yapabilir, süslü saç modellerine sahip olabilir ya da mücevher takabilir. Bunun bir sonucu olarak, diğer kadınların hepsi kendilerini genç ve güzel hisseder ve doğal cazibelerini suni olarak pekiştirme göreneği, neredeyse tamamen yok olmuştur.

Başşehre gelen tüm ziyaretçiler yerel giysileri giymek ve kabul görmüş ahlaki göreneklere uymak mecburiyetindedir. Et ve balık yeme yasağını da kabul etmelidirler, bu yasak aslında yeraltı tanrısına saygıdan konmuştur. Yiyecekler yabancı damağa yavan gelir, ama besleyicidir.

Normalde yemek, altı saatte bir yenir. Ziyaretçiler şunu bilmelidir ki, Alburistanda yasalar katı bir biçimde uygulanır. Bu yasalara göre bir katil, kurbanının cesediyle tam dokuz gün bir yere kapatılarak cezalandırılır. Sonra adı bütün yurttaşlık kayıtlarından çıkarılır ve ömür boyu madenlerde çalışmaya gönderilmeden önce alnı damgalanır. Diğer suçluların çoğu da, madenlerde çeşitli sürelerde çalışmayla cezalandırılabilir. Örneğin, et yiyenler beş yıllığına madenlere

gönderilir. Yasaya karşı gelen ziyaretçiler genellikle sınırdışı edilir.

Alburistanda yaşayan hayvan türlerinden biri, araba çeken ve askerlerin binek olarak kullandığı, buzağıdan biraz daha küçük fillerdir. Ülkenin en büyük hayvanları ise, boyları altı ayağa kadar erişen lossin adlı kertenkelelerdir. Lossin' insanları seviyor gibi görünür ve genellikle zengin çiftçiler tarafından bekçi köpeği olarak kullanılır. Ülkenin tek yanardağının çevresindeki yasak bölgeye giren insanları korumada da kullanılırlar. Yanardağ birkaç yıldır püskürmediği halde, civarında inşaat yapmak ya da daha yüksek yamaçlara çıkmak yasaktır. Yasak bölgede tutulan lossinler hendeğin ötesine geçenleri, kayış gibi sert derili sırtlarında emniyete taşımak üzere eğitilmiştir.

Ziyaretçilere, çok sayıdaki Alburistan cenaze törenlerinden birine katılmaları tavsiye olunur. Erdemli ölülerin vücutları yakılır ve külleri tapınakta bulunan bronz kürelerde saklanır. Suçlular yakılmaz, gömülürler. Bedenlerinin toprakta çürümesi, onlar için uygun bir ceza sayılır.

Alburisranda evlilik kişisel bir seçim mese-lesidir. Evlenmek isteyen gençler, anneleriyle babalarını törenden sekiz gün önce haberdar etmek zorundadır, ama annelerle babalar evliliği ancak, önerilen eş bir suç işlemişse ya da yüz kızartıcı bir şöhreti varsa önleyebilirler. Otuz yaşını aşmış bekârlar pek çok yurttaşlık hakkı ve siyasi haktan yoksun bırakılır; bakir ölenler ise yakılmaz gömülür.

Alburistanda yoksulların çocuklarına yalnızca okuma öğretilir; daha ileri eğitimin sorumluluğu, anneleriyle babalarına düşer.

Zenginlerin çocukları, on sekiz yaşına gelene kadar okula gider. Her iki cinse de aynı eğitim verilir. On iki yaşına kadar eğitimleri, dans, spor ve kendini savunma temelleri yoluyla fiziksel gelişme üzerinde yoğunlaşır. Çocuklar aynı zamanda ev becerilerini ve gelecekteki mesleklerinin temellerini öğrenmeye başlarlar. On iki yaşında ise resim, yazı ve ölü diller çalışmaya başlarlar. Söz konusu ölü diller arasında, modern Albur dilinin çıkıp geliştiği Nate dili de vardır. Kimi âlimler Nate'yi hâlâ sohbette ve resmi konuşmalarda kullanırlar, ama bu dil asla yazılmaz.

Çocuklar din, ahlak felsefesi, tarih ve eğitim çalışmaya ancak on beş yaşında başlar. Ulusun kültürel ve sanatsal yaşantısının merkezi, Orasulla Akademisidir. Akademi'nin sadece on iki daimi üyesi vardır, bunlar ülkenin dilini çalışıp, bütün dilsel yenilikleri incelemeye tayin edilmişlerdir. Yeni sözcükler, ancak onların rızasıyla resmen tanınır. Bütün şiirler, romanlar ve diğer edebi ürünler, Akademi üyeleri tarafından okunur. Üyeler, bulabilecekleri her dilbilgisi ya da sözcük hatasını düzeltir ve herhangi bir şekilde ahlak dışı bulunan eserleri sansür eder. Yılın olaylarının kayıtları, her biri olgu-lara ilişkin kendi raporunu yazan elli tarihçiden oluşan bir topluluk tarafından tutulur.

Bu metinler isimsiz olarak Senato'ya teslim edilir, orada hepsi okunur; ancak en doğru olan iki kayıt basılıp halka açık kütüphanelere gönderilir; geri kalanı törensiz bir şekilde yakılır.

Başşehrin çarpıcı müzesi, bir meydanı çevreleyen dört binadan oluşur. Birincisinde heykeller vardır, ikincisi, 120 tarımsal sahnelik güzel bir diziyi de içeren ulusal resim koleksiyonunu barındırır. Üçüncü bina, tarihi sergilere ayrılmıştır, burada bir madalya koleksiyonu da yer alır. Dördüncüsü, hem son icatları sergiler, hem de geçmişte kullanılan kostümleri ve silahları sunar. Orta meydandaki bahçe, eskinin erdemli kralları ve büyük adamlarının heykelleriyle bezelidir. Her kahramanın hayatının kısa bir özeti kaideye yazılmıştır. Bütün yazılar çağdaş dildedir ki, mümkün olduğu kadar çok sayı- da insan okusun ve bunlardan bir şeyler öğrensin.

Alburistan 1806 yılında, Kuzey Buz Denizi'nde gemileri batan İngiliz ve Fransız denizcilerin sonunda Demir Dağlardaki kuzey kutup girişinden geçmesiyle tesadüfen 1. Arzın yeraltı yolunu buldukları zaman keşfedilmişti. Burada iyi karşılandılar ama daha sonra, et yemiş oldukları keşfedilince, ülkeyi terk etmeleri söylendi. Gitmeden önce Bani imparatorluğu'nu ziyaret ettiler, yeraltı dünyasının çeşitli ülkelerinde seyahat ettiler ve sonunda, güney girişinden, yer yüzeyine döndüler. Anlattıklarından sonra deli oldukları ve yaşadıkları kaza ve uzun sıkıntılı günler sonunda kafayı siyirdiklari söylentisi yayıldı.

EL HADD

ARDİSTAN ile CİNİSTAN arasında, küçük ama son derece verimli bir ülkedir. Ardistan'a bakan dağlar genelde çoraktır, ancak öbür tarafta, etkin bir kanal ve ark sistemiyle sulandıkları bereketli bir ovaya inerler. Ülkede büyük şehirler yoksa da, her vadi ve tepede yaşayanlar vardır ve yoğun cbiçimde işlenmiştir. El Hadd mineraller açısından da zengindir; dağın alt yamaçlarından altın, gümüş, bakır ve demir çıkartılır.

Dağların içinden geçerek Ardistan'dan gelen sadece iki yol vardır. Gizli bir geçit, doğudaki CEBELULLAH'a çıkar; daha normal güzergâh ise, Suhl Nehri'nin büyük bir şelaleye dönüşerek uçurum lardan aşağıdoğru çağladığı, Babullah'tan ("Allah'ın Kapısı") geçer. Geçidi aşmak kolay değildir, ne var ki nehrin kıyıları boyunca uzanan ve şelalenin ötesine giden yollar vardır. Buranın kuzeyinde Suhl, yekpare bir kaya havzası içindeki büyük bir gölden çıkar. Havzayı evler çevirir, kenarı boyunca da bir yol uzanır. Evler suyun kıyısından setler halinde yukarıya doğru inşa edilmiştir, en üst noktada ise bütün heybetiyle bir melek heykeli yükselir. Meleğin ayağından başlayan tüneller, gölün ortasındaki küçük, yapay bir adaya çıkar. Adada, su akışının kontrol edildiği mekanizmaların yer aldığı bir sarnıç bulunur. Ne var ki, kaya havzası yüzyıllar boyu boş kalmış ve El Hadd'den çevre toprakları sulayan hiçbir nehir akmamıştır. Bu uzun yıllar boyunca havza, insanlara, çözülemez bir nedenden dolayı İnşa edilmiş dev bir yapı gibi görünmüştür. Su

yokluğu dağların ar- dındaki toprakları çöle çevirmiş, ama görünüşe göre, El Hadd alternatif su kaynakları kullanarak ayakta kalmıştır. Suhl ancak bu bölgeyi param parça eden savaşlar sona erip barış elde edilince yeniden çağlamaya başlamıştır.

El Hadd mızrakçıları, Pers tarzında eyerlenip koşumlanan beyaz atlara binerler. Belli bir mesafeden zırh gibi görünen, örgülü deri şeritlerden yapılmış, dar giysiler giyerler. Tek silahları, uzun mızraklar ve kemerlerine taktıkları bıçaklardır; tek gerçek korumaları, parlak, hafif bir metalden yapılma özel miğferleridir. Bazen bu miğferler hafif kumaşlarla kaplanır. El Hadd mızrakçılarını yürüyüş halinde görenler onların, birçok kutsal kitapta bahsi geçen semavi orduları andırdıklarını söylerler. Bu izlenim, nefeslilerin hep birlikte çaldığı coşkun parçalar İçin kullandıkları enstrümanlarla çok eski model trompet ve trombonlarla daha da güçlenmiştir.

ALTURYA

Güney Okyanusu'nda büyük gizli bir ada kıtadır. Tam yeri belli değildir. Altruya'lılara göre, ülkeleri Göklerin Krallığı'nı dünyada temsil eder. Kökenleri İsa'nın ölüm ünden hemen sonraki ilk Hıristiyanlar devrine kadar uzanan Alturya'lılar, katı Hıristiyan insanlardır.

Hıristiyanlar dağıtıldığında, içlerinden birinin gemisi Britanya'ya giderken Alturya bölgesinde batmıştı. Sag kurtulan seyyah Burada Hıristiyan inancını yerleştirdi, bir barış ve iyi niyet topluluğu kurdu, ancak bu düzen kısa ömürlü oldu. Onun yönetimi, yerini uzun bir ekonomik savaş ve iç savaş dönemine bıraktı. Bu savaş sırasında din bile yok olma noktasına gelmiş gibi görünüyordu, güçlüler zayıfları etkisiz hale getiriyordu ve bir mutlakıyet sistemi ortaya çıkmıştı. Ancak yeni sistem, bir halk devrimiyle alaşağı edildi ve müreffeh, zengin bir cum huriyet gelişti.

Biriktirme Dönemi olarak bilinen bu dönem, emekten tasarruf sağlayanmuazzam makinelerin erkekleri, kadınları ve çocukları yiyip yuttuğu, sanayileşmiş ve nihayetinde yıkıcı bir sistemdi. Bütün ülke, devasa tekellerin hükmettiği büyük ticaret ve sanayi merkezlerine köle oldu. Refah dönemleriyle yoksulluk, enflasyon, işsizlik ve hatta ağır açlık dönemleri birbirini izledi. Biriktirme'ye karşı muhalefet, emellerini dile getirmek için oylarından ve siyasi güçlerinden yararlanmaya başlayan proletarya arasından doğdu. Parlamento vaktiyle sahip olduğu

güçleri yeniden kurumlaştırmaya ve yenilerini elde etmeye koyuldu. Toprak, ulaşım ve m adenler devletleştirildi, Biriktirme'nin gücü azalmaya başladı. Aslında çok az kişiyi temsil eden Biriktirme, halkın büyük çoğunluğunun oylarınca defalarca yenilgiye uğratıldı. Bu kansız "evrim" sayesinde, Alturya Cumhuriyeti nihayet, başlangıçtaki toplulukla aynı ilkelere dayandırıldı.

Cumhuriyetin ilk günlerinde kuzeydeki milletler bir istila girişiminde bulundu. Onları cephede karşılayan ve silahlı olan bütün ülke nüfusu, savaşmaktansa müzakereyi tercih etti. Görüşmeler sırasında istilacılar, siyasi ve toplumsal güçleri birleştirerek Cumhuriyet'in bir parçası halini almayı kabul etti.

O günden beri Alturya barıştan başka bir şey tanımadı. Barışçıl Hıristiyan ilkelerine uygun olarak, eski sahil savunmaları bile tamamıyla terk edildi.

Değişimden sonra, büyük ve merkezileşmiş şehirler düşüşe geçti. Şimdi çoğu kişi, birbiriyle görüş mesafesi içindeki köylerde yaşıyor ve sanayi şehirleri yok edilmiş durumda. Eskiden bu şehirlerin bulunduğu yerler şimdi zehirli sürüngenlerle vahşi hayvanların yuvasıdır; seyyahlara, buralardan geçmeye kalkışmamaları tavsiye olunur.

Ülke, idari amaçlarla dört bölgeye bölünmüştür, her birinin kendi başşehri vardır. Bölgesel başşehirler daire şeklinde inşa edilmiştir ve üzerinde ünlü yurttaşların adlarının yazılı olduğu büyük beyaz dikmelerle desteklenen Büyük Milli Karayolu vasıtasıyla birbirlerine bağlıdır. Başşehirler idari merkezler

oldukları halde, aynı zamanda üniversiteleri, tiyatroları, müzeleri barındırır ve komşu köylerin sanat merkezleri olarak hizmet verirler. Şehirler köylere, merkezden çevreye doğru düzenlenmiş bir elektrikli demiryolu sistem iyle bağlıdır, trenler saatte yüz elli mile varan bir hızla gider. Köyler ise birbirlerine karayoluyla bağlıdır. Eski demiryolu sistemi bırakılmış, eski raylar kır yollarına çevrilerek etraflarına meyve ağaçları ve çiçek açan fundalar dikilmiştir. Başşehirlerde atla ulaşım da, yol açtığı pislik yüzünden terk edilmiştir, artık onların yerine elektrikli tramvaylar hizmet vermektedir. Her tür ulaşım ücretsizdir.

Alturya'lıların çoğu, çimenlik avluların çevresine inşa edilmiş küçük evlerde yaşar. Hayatları çoğunlukla kolektiftir, yemekler genellikle yemekhanelerde, toplu halde yenir. Ancak, ailenin mahremiyeti güvence altına alınmıştır ve buna saygı duyulur.

Kolektif görüşün gücü, Altrurya'da sayıları pek az olan suçlulara davranış şeklinde görülebilir. Adli meclisler mermer amfitiyatrolarda toplanır ve ender rastlanan "suçlu" yargıları, halkın üzüntülerini ve günahkârın kurtarılması yolundaki umutlarını ifade etmesiyle karşılanır; tek ceza, suçu işleyen kişinin kendisinin duyacağı pişmanlıktır. Suç oranı, özel mülkiyetin kaldırılmasından sonra büyük ölçüde düşmüştür, çünkü yurttaşlarına ihtiyaçları olan her şeyi sağlayan bir toplulukta suç işlemeye gerek yoktur.

Alturya'lılar idareli yemek yerler ve vejetaryendirler; ayrıca çok az içerler. Misafirperverlik teklifsizdir ve içten geldiğinde gösterilir. Parlak renkli elbiseler giyerler, uzaktan görülen insan

grupları, çiçek demetlerini andırır. Dilleri Grekçe'den gelir, ama çok basitleştirilmiştir ve öğrenilmesi, İngilizce öğrenmekten zor değildir.

Alturya Cumhuriyeti başka ülkelerde casuslar ve gözlemciler bulundurup o ülkelerin gelişmelerini izler. Bugünlerde Altrurya'nın dış dünyayla daha fazla teması vardır ve elçileri açıkça seyahat eder. Alturya'ya ulaşmak kolay değildir; güzergâhının ayrıntıları bilinmez.

CERASİT

Yeraltı kıtalarında bir adadır. Cerasit uzun ve dardır, koylar ve körfezlerle dolu kıyıları epey girintilidir. Bir yerde körfezler öyle derindir ki, adayı ikiye bölüyor gibi görünürler.

Kıyı boyunca yükselerek iç tarafın yaylalarını oluşturan yeşil tepeler bulunur. Ovalar, bel yüksekliğinde, dalgalanan otlarla örtülüdür; diğer yerlerdeki tropik bitki örtüsü ise, yeraltı dünyasının her yerinde bulunanın tipik örneğidir.

Cerasitin hayvan varlığı, bu yeraltı diyarının diğer bölümlerine nispetle azdır ve hayat da diğer bölgelerdekinden daha huzurludur. Yüksek tepelerde tarag yani kılıç dişli kaplana ve riyte yani mağara ayısına rastlanır, ama bunlar pek tehlike oluşturmaz.

Daha alçak arazide hâkim olan tür, cerasitliler tarafından hem eti, hem de dişleri için avlanan tandor yani mamuttur.

Cerasitliler normalde tandor"u gruplar halinde avlar. Erkeklerden bir kısmı bu koca hayvanın dikkatini çekmek için ortalığı gürültüye boğarken, diğerleri de çalılar arasından sürüne sürüne ilerleyip vurma mesafesine gelirler. Tandor a baltalarla saldırırlar, sonra da mızraklar ve oklarla onu öldürürler.

Bu sanatın anahtarı, tandor neredeyse saldırıya uğradığını bile anlamaksızın onu sakatlayacak kadar büyük bir hızla vurma yetisidir. Bunu yapamayan bir avcının kaçıp canını kurtarma şansı azdır.

Cerasitliler güzel bir ırktır, düzgün yüz hatları ve tanrı vergisi vakur bir duruşları vardır. Her biri kendi reisi tarafından yönetilen küçük gruplar halinde yaşarlar. Cerasit köyleri, adaya özgü bir tür çitle çevrilmiş, damı sazlarla örtülü kulübe kümelerinden ibarettir: Köyün çevresindeki ağaçların arasına elyaflı bir ip gerilir; ipten, yerden yükseklikleri kimi yerde dört ayağa varan tahta sırıklar sarkar. Bu sırıkların alt uçları delinip, içlerine yatay olarak her yöne doğru uzanacak, sert tahtadan, ucu sivri kazıklar sokulabilir hale getirilir. Bu çitler, insan düşmanlardan ziyade, tandor"a karşı koruma olarak yapılır; koca hayvanlar hortumlarıyla çiti yıkmaya uğraştıkça, kazıklar öne arkaya sallanır, onların gözlerini tehdit eder ve hortumlarını yaralar.

Cerasit "Sevgi Adası" diye de bilinir, çünkü kabile yaşantıları öncelikle sevgi ve şefkat üzerine kuruludur. Adada sert sözler ve çirkin kavgalar bilinmez dense yeridir, ada halkı da ziyaretçilere çoğu kez efemine görünür. Cerasitliler, sevgiyi tanrıların en kutsal armağanı olarak kabul eder ve herhangi bir tür kısıtlama olmaksızın serbest aşk uygularlar. Kızların zerrece utanıp sıkılmadan bir adama ilanı aşk etmeleri hiç de sıradışı bir şey değildir; oysa yeraltı kıtalarının diğer kısımlarında öyle bir şey düşünülemez bile. Erkekler arasındaki ilişkiler genellikle hayli dostça ve neşelidir birçok yerde görülen ölümcül rekabete burada rastlanmaz. Ne var ki Cerasitliler sevgi kültlerine rağmen, komşuları hamme halkının korktuğu ve saygı duyduğu kusursuz savaşçılardır; Hammeliler gene de zaman zaman adaya baskınlar düzenleyerek Cerasit kadınlarını kaçırmaya çalışır. Cerasit

halkının sevgi kültü, normalde, müzik ve dans eşliğinde kazığa bağlanıp yakılan ya da Cerasitin Gömülmüş insanları'nı hoşnut etmek için sırıklara bağlanıp öylece bırakılan yabancılarla esirleri kapsamaz. Gömülmüş insanlar ya da diğer adı ile Koripler, Cerasit altındaki derin mağaralarda yaşayan mağara adamlarıdır, iki ayaklıdırlar, ama insanlarla benzerlikleri bu noktada sona erer. Ayakları yassıdır, tırnaksızdır, perdeli parmakları vardır; kolları kısadır ve üç adet kuvvetli pençeyle silahlanmışlardır.

Çıplak vücutları kılsızdır ve bir cesedin hastalıklı solgunluğuna sahiptir. Görünümlerinin en tiksindirici tarafı başlarıdır. Dış kulakları yoktur, yerlerini sadece iki küçük delik almıştır. Ağız büyüktür ve dudaklar geri çekildiğinde iki sıra iri köpekdişi ortaya çıkar. Ağzın üstündeki iki ufak açıklık, burun deliği; bir çift çirkin, pırtlak yumru ise kapaksız ve kirpiksiz birer göz vazifesi görür. Koripler ilkel bir kabile örgütlenmesini sürdürürler ve gelişmemiş bir dille iletişim kurabilirler. Farklı gruplar arasındaki ilişki kötüdür, yamyamlık da sık sık görülür. Normalde kertenkele ve karakurbağalarından, yeraltı göllerinden gelen balıklardan oluşan beslenmeleri, yüzeye ara sıra yaptıkları seferlerde buldukları hayvan leşleriyle desteklenir. Sıcakkanlıların etine düşkündürler ve ellerine düşen bütün insanları yerler. Cerasitin altındaki mağaralardan canlı olarak kaçma olaylarına ilişkin pek az kayıt vardır.

Çeşitli mağaralar arasındaki tüneller ve galeriler labirenti çok eskiden kalmış gibidir. Tünellerin çoğu kireçtaşından oyulmuştur; doğal geçitler yapay olarak büyütülmüş ve genişletilmiş gibi görünür. Koriplerin hiçbir aleti olmadığı için, tünelleri karanlık ve unutulmuş yüzyıllar boyunca pençeleriyle açtıkları varsayılmaktadır.

2. ARZ İKLİM-İ BAKİL

BAKİL TOPRAKLARI BAKİL IRKI

Samed

Fersah Azul

7 gün miktarı sabah 7 gün miktarı gece

Bakil

Sebbat

Kehor

Taflum

Sar

Alaşar

Halum

Yaklaşık 7 fersah uçurum

59 fersah okyanus

Ahmer-i Süleyman otu

Birinci arzın sınırlarına erişebilecek bir seyyah evvela sert soğuk ve insan vücudunun dayanamayacağı bir iklime rast gelecektir. Bu iklime erişmeden evvel bir denizden geçecektir. Bu deniz içinde türlü tehlikeler vardır. Bunlardan biride büyüklükleri 3 veya 4 gemiye erişen boz balinalalardır. Bundan başka yine büyüklükleri devasa olan ejderha suratlı kara deniz yılanları

konusunda seyyah dikkat etmelidir. Eğer seyyah bu tehlikeleri aşabilirse denizin soğuk iklimlerde erişecektir. Bu tehlikeleri aşmak için seyyahın bazı tılsımlara sahip olması gereklidir. Bu tılsımlar ve gemiye işlenecek şekiller hâkim belinyasın kendi el yazması ile yazdığı ve zulkarneyn ile yaptığı uzun ve esrarengiz yolculunda tuttuğu notlardan oluşan hayat kitabında asıl adı ile kitabel hayatta detaylıca mevcuttur.

Hâkim belinyas zulkarneynin baş veziri ve danışmanı olup tılsım ilminde tamam hindinin öğrencisidir. Rodos heykeli adındaki yapıyı yaptırıp tılsımlayan hâkim belinyastır. Daha ileri zamanda Bu tılsıma benzer tılsımı amerikada yaptılar tılsım özgürlük anıtı olarak geçmektedir. Bu anıtın yapılma fikri Fransız hukukçu ve araştırmacı Edouard Rene Lefebvre de Laboulaye aittir. Lefebrenin yazdığı garip seyahatlerden ve yerlerden bahsettiği peri masalları adında bir kitap seriside vardır. 1881 ve 1886 yılları arasında yayınlanmıştır. Lefebrenin özgürlük heykelinin meşalesine saklı bir ülkenin haritasını ve bilgisini şifrelediği düşünülür. Ulusal hazine filminde konu edilmiştir.

Fantastik bir kurgumudur yoksa gerçekmi bilinmez. Ancak bu bilgilerle hâkim belinyas arasında bir bağlantı var gibi. Birileri bazı gerçeklere ulaşmış gibi. Lafı uzatmadan konumuza dönelim

Seyyah tılsımları olduğu gibi işlemeli ve yapmalıdır. Bundan sonra seyyah deniz kıyısında büyük ve gözleri alan parlaklık görecektir. Burası uçsuz bucaksız devasa bir çöldür. Ne bir dağı ne bir tepesi vardır. Düm duzdur hemde soğuk ve buzlu iklimi her daim kar yağışlıdır. Burada ne yiyecek ne içecek bulunur.

Burayı geçmek burada seyahat etmek normal yolla olmaz. Hem tılsım hem iksir lazım gelir. Tılsım olmayıp sadece iksir bulunur ise uzun süre yürümek yâda binek ile bu çölde ilerlemek gerekir ki bu büyük risktir. Seyyah yolun sonuna ulaşamadan iksirin etkisi geçip gidebilir. O zaman seyyah soğuk ölümle karşılayacaktır. En sağlam yolu hem iksir hem tılsım olup, Bu soğuk buzlu çölü uçarak geçmektir.

Gemiye tılsım düzülür ki hâkim belinyas bu tılsımı detaylıca anlatmıştır. Bu tılsım Gemiyi uçurur. Uçan bir kuş haline getirir. Amma şimdi belki buna uçak diyorlar. Uçak ile gidişle yone tılsım lazım gelirki. Uçağın yakıtı ve motoru o çölün havasına güç getiremez. Uçak ve içindekiler helak olur. Bu sebepten buradan geçmeyi arzu eden seyyah iksire sahip olmalıdır. Bu iksir odurki anun adına ahmer-i Süleyman derler ancak meşhur adı ahmer-i hindidir. Bu karışım kuvvetli bir karışım olup. Onu için kişide muhteşem haller ortaya çıkar. Kişi üşümez, açılmaz, susamaz, aşırı sıcakta bunalmaz. Ahmer-i hindinin özelliği odur ki bedeni mükemmel dengeye ve korumaya ulaştırır. Beden kuvvet ve direnci fevkalade artar. Ona ahmer-i hindi demelerinden sebeb, onu ilk olarak tam tam hindinin bulup iksir haline getirmesidir. Rengi parlak kırmızı olup, Müthiş bir parlaklığı sahiptir. Bu iksirin yapıldığı ota Ahmer-i Süleyman otu denir ki. O otu hz Süleyman vaktinde emrindeki ifritler bulup hz Süleyman'a hediye etmiştir. Amma o otun kendi has rengi kırmızı olmayıp sapı koyu sarı yaprakları bal mumunu benzer rengi koyu yeşildir. Uzun ince sapı 1 buçuk metreye ulaşır. Sapi üzerinde 5 adet güneş gibi açmış yeşil yaprak bulunur bu yapraklar ortasından yukarı ince bir baş

uzanır ip gibidir dik durur. Bu ip kısmı 2 veya 3 karış uzunluğundadır. Başı üzerinde üçgen bir taç olup taze iken beyaz olgunlaşınca siyaha çalan mor renk haline döner. Bu üçgen kese fevkalade zehirli bir öz içerip dokunmamak lazım gelir. Dokunanın saniyeler içinde felç ile ani ölümü kaçınılmazdır. Ahmer-i Süleyman otundan acı bir koku yayılmaktadır. Bu sebepten bu ota hiç bir mahlûkat yaklaşmaz. Ne arı ne kelebek ne kuş onun etrafında uçmaz. Onun dallarında ancak kırmızı renki uğur böceğine benzer akkemer yerlisi adında böcek yaşar. Bu böcek Ahmer-i Süleyman otunun özünü emer. Bu emme sırasında kendi yumurta ve sıvısını ona aktarır. İşte iksirin özünü oluşturan kırmızı renk bundan gelir.

Bu Ahmer-i Süleyman otu sadece arz üzerinde bir yerde büyüyüp yetişir başka bir yerde yetişmez. Oraya Akkemer yâda yerli halkın dili ile Ahkamar derler bir adadır. Aturya ülkesinin bilinen adı ile yenizellandanın güney sahillerine yaklaşık 40 fersah yâda 140 deniz mili uzaklıktadır. Ahkamar adasına gitmek kolay değildir özel bir bilgi gerekir ki, bu ada her daim görülmemektedir. Ancak 1 yılda 21 gün okyanus üzerinde belirmektedir. Yılın diğer zamanları okyanusun altında gizli kalmaktadır. Ahkamar adasına ulaşmak ancak özel bir ilim ile olur, seyyah bu adaya varmak isterse evvela onun yılın hangi 21 gününde okyanus üzerine çıkacağını bilmelidir. Aynı zamanda onun tam yerini bilmek içinde ayrı bir ilme ihtiyaç vardır. Bu iki bilgi için gökyüzü takip edilmelidir. Seyyah Aturya topraklarında gökyüzünün magrib ufkunu gözetlemelidir.

Bu iş sabır ister. Çünkü ada her yıl farklı bir 21 günde meydana çıkar. Aynı 21 günde çıkmaz. Bir kere tespit edip her yıl aynı zamanı beklemek işe yaramaz. Magrib ufkunda yılın belirsiz bir zamanında bir yıldız zuhur eder ki yunanlar ona Signum megenus derler. Manası büyük işaret demek olur. Arap ülkelerinde o yıldıza almarcan yıldızı derler. İnanışa göre ne zaman bu yıldız magribte belirse büyük bir felaket olur. Deprem sel basması volkan patlaması yâda buna benzer başka bir felaket meydana gelir.

Almarcan magripte göründükten sonra 12 gün boyunca semanın ortasına doğru ilerler. 12. Güne ulaştığında en parlak halini alır. 13. Gün kaybolur. Almarcan yıldızının göründüğü 12 günde aynı ahkamar adası gibi belirsiz ve değişkendir. Yıldız 12. Gününe gelince kıtanın suları sanki emiliyormuş gibi çekilir birçok su altında kalan yer ortaya çıkar. Halk korkar. O vakit akkemer adasıda meydana çıkar.

Seyyah gemisinin ucunu yıldıza doğru çevirip yol almalıdır sonunda akkemer adasına ulaşacaktır. Adaya ulaşınca sarp kayalıktan ilerlemeli adanın ortasında açık bir alana kadar gelmelidir. O açık alanda karşısına ahmer-i Süleyman bitkisinin taze filizleri çıkacaktır. Seyyah ilk seferde rahatsız edici kokuyu almayacaktır. Sebebi odurki ilk 10 günde bitki olgunlaşmadığından koku yaymaz. Seyyah bu ilk 10 gün bitkiyi almamalıdır. Alır ise bitkiden iksir olmaz. Bitkinin ip şeklindeki baş kısmında yer alan üçgen kesenin rengi siyaha dönünce bitki iksir için tamam olur ki bu 11. Gün olur. Kalan 10 gün boyunca bitki artık kuruma devresine girer. En uygun vakit 11 ve 15 gün

arasıdır. 21. Gün bitki tamamen kurur ve ada tekrar okyanus altına girip kaybolur. Seyyah 21 günden evvel adayı terketmelidir. Yoksa ada ile beraber yok olup gider. Seyyaha bitki tam olunca burnunu kapatacak bir araç tavsiye edilir. Seyyah sadece ağzından nefes almalıdır. Yâda deniz altında nefes almayı sağlayan bir hava makinesi tavsiye edilir. Bu sayede seyyah çiçeğin kokusundan korunacaktır.

Seyyah çiçeğin kesinlikle baş kısmındaki kesesine dokunmamalıdır. Zehirlenip ölür. Sadece 5 yaprağını almalıdır. Eli ile kesinlikle yapraklara temas etmemelidir. Eger eli yaprağa temas eder ise çiçek anında kendisini kurutur işe yaramaz. Bütün otlar tekbir kök ile bir birine bağlı olup bir tanesinden yaprak alınca diğer tüm bitkiler kendisini kurutur. Bu sebepten seyyah çok dikkatli olmalıdır. Bir yılda sadece tekbir şansı vardır. Evvela özenli bir şekilde keskin bir bıçak ile çiçeğin başındaki ipli kısım kesilir amma aynı zamanda çiçek yaprağın hemen altındada kesilmelidir. 2 kesim aynı anda olmalıdır sebebi odurki evvela üstteki baş kesilir ise çiçek sıvsını kurutur. Evvela sap kesilir ise çiçek zehrini yaprağa yayar. Uyanık seyyah direk yaprakları almayı düşünebilir amma bu iş için 5 yapragıda aynı anda koparacak bir sistem yâda 5 kişi lazım gelir. 5 yaprak olmadan iksir olmaz. Tek yaprak kopunca çiçek tamamen kurur diğer 4 yaprakta kurur İşlem özenle yapıldıktan sonra el değmeden yapraklar özenle ayrılıp. Bir özel kaba konmalıdır ki kap içi insan nefesi ve teni ile temas etmemiş olacak. Bundan sonra o kap hiç bir şekilde hava ve güneş ışığı görmeyecek şekilde muhafaza edilmelidir. Aksi halde yapraklar kurur.

Seyyah 40 gün boyunca o kabı toprağa gömmelidir. Toprak kızıl Toprak olup altı ne sıcak ne soğuk olmalıdır tam dengede olmalıdır. Yapraklar o 40 gün içinde mayalanır öz bırakır erir. 40 günün sonunda 41. Gün seyyah kabı alıp ağzını hemen almalıdır ki. Bir gün fazla kalsa o kızıl öz taşlaşır cevher olur. 40. Günün sonunda kırmızı parlak ahmeri hindi iksiri tamam olup kullanmaya hazırdır.

Seyyah yeteri miktarda bir şişeye koyup yanına almalıdır. O beş yapraktan 2 küçük şişe iksir çıkar. Hepsini almak uygundur.

Denizi aşıp soğuk buzlu çölün sınırına gelen seyyaha son gücüne kadar iksirsiz ilerlemesi son raddede içmesi tavsiye edilir bu seyahatte iksirini kullanım süresini uzatacaktır. Çölü geçmek 1 ile 1 buçuk ay sürecektir. İksirin bir şişesi 13 gün tesirli olacaktır ki tüm iksir ile 26 gün yol alınır. Kalan günlerde seyyah güçlü kalmaya çalışmalı vücudunu ona göre beslemelidir. Kuvvetli bir beden sahip bir seyyah iksiri sahip olmadan sonunda buz çölünde helak olup gidecektir.

İksir ve tılsım ile buz çölünde geçmeyi başaran seyyah artık 1. Arzın topraklarından 2. Arzın toprakları ayıran derin bir uçuruma ulaşacaktır ki bu uçurumun yüksekliği 79 fersahtır. Uçurumun üzerinde yere bakıldığında beyaz bir örtü ile yer perdelenmiş görülür ki bunlar 2. Arzın bulutlarıdır. Uçurumun her yanından 2. Arza doğru geniş gurul gurul fiskirarak akan sular dökülmektedir. Bu şelaleler uçsuz bucaksız uçurum boyunca devam etmektedir.

Şelalelerin döküldüğü yerden gökyüzüne geniş yoğun sis dumanları yükselmekte buda 2. Arzın topraklarının bu yükseklikte görünmesini imkânsız kılmaktadır. 2. Arzin yüzeyine doğru alçalan seyyah yoğun sis ve bulut kümesinin içinden ilerleyip aşağıya yonelince büyük parlak sanki sonsuz gibi görünen bir deniz farkedecektir. Bu deniz yaklaşık 120 deniz mili uzunluğunda olup dalgalı ve tehlikelidir. Seyyaha bu deniz üzerine inmemesi ve mümkün oldukça ileriye gitmesi tavsiye edilir. Tılsımın tesiri denizin tamamını uçarak geçmeye yetmeyeceğinden seyyah belli bir kısmı deniz üzerinde gemi ile yüzerek geçmek zorunda kalacaktır. Denizcilik bilgisi olmayan seyyahların bu deniz üzerinde hayatta kalması zor ihtimaldir.

Eğer seyyah bütün bu zorlukları aşıp denizi gecebilirse uçsuz bucaksız uzanan genelde düzlük yapısı olan büyük geniş ağaçlık ormanlarla kaplı yer yer yüksek dağlık alanlarıda barındıran mükemmel bozulmamış doğasıyla insanı adeta büyüleyen bakil topraklarına ulaşacaktır.

BAKİL TOPRAKLARINA GİRİŞ

Samed

Fersah Azul

7 gün miktarı sabah 7 gün miktarı gece

Bakil

Sebbat

Kehor

Taflum

Sar

Alaşar

Halum

Yaklaşık 7 fersah uçurum

59 fersah okyanus

İkinci arza ulaşacak seyyahın ilk göreceği şey bembeyaz ipeğe benzer bir örtüdür. Bu örtü derin uçurumun kenarlarından sonsuz gibi görünen ufka kadar tüm arzın üzerini kaplamıştır. Bu bulut örtüsünün altında uçurumun alt eteklerinden başlayıp bakil topraklarının kıyısına kadar uzanan her daim dalgalı fırtınalı berrak bir deniz yer almaktadır. Uçurumdan fışkıran devasa şelale ırmakları bu denize dökülmete dokuldükleri yerlerden ise devasa duman ve sis bulutları gökyüzüne yükselmektedir. Bu

kısımda oluşan görüş kaybından en ufak bir şey bile görmek imkânsız hale gelmektedir. Bu şelalelerin aktığı devasa uçurum 1. Arzın topraklarının alt tabakalarını oluşturmakta olup, bir çember gibi 2. Arzın ortasında yer almaktadır. Akan ırmaklar ise tüm çember boyunca aralıklarla devam etmekte sayıları 200 ü geçmektedir. Bu müthiş ve hayret verici manzaranın sanatkârı Bu şelaleler büyük bir döngününde parçası olarak görev yapmaktadır.

1. Arzın yer altı suları Bu ırmaklar yolu ile 2. Arzın denizini beslemektedir. Bütün sular büyük bir döngü ile taki 7 arza kadar ulaşıp oradan 7. Arz denizine dökülmetedir. 7. Arz denizinden tekrar arş denizine yükselmekte her arşı katman katman inerek tekrar arzlara yağmur olup akmaktadır. Bu döngü ta ki kıyamet vaktine kadar devam edecektir.

İsmine Hattı cibal denen bir hat arz ile semalar arasını kuşatmış olup 7 arz üzerinde büyük bir hat oluşturmaktadır. Bu hatta bulut dağı denilmektedir ki hattı cibal gök tavan ile arzlar arasında sürekli hareket etmektedir. Derin teferruatlı mevzu olup kısaca bahsedelim hattı cibal hak tealanın emri ile gök semalarının denizlerinde buhar ve nem ile nasibini almakta bir sünger gibi o denizlerden etmemektedir. Böylece hattı cibal yükünü yülenmekte yine Allahın emri ile onun tayin ettiği arz üzerindeki beldelere yükünü boşaltmaktadır. Bu yük Bazen kar bazen yağmur bazen dolu olarak arza inmektedir.

2. Arz denizinden ilerledikçe artık sisli bulutlu hava yerini açık temiz beraak havaya terkeder. Uzun düzlüklerin heybetli büyük ağaçların devasa kayalıkların ve dağların yer aldığı bakil toprakları muhteşem bozulmamış doğasıyla gözler önüne gelir.

2. Arz olan bakil diyarının semasında 1. Arzın güneşi ve ayı seyretmez. Bakil ehli güneşi ve ayı bilmez habersizdir. Amma bakil ırkının guneş ile gayet acayip bir bağlantısı var olup ilerde mevzu olunca detaylıca anlatılacaktır. 2. Arzda kendine has ve onun semasında seyredip devir daim eden bir varlık vardır ki ona Samed derler. Samed 2. Arzın güneşidir. Samed 2. Arz üzerinde bir devrini dünya hesabı ile 14 günde tamam eder. 7 günü gece 7 günü gündüz olmaktadır. Amma aynı dünya hesabı gibi bu 7 gün samedin hareketlerine göre azalıp uzanmaktadır. Saat hesabı ile bakil topraklarında sabah yaklaşık 170 saat sürmekte gecede 170 saat sürmektedir. Bu uzun gece ve gündüzler bakil ırkının yaşam biçimini direk şekillendirmiştir. Bakilin bir yılı yaklaşık 5500 gün sürmektedir. Samedden başka bakil semasını 2 varlık daha suslemektedirki bunlar 2. Arzın aylarıdır. Biri büyük diğeri küçüktür. Büyük olanın adına Fersad derler kucuk olanın adına Azul derler. Fersad her daim Samed batmaya meylettigi vakit semada belirir. Azul ise Samed gidipte hava karardığı vakit ortaya çıkar semada tarifi imkânsız muhteşem bir manzara oluştururlar.

2. Arzın topraklarında Samed azul ve fersadın altında onları görmek ile nasiplenmiş bakil ırkı, bedenleri kızıl renkte olan bir ırktır. Bakillerin vücutları pullarla kaplı olup parlak bir beden yapısına sahiptirler. 2 ayakları ve 2 kolları ile insanı andırmaktadırlar. 2 ayakları üzerinde insan gibi yürümektedirler. Ancak ayak yapıları 2 eklemli olup katlanabilir bir yapıya sahiptir. Bu ayak yapısı sayesinde gayet hızlı koşarlar ayrıca oldukça yükseğe ve uzağa zıplayabilirler. Ayakları 4 parmakta oluşmaktadır. Ve pençe ve kalça şeklinde durmaktadır. Bu sayedede rahatlıkla yüksek ve devasa ağaçlara ve Sarp kayalıklara hiç zorlanmadan çıkabilmektedirler. Bakıl ırkının iri ve kuvvetli bir beden yapısı vardır. Ayrıca her bakil kuyruğa sahiptir. Bakil ırkının kafa yapısı 2 göz ve ağız ile insana benzer ve uzun bir boyun üzerine oturmuştur. Bakillerin burun delikleri yoktur kulakları da yoktur. Uzun boyunlarının 2 yanında sanki jiletle kesilmiş gibi duran doğal bir solungacı andıran kesikli yapılar mevcuttur. Bu yarıklar bakil ırkının hem nefes hemde duyma ihtiyacını karşılamaktadır. Bunun dışında bakillerin duymaya benzer işlev gören diğer bir beden özellikleride pullarıdır. Bu pullar doğadan gelen sesleri tanımlayan bir anten görevi görmektedir. Bubpulkar sayesinde ayrıca bakiller bazı tat ve kokularıda tanımlaya bilmektedir. Bakil vücudunda kıl yoktur.

2. Arz topraklarında bakil ırkı dışında dünyadaki türlerine benzeyen ancak daha iri daha vahşi hayvan türleri bulunmaktadır. Daha iri kuşlar daha vahşi orman hayvanları bakil topraklarında yaşamaktadır.

Bakil ırkının en ilginç özelliklerinden biri kesinlikle yüzememeleridir. Bu sebepten bakil ırkı deniz ve akarsu ırmaklarına giremez. Denize veya suya düşen bir bakilin kurtulma şansı çok düşüktür. Bu sebepten bakiller su ve deniz gibi yerlerden uzakta yaşamaktadır. Bakillerin bu özelliği onların hayat düzeninde etkili olmuştur ve bakiller deniz ürünleri tüketmezler. Deniz üzerinde seyahat edecek gemileri ve araçları mevcut olmayıp bakiller geçmişten beri denizden her daim korkmuşlardır. Bu sebepten 1 arz ile bakil topraklarını çevreleyen denizi aşamazlar deniz ötesindeki keskin ve ihtişamlı büyük uçurumdan habersizdirler.

Bakil toprakları yüzeyinde yapılaşma ve şehirleşme bulunmaz. Bakiller bütün kentlerini evlerini yapılarını topraklarını ihtişamlı binalarını yer altına inşa etmişlerdir. Bunun en büyük sebebi ise günlerin uzun sürmesi ve iklim şartlarının toprak yüzeyinde yaşamayı zorlaştırmış olmasındandır. Ancak bakışlar yer altında yerleşmiş olmalarına rağmen günlerinin çoğunu yer altında geçirmezler. Genelde yüksek ağaçlarda ve Sarp kayalar üzerinde dururlar. Uyuma barınma zamanlarında ve beslenme zamanlarında yer altına dönerler. Ayrıca bir Sarp kaya üzerinde yatıp uyuyan bakil görmek her zaman mümkündür. Bakilkerin kertenkele ve bir sürünge benzeyen garip yaşam tarzları ve alışkanlıkları vardır. Genelde Bakil topraklarına has bazıları adeta bir koyun büyüklüğünde olan siyah garip bir böcek türü ile beslenirler. Bu böcek haricinde genel olarak agaclardan topladıkları meyve ve sebze türü gıdaları tüketirler. Bakillerin avcılık yetenekleri gelişmiştir olup vücut yapılarının getirdiği

avantajlar ile avlanmaları oldukça ustadır. Kendilerine has özel metallerden yapılmış oklar mızraklar ve metal atabilen silahlara sahiptirler.

Bakil topraklarında krallık sistemine sahip bir yönetim mevcuttur. Bakil ırkının başında Kehor adında bir kral bulunur. Kehorlar bakil inancına göre tanrı tarafından seçilir ve Tanrı kral olarak kabul edilir. Kehor bakil inancında tanrının ruhunu taşıyan ve tanrının beden bulmuş halidir. Bakil ırkı tanrı olarak OT adında bir varlığı kabul etmiştir.

Tanrı Ot yılın belli zamanında bakil ırkına kendini göstermektedir. Bu büyük gün bakil ırkının bayram ve ayın günüdür. Bu büyük günde tüm bakil ırkı açık bir alanda toplanır. Kurulmuş Yüksek platformlar üzerine çıkarlar adeta o gün izdiham yaşanır. Bu izdihamda yaralanan ve ölen vakil çok olur. Bakil topraklarında bulunan tek ve en büyük kutsal yapı boyu 50 metreye ulaşan dikili bir sütundur. Bu sütunun tepesinde kare 12 ye 12 metre genişliğinde ve pürüzsüz bir kaide kaya yer almaktadır. Bu kaya ve surun bakılınca kutsal yapısıdır. 50 metrelik sutunun dört yüzü bulunmaktadır her yüzü bir yone bakmaktadır. Ve her yuzunde ayrı ayrı kitabeler yer almaktadır.

Bu kitabeler bakil dili ile yazılmış olup ta sütünün en tepesine kadar ulaşmaktadır. Bu kitabelerden birisi bakil ırkı ile alakalı bir kehaneti, diğer birisi bakilin yasalarını ve tanrı kral kanunu anlatmaktadır. Kalan 2 kitabe ise 2 ayrı olay ve varlıktan bahsetmektedir olup. Bu iki varlık bakil ırkının ebedi düşmanı kabul edilmektedir. Bu iki varlığın isimleri Alaşar ve Hallumdur. 2

varlığında destansı hikâyeleri ve bakil ırkının neden düşmanı oldukları kitabede detaylıca yazılmaktadır. Sütünun Alaşar kaydında büyük bir ordu ile bakil topraklarını zapteden bir varlıktan bahsedilmektedir.

Detaylıca alaşar tasvir edilmekte onun bakil ırkı üzerine saldığı korku anlatılmaktadır. Kitabeden anlaşılacağı kadarı ile Alaşar kayıtları zülkarneynden bahsetmektedir. Hammer kaydında ise tek başına gelen bir yabancıdan bahsetmektedir. Bu yabancının Bakilin tanrısı otu inkâr edip yerine başka bir tanrıdan bahsettiginden ve bakil ırkına Bu şekilde büyük bir hakaret ettiğinden bahsetmektedir. Her ne olursa olsun bakil atalarının Bu yabancıyı reddedip dinlerini ve inançlarını koruduklarindan ve sonsuza kadar Tanrı otun ve onun kutsal ruhunu taşıyan kralın Bu topraklarda hüküm süreceginden bahsetmektedir ki bu kayıtta Hz Muhammedin miraç gecesi bakile dini tebliğ ettiğini ve onların inkâr ederek kâfir olduğunu göstermektedir. Bu dört kaideli kutsal kayaya hiç bir bakil çıkamaz din ile ve yasalar ile yasaklanmıştır. Eger bir bakil buna cesaret eder ise dine sovmuş ve bakil kralligina isyan etmiş sayılır cezası kayadan atılarak öldürülmesidir. Kayaya ancak Tanrı otun seçtiği kral kehor çıkabilir. İdam cezasını da kral kehor kendisi uygular idam Tanrı otun kendisini gösterdiği bayram gününde gerçekleşir. Tanrı Otun kendini göstermesi hakikat ve ilginç bir durumdur. O gün geldiğinde bakil ırkı toplanır kral kehor büyük asansöre benzer bir araç ile sutun üzerine çıkar. 1 arzın uçurumu yönünde ufukta bir parlama oluşur. Daha sonra bu parlama göze benzer bir hale gelir ve ufukta yükselmeye başlar bir süre öylece durur

o vakit ufukta tamamen siyah bir ırmak haline döner sanki ufukta akan siyah bir nehir oluşur. O vakit kral kehor ellerini açıp garip bir titreme haline bürünür. O vakit Tanrı otun ruhunu bedenine aldığına inanılır. Daha sonra ufuktaki parlak göz yavaş yavaş siyah nehrin içine dalarak kaybolur. Bakiller bu hali izlerken sürekli ot, ot şeklinde yüksek sesle bağırırlar sevinç çığlıkları atarlar. Otun kraldan sonra en çok sözü dinlenen otorite sahibi bilge din adamı Taflumdur. Taflumun sözleri ve getirdiği bilgiler reddedilmez kesin dogrulardır. Bir sonraki Tanrı kralın seciminde bilgin taflumlar büyük söz sahibidir. Karar mercidir. Krallık babadan oğula geçmez. Bunun dışında bakil topraklarının yönetimindeki üçüncü güç ise Sar ismindeki vezirlerdir. Büyük kararlar vezir kral ve bilginin toplandığı bir kurulda alınır. Bakil topraklarından daha ileri gidildiği vakit seyyah uzun ve yorucu zor bir yolculuktan sonra büyük bir denize ulaşacaktır ki bu denizin ucu bucağı yoktur ve hiç kara parçası görünmez bu denize ulaşmak için ve yolu asmak için yine seyyahın bazi tilsimlara ve iksirlere ihtiyacı olacaktır ki kitapta hâkim belinyas teferruatlıca anlatmıştır. Bu denize ulaşan seyyah o deniz üzerinde bulunan kaya parçasını bulmalıdır ki bu kaya parçası küçük bir kayadır. Oradan seyyah denizin icine dalmalıdır. O denizin dibinde Büyük bir diyar vardır. Bu diyara Mürsel diyarı derler orada Mürsel ırkı yaşar. Burası 7 yerim 3. Arzıdır. Seyyah özel bir iksir olmadan o denize dalamaz Mürsel diyarına ulaşamaz. O iksir ki onun ile seyyah suda nefes alıp orada seyahat edecek bir bedene ve vücut yapısına sahip olur.

AHKAMAR KRALLIĞI

Okyanus ortasında ABDULUS KRALLIĞI'yla sınır bir ada ülkedir. Halk ırklarının, babasını tahtından indirmek için komplo kurduğu için kardeşleriyle birlikte yeryüzüne fırlatılan, güneş tanrının üçüncü oğlu Horisonal den geldiğine inanırlar. İnançlarına göre Horisonal, ilk kadın olan Pikolese âşık olmuş, onu kaçırmış ve bir mağaraya saklamıştır; ikisi birlikte, AHKAMAR ırkını kurmuşlardır. Horisonal kardeşinin kurduğu ülkenin ırkı olan Abdulus'lularla herhangi bir teması önlemek için, krallığı çevresinde yüksek bir sur dikmişti. AHKAMAR bu sebepten yıllarca tam bir tecrit halinde yaşadı. Ancak bir deprem de surun büyük kısmı yıkılınca, ülke dünyanın geri kalanına açılmış oldu. Bütün erkek Ambeçloçesliler, efsanevi ataları gibi, kırmızı tenlidir: buna karşılık kadınlar Pikoles'in beyaz tenini almıştır. Ülke, bir kral ya da kraliçe ve bir yüksek rahibe tarafından yönetilen bir monarşidir. Onlara, savaş ilan etme ve bir GenelDurum meclisini toplantıya çağırma yetkisi olan, bir Yediler Konseyi danışmanlık yapar, iki hükümdar arasındaki dönemlerde, Konsey, yüksek rahibenin genel önderliği altında hüküm sürer ve devlete önemli hizmetlerde bulunmuş İhtiyarlardan oluşur. Konsey üyeleri boyunlarına taktıkları bir kral tasviri olan Kiargoha sadakat yemini ederler. Aralarından biri ölüm cezası gerektirecek bir suçtan hüküm giyerse, Konsey'in bütün üyeleri İnfaz edilir.

Ziyaretçilere, Ahkamarın en değerli hâzinesini, kraliyet tacını görmeleri tavsiye olunur - altı ayak uzunluğunda, örümcek ağından örülmüş, uzun bir başlıktır, Bu Şafak rengidir ve tepesinde, güneşin bir eksen üzerinde dönen imgesi bulunur. Taç yalnızca, kral tapınaktaki yüksek tahta çıktığında takılır ki bu da onun hükmettiği dönem boyunca normalde yalnızca bir kere olur. KRAL Tahta oturduğu zaman, kraliyet ayrıcalığını simgeleyen bir altıntopu elinden bırakır, bu da mahkûmlar için genel af anlamına gelir. Kısa bir süre için büyük oğul hakkı iptal edilir, borçlar silinir, boşanmaya izin verilir, dul kadınlar isterlerse evlenebilirler ve yaşlı erkeklerin krallığın daha küçük tapınaklarında ölmelerine izin verilir. Gene bu dönem boyunca insanların ana tapınağa girmelerine izin vardır (normalde avludan içeri sokulmazlar) ve kehanetler ile diğer bildiriler, pirinç toplar üzerine yazılarak, rahibeler tarafından insanlara atılır.

Abdulustaki komşuları gibi Ahkamarlilarda de tanrı kabul ettikleri vilkonise tapar. Eski günlerde, kocaman bir adam olarak gösterilen ve her şeyin yaratıcısı olduğu söylenen Fulkan diye bir tanrıya taparlardı. Fulkan kültü rahibeler tarafından bir ölçüde siyasi güç elde etmek için kullanılırdı: tapınaktaki putun içi boştu, sunduğu ilahi kehanetleri yüksek rahibe dile getirirdi. Askalis prenses ilan edildiği zaman bu aldatmaca keşfedildi. Askalis, Ambeçloçesin'in yetmiş üçüncü kralı olan Büyük indigar'ın kızıydı. Kraliyet ailesi çocuklarının anne-babalarıyla asla karşılaşmadan büyütülmeleri ve geleneksel yasalara göre evlenmeleri yolundaki kadim âdete karşı isyan eden o oldu. Geleneğe göre, bir kraliyet bebeğiyle aynı zaman doğan bütün çocuklar, prens ya da prenses

olgunluk çağına eriştiğinde aralarından bir eş seçebilsin diye, tapınakta büyütülürdü. Askalis bu uygulamayı reddetti ve babasını görmeyi başardı. Doğal sevgi geleneğe üstün geldi, doğadışı yasalar kaldırıldı. Yüksek rahibe buna şiddetle karşı çıktı, Askalis'in tahtın meşru vârisi olmadığını ileri sürdü. Tapınaktaki bir yüzleşmede, rahibenin aldatmacası keşfedildi, halk Fulkanın idolunu yıktı ona tapınmayı terketti. Nostradamus ekolünden gelen seyyahlar, eski bir kehanetin, bir Ahkamar prensesi babasını gördüğünde Fulkane kültünün sona ereceği yolundaki kehaneti bilecektir.

Askalis ve indigar, kız TRİSOL kralı tarafından kaçırılana kadar birlikte ve mutluluk içinde hükümlerini sürdürdüler, indigar, o yeraltı krallığına kadar kızının izini sürdü ama kralı tahtından indirmeye yönelik bir komploya katıldığında orada öldü. Prensesi sonunda Abdulus prensi Mokatoya kurtardı, Askalis de onunla evlendi. Kraliyet çiftinin yokluğu sırasında Fulkan kültü kısa süre yeniden canlandıysa da artık yok edilmiştir.

Kraliyet Sarayı tuhaf ama görkemli bir yapıdır. Cephesi bomboştur, kapısı ya da penceresi yoktur. Tek giriş çatıdandır. Saray adabı muaşereti, kimsenin kraliyet dairesinin kapısını çalmamasını gerektirir; içeri gir-mek isteyenler, kulağı deliğe dayalı duran dilsiz bir cücenin dikkatini çelmek için, kapıdaki bir delikten üflemelidir. Uyruklardan birine yapılacak en büyük iltifat, hükümdarın elini onun başına koymasıdır, insanın parmağını ağzına sokup nefesini tutması, büyük saygı alametidir. Ahkamar yasaları, inanislarina göre ışık meleği tarafından

yeryüzüne getirildiği söylenen büyük bir ciltte toplanmıştır. Cildin boyu on sekize on iki ayaktır, yasalar bir nokta-virgül kombinasyonuyla yazılm ıştır. Yasalar Kitabı kutsal sayılır; eğer birisi onun üzerine edilmiş bir yemini bozarsa, ölünceye kadar ceza çekmek üzere rahibeye teslim edilir. Kitap, Yediler Meclisi'nde hizmet vermiş dört ceddi olduğunu iddia edebilen dört ihtiyar, yani dört Fokhorku tarafından korunur. Kitabı ancak onlar, yüksek rahibe ve saltanat süren hükümdar görebilir. O açıldığı sırada hazır bulunan bütün diğerlerinin gözleri bağlanmalıdır.

Yasaya göre, ölüm cezasına çarptırılanlar büyük bir preste ezilerek öldürülür. Kanları dinsel törenlerde kullanılır ve derileri de tapınakta muhafaza edilir. Bir yüksek kabartmada, infazlarına yol açan suç kaydedilir.

Ahkamar Krallığı'nın mesajları, Folbarak denen koşucular tarafından taşınır. Folbaraklar yalnızca tüy, örümcek ağı ve sarmaşık, yani kıvrak ve ayağına çabuk olmalarını sağlayan hafif maddeler yerler; böylece de saatte on karie ya da fersaha kadar mesafe katetmeyi başarırlar.

EBREKAF

Ebrekaf, Irak’taki Basra’dan deniz yoluyla altı ayda ulaşılan bir ülkedir, muhtemelen Hint Okyanusu’ndadır. Seyyahlar yanlarına simya bilen İranlı bir sihirbaz alsalar iyi ederler, çünkü Ebrekaf ın yolunu yalnızca onlar bulabilir. Ancak bu sihirbazların simya ihtiyaçlarını tatmin için yol arkadaşlarını kurban etmek gibi bir âdetleri de olduğundan, ihtiyatlı davranmaları da salık verilir. Ebrekaf'ı ilk olarak, yanına gerçekten de iranlı bir sihirbaz alan ve onun tarafından katledilmekten zor kurtulan Haşan adlı Basralı bir kuyumcu tasvir etmiştir.

Seyyah bir kere karaya çıkınca sihirbazı dağın eteğinde kendi haline bırakmalıdır; sihirbaz, eşyalarının arasından bakır bir dümbelek ile altınla süslenmiş gümüş bir tokmak çıkaracak ve tokmakla kösü dövmeye başlayacaktır. Bunun üzerine yerden bir toz bulutu kalkacak, yavaş yavaş üç güzel deve şeklini alacaktır; seyyahın bunlardan birine binmesi tavsiye olunur. Yedi günlük bir yolculuğun ardından seyyah kızıl altından dört sütunun desteklediği kubbeli bir bina görecek.

Büyük ve güzel bir saray olan bu binada, bir hükümdarın kızları oturur. Bu genç hanımlar seyyaha gideceği yeri unutturmaya çalışacaktır. Seyyah bunlara kulak kapamalıdır, yola sekiz gün daha devam etmelidir. Sonunda doğudan batıya doğru bir bulut kümesinin yayıldığı görülür. Burası seyyahın aradığı dağdır.

Ebrekaf a ancak şu şekilde tırmanılabilir: Seyyah develerden birini öldürmeli, derisini yüzmeli, bu derinin içine girip sonra da özenle dikmeli ve bir akbaba onu av niyetine kapana kadar beklemelidir. Kuş, deve derisini dağın tepesine bırakacaktır; sey-yah bundan sonra dışarı çıkmalı, çığlıklar atarak kuşu korkutup kaçırmalı (bu çığlıkları önceden talim etmek gerekir) ve rahat rahat dağı keşfe çıkmalı. Burada esas olarak kemik ve yakacak odun bulacak, iranlı sihirbaz aşağıdan ona seslenerek, simya işinin başarıyla uygulanması için şart olan yakacak odunları kendisine atmasını isteyecek.

Ancak seyyahlar, sihirbazın ısrarlı taleplerini yerine getirmeme konusunda uyarılır. Yoksa sihirbaz kıymetli değneklerini alıp gider, seyyahı da kaderine terk eder. Ne yazık ki, kolayca aşağı inmeyi sağlayan bir yol bilinmiyor. Dağda tek başına bırakılan Hasan, öbür taraftan aşağı inmeyi başarmış ve fırtına dalgalarıyla yakındaki bir kumsala taşınmıştı. Ancak onun kurtulmasını sağlayan, belki de sadece talihti.

DİYARUL CENNET

YA DA

SEMAHAT ŞEHRİ

Suudi Arabistan’da, Arabistan’ın beyazların hiç girmediği orta çöllerinde, Rub’ü’l-Hâlî ya da Boş Alanlar’dadır. Buraya Çin, Hindistan veya Hint Okyanusu'ndaki adalar üzerinden gelmek daha kolaydır.

Diyarul cenney Demir Dağları’nın gerisinde, şehri gizleyen Altın Dağlarının eteklerinde yer alır. Kayalarda o kadar çok altın vardır ki, dağ sırasının tamamı altından yapılmış gibidir. Geçmişte yaşanan muazzam bir volkanik yer hareketi dağı yarmış, iki buçuk mil genişliğinde ve ölçülemeyecek kadar yüksek ve uzunlukta, kayalık, devasa bir yol aç-mıştı. Güçlü ve becerikli eller ise kayaları duvar, ev, siper, cami ve minare haline getirerek altından gibi görünen bu şehre son şeklini vermişlerdir. Tek bir taş bile birbirine kireçle oturtulmamıştır. Uzaktan bakıldığında Diyarul Cennet bir mücevher gibi parlar, inanılmaz kemerleri olan sivri uçlu kapılarla bölünmüş uzun duvarlar, narin minareleri ve yükselen kubbeleri çevreler. Arka plandaki kara dağlarla büyük bir tezat oluşturan yumuşak yeşil bahçeler ve tüy gibi uçuşan palmiyeler de şehrin başka güzellikleridir.

Burada incir, nar, limon, kayısı ve portakal gibi değişik türden birçok ağaç ve buğday, arpa, tütün ve şekerpancarı gibi çeşitli mahsuller yetişir. Diyarul cennette antilop ve koyun sürüleri ve pelikanlar, turnalar, güvercinler, şahinler, kartallar ve su kuşları gibi farklı farklı türlerden çok sayıda kuş görmek mümkündür.

Düzlüklerden yukarıya uzanan geniş ve düz bir yol, büyük bir altın kemerin altından kalabalık pazarları ve görkemli konakları olan şehre girer. Şehrin altında inanılmaz bir hazine odasına açılan, oldukça tehlikeli bir labirent yer alır. Burada tüm çağlardan ve ülkelerden zenginlikler bulunur - bunların arasında Nil'den gelen, Kartacalılardan ve bizzat Hazreti Süleyman'dan kalan hazineler de vardır. Eğer bir yolcu buraya varacak olursa tek çıkış yolu yerin altından akan, Gece Nehri isimli bir sıcak su kaynağıdır.

Bu yüzyılın başında bir grup beyaz adam Diyarul cenneti ziyaret etmiş ve diyarul cennette muhafaza edilmiş olan Mekke'nin kutsal Siyah Taş'ını ve HZ. Muhammed'in Medine'de ölüm döşeğinde en sevdiği karısı Ayşe'ye armağan ettiği Büyük inci Yıldızı'nı çalmışlardır. Siyah Taş geri getirilse de, bir insanın başparmağının büyük boğumu iriliğinde olan Büyük inci Yıldızı New York'ta bir kadına satılmıştır ve bugün özel bir koleksiyonun bir parçasıdır.

SAYYATİSTAN GÖLGELER DİYARI

Akdeniz'in altında bir yerlerdedir. İtalya'daki Piomdino'dan Korsika Adası'na giden bir tünel inşa etmeye çalışan bir milyoner tarafından tesadüfen keşfedilmiştir (Ne var ki, tünel bir deprem sonucu yıkılmış, o günden bugüne de şehre erişmek için yeni bir güzergâh keşfedilememiştir). Geniş bir daire şeklinde inşa edilen şehrin merkezinde, meclis ve toplantılar için kullanılan büyük bir taş küp vardır. Buradan dışarı doğru, iki tarafında küçük tuğla evler olan altı simetrik yol uzanır. Her evin numarası vardır, her numara kabartmadır, her kabartma iç içe örülmüş bitki elyafından bir kapının üstündedir. Şehir, daire şeklinde bir yolla ve bir hendekle çevrilidir ve bambudan yapılmış çekme köprülerden geçilebilir. Sakinlerini iki kere şehri yok etmenin eşiğine gelen vahşi insansımaymunlardan koruyabilecek şekilde tahkim edilmiştir. Ziyaretçiler sayyatistan halkının, iki ev arasındaki bir sokak geçidinin duvarlarına çiviyazısıyla yazılmış tarihini okuyabilir.

Şehirden uzak olmayan bir yerde, kör timsahlarla dolu çamurlu bir kıyıyla çevrili, hareketsiz ve siyah bir ılık su gölü vardır (takriben 40° C). Gölgeler Şehri sakinleri, gölün dünyanın sonu olduğuna inanıp, gölün öbür yanını gözlerinde bir tür cehennem olarak canlandırmışlardır. Aslında öbür tarafta bir yanardağa giden, oradan da açık havaya çıkan bir dizi mağara ve tünel vardır. Mağaralardan bazıları, ağırlığı azaltan ve belli bir hafiflik duygusu yaratan bir radyoaktiviteyle aydınlanmıştır.

Sayyatistanda Kaydelilerden gelme insanlar yaşar. Yeraltında yaşamaya başladıktan sonra hem görme duyularını, hem de ateşe ilişkin bütün bilgilerini yavaş yavaş kaybetmişlerdir - onun incelikli, yatıştırıcı ve tehlikeli bir ana unsur olduğuna inanırlar. Görme duyularının yerini mükemmelleşmiş, onların uzaktaki şeyleri bile hissetmesine izin veren bir dokunma duyusu almıştır.

Yüzleri gridir, göze güzel görünmez, rengi belli olmayan, kabartmalı desenlerle işlenmiş cüppeler giyerler. Yemekleri mantar ve haşlanmış balıktan ibarettir. Kısıtlı yer ve hasmane bir çevre nedeniyle, nüfusun belli bir düzeyde tutulması gerekmektedir. Bu yüzden de bir çocuk doğduğu zaman ailenin en yaşlı ya da zayıf ferdi, göldeki timsahlara atılır.

Göl ile yanardağ arasındaki mağaralarda, hiç tasvir edilmemiş kötücül Triceratop'lar ile Gölgeler Şehri halkının geleneksel düşmanları olan insansı maymunlar yaşar, insansı maymunlar da kördür ama dokunma duyuları son derece gelişmiştir. Gelişmemiş bir lisanları vardır ve kendilerini sopa kullanarak dövüşmek üzere örgütleyebilirler. Gri ve melankolik halleriyle bitkiler biraz denizaltındakileri andırır. Bazı yapraklar, ateşlendikleri zaman mum gibi yanmalarını sağlayan özel bir yağ içerir. Gece yolunu bulma ihtiyacı duyan ziyaretçiler onları yararlı bulabilir.

HAZRETİ SÜLEYMAN'IN HÂZİNELERİ

1884'te Afrika'daki KUKUANA ÜLKESİ'ne giden Allan Ouatermain ve ekibi tarafından keşfedilmiştir. Ekip, kısmen canlı kayalardan kazılıp açılmış, yüksek bir dağın merkezine giden ve sayısız dehlize ayrılarak Süleyman Dağı'ndan ülkenin baş şehri Loo'ya, oradan da Üç Cadı Dağı'na devam eden, büyük bir cadde buldu. Bu cadde, ona huşuyla yaklaşan Kukuana Ülkesi Kralı tarafından kumlardan itinayla temizlenmiş halde tutulur.

Üç Cadı Dağının orta doruğuna ulaşan seyyahlar, aşağı yukarı elli metre derinlikte muazzam bir oyuk göreceklerdir: burası Hazreti Süleyman'ın Afrika semaları altında apaçık yatan elmas hâzineleridir. Oyuğun öteki ucunda, yerlilerin Suskunlar dediği, oturur durum da üç devasa heykel vardır: birbirlerine yirmişer ayak uzaklıkta taş kaideler üzerine dikilmişlerdir. Her heykelin boyu baştan ayağa yedi metredir. Heykellerin biri, sureti doğal etkenlerce epey aşındırılmış olsa da, yalın bir güzelliği olan bir kadını temsil eder; öbür ikisi dehşet verici bir ifrit ile sükûnet dolu, ama sükûneti bir şekilde ziyaretçiler üzerinde ters etki yaratan bir adamdır. Üç tanrıyı tem sil ettikleri söylenir: Sayda tanrıçası Aştoret, Moabi'lerin tanrısı Kemoş ve Ammonoğulları'nın tanrısı Milkom.

Devasa heykellerin elli ayak kadar arkasında bir tünelin girişi vardır. Bu tünel, tepeden aydınlatılmış, bazıları belli belirsiz Mısır mumyaları biçiminde yontulmuş, buzdan sütunlara

benzeyen dikitlerle dolu, muazzam bir mağaraya açılır, ikinci bir tünel buradan, Kukuana Ülkesi halkının Ölüm Yeri dediği ve krallarını gömdüğü, daha karanlık bir odaya gider. Bu odanın arka tarafında, beş metre boyunda kocaman bir insan iskeleti oturur, bir elinde sanki fırlatacakmış gibi tuttuğu bir mızrak vardır; öteki eliyse, sanki kemikler yerlerinden doğrulacakmış hissini verecek bir biçimde, bir taşın üzerine yaslanmıştır. Masanın etrafına, Kukuana Ülkesi'nin kadim krallarının, geçen yüzyıllar içinde mağaranın havasındaki kimyasallar sonucu taşlaşmış vaziyetteki mumyaları yerleştirilmiştir. Esrarengiz bir düzenekle açılan gizli bir kapı, Ölüm Yeri'nden Süleyman'ın Hazineleri'nin Odası'na gider. Burada dört yüzden fazla fildişi ile altın sikke ve farklı büyüklüklerde yontulmamış elmas dolu sandıklar, odaya saçılmış halde durur. Buradaki kapıyı açıp kapamak zor olduğundan, ziyaretçilere kendilerini hazine odasına kapatmadan önce birtakım tedbirler almaları salık verilir.

İBLİSİN BAHÇESİ

Hıristiyan’ın ülkesi’nde, Yıkım şehri'nden Semavi Şehir’e giden yola geçit veren küçük kapının yakınındaki Beelzebul’un tapınağı’nın etrafında yer alan, duvarlarla çevrili geniş bir arazidir;

Seyyahlar, Beelzebul’un, YEİS BATAKLIĞI’nı aşmayı başarıp sonra da kapıdan geçmeye çalışanları oka tuttuğu konusunda uyarılır, iblis’in Bahçesi, dar patikanın üzerindeki duvarlardan sarkan leziz görünümlü meyveleriyle seyyahın aklını fena halde çeler. Ancak seyyahlar bu meyvenin çok zehirli olduğunu bilmelidir. Meyvenin neden olduğu şiddetli sancılarla karın ağrılarını, yalnızca o yakınlarda bulunan ZORLUK Tepesi’nde yaşayan hekim tedavi edebilir.

NASAHAD

Bir yeraltı şehridir, sakinleri, kökenleri Nuh Tufanı'na kadar giden bir ırktır. Halk esirgenen tek kişinin Nuh olmadığını, kendi ataları Yaleş'e de bir gemi yapmasının söylendiğini, bu geminin Nuh'unki gibi bir dağa değil, çok daha aşağıda, yeryüzünün yüzeyine konduğunu iddia eder. Yaleş'in soyundan gelenler, kimsenin yaşamadığınısandıkları yeryüzünün kabuğuna dair anılarını muhafaza etmişlerdir. Kendilerine " ilk insanlar" diyen ve kabile reisleri tarafından yönetilen bu halk barış içinde yaşar. Haset, açgözlülük ya da nefret duygulan yoktur ve yabancıları sadece yeryüzüne geri dönmemeleri şartıyla kabul ederler. Dilleri ibranicenin eski bir şeklidir ve giysileri Kitabı Mukaddes çağı giysilerine göre tasarlanmıştır. Bellerinde, ultraviyole ışınlar saçan yakutların kakılmış olduğu kutular taşırlar; bunlarla, şehrin etrafında dolaşan yaratıkları avlarlar. Silah depolarında saklanan bu kutuların evde kuşanılmasına izin verilmez.

Nasahad evleri, tek girişleri ve az sayıdaki pencereleriyle, eski İbrani ya da Mısır evlerine benzer.

3. ARZ İKLİM-İ MÜNSEL

Bakil topraklarından magrib yönüne ilerleyen seyyah zorlu ve uzun bir seyahatin ardından uzun uçsuz bucaksız bir denize erişecektir. Bu deniz öyle bir denizdirki denizde ne bir dalga vardır nede bir akıntı vardı. Bu deniz üzerinde hiç rüzgâr esmez. Bu deniz sanki donmuş gibi öylece durmaktadır. Burada o denizden baska hiç bir kara parçası bulunmaz.

Seyyah evvela Bu denizin üzerinde bulunan yaklaşık 4 arasına 7 arşın boyunda dikdörtgen şekilde olan bir kaya parçasını bulmalıdır. Bu kaya parçası aramak ile bulunmaz onu aramak ile bulmaya seyyahın gücü ve ömrü yetmez. Amma bunun birnilmi vardır hâkim belinyas bildirir ki o denizin sahilinde sığ sularda bir balık yaşar adına almun balığı derler yüzü eşşeğe benzer ve 2 adet küçük bacağı vardır ki kurbağa bacağına benzer rengi kaya rengidir üzeri mavi halkalıdır. Sahilde bulunan bir ağaçtan düşen üzüm benzeri küçük tohumları yemeyi sever. O vakit seyyah bu balığı tutmalıdır ki o kayaya ancak bu balık ile yol bulunur. Seyyah sahilde o ağacın olduğu yerleri arayıp bulmalıdır. Şansı olan seyyah çabuk bulur. Ağacı bulduğu vakit onun edildiği sığ sularda balığı bulma ihtimali yüksektir. Balığı yakalamak kolay değildir seyyah bir hile düzmelidir ki bu almun balığı oldukça ürkek ve çabuk kaçan bir balıktır. Bir kere ürkünce bir daha o yere gelmez.

Bu balığın özelliği odur ki gece vakti uyur hava aydınlanınca beslenmeye gelir. Seyyahın tuzağı şöyle olmalıdır. Gece vakti sığ suya çember şeklinde geniş bir set çekmelidir. Settin kenarlarını 1 metreye yakın yükseltmeli ve setti en az 2 metre kalınlıkta taşlar ile kurmalıdır. Or ve yapraklar ile aralarını iyice sıkı yapmalıdır. Eğer bu set 1 metreden düşük olur ise balık üzerinden zıplar. Kalınlığı 2 metreden düşük olur ise balık sevdi deler. Amma seyyah seddin bir kısmını kapı gibi açık koymalı. Amma onu anında kapatabilecek bir düzenek düzmelidir. Düzeneğe bir tuzak ipi takmalı boyunu uzun tutmalı ipin diğer ucunu tutup ağaç arkasına yatmalıdır. Uzaktan gözlemelidir. Ağaçtan düşenTohumları bu çember içindeki suya serpelidir amma tohumları el değmemelidir. Ağacı çırpıp tohumları çember içine düşürmeye gayret etmelidir. Tuzak tamam olunca seyyah sabahı sabır ile beklemelidir. Balık tohumun kokusuna yanaşıp çembere girer seyyah ipi çekip tuzağın kapısını kapar. Balık ürküp kaçmaya meyveler amma sevdi aşamaz debelenir bir vakit sonra korku ile kendisini sahile atar. Seyyah hemen yakalayabilir acele etmelidir balık dışarıda fazla yaşamaz. Balığı Tutan seyyah onu sahilin en açık ve amaçsız yerinden denize atmalıdır. Almun balığı korku ile hızlıca denizde yol alıp ta kayanın olduğu yere varır. Seyyah balığın gittiği yöne kayık ile yâda yüzme kuvveti sağlam ise yüzerek ilerler kaya çok uzakta ve ortada değildir. Seyyah bir süre sonra kayaya ulaşacaktır. Kayaya ulaşan seyyah evvela bir iksire sahip olmalıdır ki o kayadan denize dalmak lazım gelir. İksire sahip olmayan o denize dalamaz.

O kayanın olduğu yerde o denizin tam altında Mürsel Irkının diyarına giden geçit şeklinde yol vardır o yol 3. Arza açılır. O iksir bakil topraklarında büyük yüksek bir dağın tepesinde yuva kurmuş tavuz kuşuna benzer bir hayvanın kanadı altında bulunan kese kese olmuş et parçasının içinden çıkan beyaz bir sıvıdan elde edilir ki o dağa çıkmak bir insan için mümkün değildir. O dağ hem dik bir kayadan oluşur hemde yüksek bir dağdır. O dağa ancak bir bakil çıkabilir. Amma bakiller insan sözü dinlemez onu görseler hemen öldürürler. Bunun için seyyah hâkim belinyasın bildirdiği tılsımı düzmeli tam uygulamalı eksik yapmamalıdır.

Evvela bakildeki kutsal sütünün 4 yanında en alt kaidelerde 4 farklı sembol vardır ki hemen göze çarpar diğer kelimelerden ayrıdır farkedilir. Seyyah bu sembolleri alıp bir nesne üzerine işlemelidir. Seyyah sonra bir yolunu bulup o taşın üzerine çıkmalıdır. Bu iş kuvvet cesaret ve yetenek ister. Mümkündür. Eger seyyah sutun üzerindeki taşa erişip çıkar ise o vakit orada Samedi sol koluna alıp 2 rekât namaz kılar dua eder. Tılsım yazılı nesneleri taşın 4 kenarına sütünlarda olduğu yönde dizer. Ortasına geçip yatar uyur. Uyuyunca tılsım etkisini gösterir seyyahın bedeni bakil bedenine döner. Bundan sonra seyyah dikkat etmeli bakillere yakalanmamalıdır hızlıca kayadan inmelidir. Kaya üzerinde yakalanır ise bakil dinine sövmüş ve krallığı isyan etmiş sayılacağından idam edilecektir. Bakile dönüşen seyyah bu vücudun avantajlarını kullanarak büyük bir ağaca tımanmalıdır. Ağaç tepelerinden bakilin en yüksek olan dağı her daim görünmektedir.

Seyyah bu yolla o dağı bulur. Dağa ulaşan seyyah rahatlıkla o dağa çıkar tepesinde kuşu bulur ki bu kuş akılsızdır. Korkup ürkünce kaçmaz hindi gibi olduğu yerde çember çizer ciyaklar yakalamak kolay olur. Kuşu yakalayan seyyah kanadı altını kaldırıp memeye benzeyen keseyi sıkarak sağar süt gibi beyaz sıvı akar. Bir şişeye bu sıvıdan alır. Küçük bir şişe yeterlidir. Seyyah bu şekilde iksire sahip olur. Amma iksir bakil bedeninde içilmez içen seyyah her daim bakil bedeninde kalır. Evvela bedenden kurtulmak lazım gelir. Bakil bedeninin ayakaltında his yoktur acı hissetmezler. Seyyah ayakaltından kendisine bir kesik atıp kanatır. O kan ile birlikte tesir vücuttan atılıp seyyah geri insan bedenine döner.

Diğer işlemleri de yapan seyyah kaya üzerine ulaşınca iksiri içer. Denize dalar seyyah korkmamalıdır ki ilk evvel nefesi tamamen kesilir boğulacak hale gelir. Nefesini tutması fayda vermez. Nefesi tamamen kesilince seyyahın bedenini bir sıvı kaplar bedeni bir balık bedeni gibi kaygan pürüzsüz bir deri ile kaplanır. Su altında nefes almaya başlar. Bedeni Münsel bedenine döner elleri perdelerin solungaçları dahi çıkar. Bundan sonra seyyah denizin dibine doğru inen koridordan ilerler. Ta ki karşısına piramite benzer basamak basamak olan bir yapı çıkar. Bu münsel diyarının müthiş tapınaklarından biridir. Seyyah bu yapıya ulaştı ise artık 3. Arza ve Mürsel diyarına ulaşmıştır.

MÜNSEL TOPRAKLARINA GİRİŞ

2. Arzdan magrib yönüne ilerleyen seyyah orada durgun bir denize rastlar, o denizdeki kayayı bulup oradan denize dalar. Tılsım ve iksirin tesiri ile seyyah su altında yaşayabilecek ve rahatça seyahat edecek bir bedene erişir ki bu beden Münsel bedenidir. Bundan sonra seyyah denizde geçit gibi bir yoldan derin denizin dibine ilerler karşısına basamak basamak piramide benzer bir yapı çıkacaktır. O vakit seyyah 3. Arza ve münsel diyarına ulaşmıştır.

Münsel diyarı su altında muhteşem bir diyardır. Şehirleri daire biçiminde surlar ile çevrilmiş. Orta merkezde ana şehri yer alır. Ana şehirden kollar biçiminde uzanan kemerler ile diğer şehirler merkezdeki ana sehre bağlanmıştır. Uzaktan bakıldığında ve bir bütün olarak izlediğinde münselin eşsiz geometrik yapısı insana hayret vericidir. Anakent yuksek ve sağlam surlar ile çevrilidir. Tek bir kapısı vardır. Bütün münsel diyarinin ana şehri olsun yan sehirleri olsun onlara bağlı diğer küçük yerleşim birimleri olsun bu tek kapıdan başka dışarıdan giris kapısı yoktur. Butun şehirlere girmek isteyen bu kapıdan geçmelidir. Ana kente bu kapıdan giren seyyah diğer şehirlere kemer şeklindeki bağlantı tünelleri ile ulaşır. Bütün şehirlerin üzeri ince neredeyse görünmeyecek kadar şeffaf bir örümcek ağını andıran bir ağ ile kapatılmıştır. Bu ağ ince ve şeffaf olmasına rağmen o kadar sağlamdır ki onu alabilmek delebilmek neredeyse imkansizdir. Bu surların ve bu ağ tavanın sebebi

munsellerin dışarı çıkmasını engellemek değil bu derin sularda yer alan tehlikeli varlıklardan münsel ırkını korumaktır. Münsel ırkı her ne kadar hızlı becerikli kıvrak vücut yapısına sahip olsada ve her ne kadar usta bir yüzücü olsada bu surların dışına pek çıkmamakta hayatlarını bu surlar ve sehirler arasında yaşamaktadır.

Münsel yasalarının getirdiği yasaklarlada kentlerin dışındaki derin karanlık ve tehlikeli sulara çıkmak sert bir şekilde yasaklanmıştır. Münsel diyarına terk etmek isteyecek birisinin de tek çıkış yolu ana kapı olduğundan münsel den çıkış neredeyse imkânsız hale gelmektedir. Kapı sadece bu iş için görevlendirilmiş özel bir sınıf tarafindan her daim beklenmekte buradan geçişler kontrol edilmektedir. Munsele girmek bu sebepten kolay olmadığı gibi özel bir izni olmayanın da Münsel den çıkması neredeyse imkânsızdır.

Münsel diyarında yapılar insanı hayrete düşüren muhteşem mühendislik harikalaridir. Butun yapılar antik tapinaklara benzer. Bu yapılar iki çeşittir ilk yapı tipi munsellerin yaşadıkları evlerdir ki onlara andar derler. Anlarlar 2 katlı bazende tek katlı yerleşim yerleridir. Planlı ve geometrik şekilde butun munsele yayılmıştır. Diger yapılar ise viman adındaki devasa piramitsel yapılardır. Bunların en müthişi ana kentteki büyük vimandır. Vimanlar münsel halkının buluşma toplanma yerleridir. Münseller buralarda toplanır sosyal kültürel faaliyetler yaparlar günlerinin çoğunu burada geçirirler. Vimanlar munsellerin dini yapilaridir. Bu toplanmalar aslında munsellerin dini törenleri bir nevi ibadetleridir. Halk burada sohbetler eder bir birleri ile sosyal

ilişkiler kurar. Fikir paylaşımları tartışmalar. Birçok diğer değişik etkinlikte bulunurlar ayrıca dans eder munsele has çalgılar çalar şarkılar söylerler.

Munsel çocukları buralarda egitilir. Ayrıca viman denilen yapilar asklepiona benzer işlevlerde görmektedir. Munseller bu merkezlerde doğal ve özel bazı yollarla tedavi olurlar. Bu yollardan en ilginç olanı viran içinde bulunan taşlar üzerine kurulmuş kapalı kafese veya kabine benzer yapılardır. Bu kabin içine giren münsel adeta vücudu yenilenmiş olarak geri çıkar. Munseller Bu kabinleri tanrilarindan kendilerine sunulan bir hediye olduğuna inanırlar ve kutsal sayarlar.

Munseller puta taparlar. Büyük vimanın tam ortasında yerden taki vimanın tepesine kadar uzanan ve iki elini yanlara uzatmış başını denizin üzerine dikmiş büyük viman tanrısı işpur tüm ihtişamıyla durur. İşpur putunun başında ihtişamlı bir taç takılıdır. Munseller bu tacın butun munsele huzur şefkat ve barış yandığına inanır. O taç işpurun başından düştüğü vakit munselde huzur ve barışın son bulacağına büyük bir yıkımın başlayacağına inanılır. Ispurun devasa iki elinin avcu yukarı dönük halde durmaktadır. Munseller özel ayın günlerinde adaklar adaklar. Ancak bu adaklsr tamamen yiyeceklerden oluşmaktadır. Munseller en çok değer verdikleri en güzel yiyeceklerini işpurun avuçlarına koyarlar. Avuçları o kadar devasadır ki dolmaz. Hala boş yer kalır. Munsel sularında yüzen balıklar bu yiyecekleri yerler o zaman munseller putları işpurun memmun olduğunu düşünür. Özel ayin günleri dışında munseller dilekleri istekleri için ispura adak bırakırlar. Balıklar bu adakları yer ise adagi bırakan

munsel isteğinin gerçekleşeceğine inanır. İşpur putu benzeri görülmemiş mavi bir cevherden oluşmaktadır ve viman yapısının her tarafına mavi hoş rahatlatıcı etkisi olan bir ışık saçmaktadir. Bu ışığın etki ve tesiri ile munseller her daim sakin neşeli ve sevecen bir hal içindedir.

İşpurun taban kısmında devasa büyüklükte bir havuz yer alır. Yine tabanında çember büyük bir kaide uzerinde munselin gecmiş asil krallarinin isimleri yazılıdır. Bu havuzun altından 3 kaynak fiskirmakta suları denize karismaktadir. Bu kaynakların ispurun yasam ozu olduğuna ve munsel denizindeki butun varlıkların bu özden meydana geldigine inanılır. Öyle ki bir gün bu kaynaklar dursa munselde yasam son bulacak derler. Bu havuzun dibi sonu olmayan bir su dehlizine uzanıp gider. Munsel inancına göre burası ispurun sonsuz tanrilik diyaridir. Bir gün butun munseller bu diyarda tanrı işpur ile bulusacaktır. Bu havuzun içine girmek yasaktır.

Giren kutsal yasaya karşı geldiğinden öldürülür. Hata ile düşün olsa dahi düşen münsel ırkından reddedilir ve munsel şehri dışına atılır denizde kaderine terk edilir. Bu sebepten munseller bu havuza çok yaklaşmaz tedbirli olurlar.

İnanışlar gereği olen bir munsel bedeni bu havuza bırakılır. Ceset havuzun dibine doğru ilerleyip gözden kaybolur. Böylelikle ispurun diyarına erişmiş olur. Artık o tamamen ispura aittir. Ölenin yakın çevresi üzülmek yerine sevinir kendileride bunu temenni ederler.

Munsel diyarında caddeler evler ve dahi butun yapılar eşi benzeri görülmemiş cevherlerden oluşmaktadır. Bunlarin kimisi yeşil, kimisi mavi, kimisi kırmızı renklerde ve bu renklerin tonlarındadir. Geniş caddelerin ve ve şehirlerin arasını kaplayan duvarların taşları tamamen cevherlerden meydana gelmiştir. Bu cevherlerden sebebi ile münsel diyarı rengârenk bir parlaklık içinde göz almaktadır.

Munsel ırkından hiç kötü bir alışkanlık yoktur. Onlar her daim neşe huzur ve barış içindedir. Münsel kentlerinde hırsızlık çalma yağma gibi haller bilinmez. Yine musel toplumunda zina haram cinayet gibi hallere rastlanmaz. Dövüşmek kavga etmek tartışmak kin tutmak gibi haller münsel diyarında görülmez. Amma münsel ırkı Allaha iman etmez put putperesttir. Bunca güzel halin içinde puta tapar her nimeti ondan bilirler. Hz Muhammed miraç gecesi bu putperst kavme ulaşıp İslamı tebliğ ettiği ve onların hallerine uygun geldiği durumda dahi inkâr ile putlarindan ve inançlarından vazgeçmemiş. Kâfir olarak yaşamayı tercih etmişlerdir. Kıyamete kadar bu topluluk kâfir kalacak her daim puta tapacaktır. Öyleki bir vakit zalim bir hükümdar başa geçmiş munsel o zaman büyük bir kaosa düşmüş idi. Evlatları katledilmiş idi.

O zaman Allahın seçtiği Salih kullar münsele ulaştı ki munsel ırkı yüzünü rabbe dönerde putlarindan vazgeçer diye. Bir vakit münsel iman edip Allaha yöneldi amma bu vakit uzun sürmedi aradan geçen zamanda münsel tekrar küfre düşüp eski inançlarına döndüler İslam munselde unutulup gitti. Oysaki k vakit o Salih kullar munseli bu azaptan ve zulümden kurtarmış

idi. Amma onlar yinede azmış bir topluluk oldular. Munsel ırkının başında bir kral bulunur ve tüm munseli o yönetir. Ancak kral kararlara ve yönetime karışmaz. Yönetim ve karar 9 özel bakandan oluşan bir nevi bakanlar Kurulunca alınır. Bu bakanlar munsel halkı tarafından seçilir.

Bu 9 bakan ise bir başkan seçer tüm yönetim ve kararlar bu başkana bağlanır. Başkanı kral onaylar. Kralın adına Kappa şepur derler. Bakanlar kurulunun başına nata şelum derler. 9 bakana nata derler. Natalar konseyi ve nata şelum halk yönetiminin temel unsurudur tüm yasalar kanunlar onların elinden geçer. Munselde askeri bir yapalinma ve ordu sistemi yoktur. Güvenlik halkın kontrolü gibi işler yer almaz. Sadece bakil şehirlerini dışarıdan gelecek tehlikelere karşı korumak için yetiştirilmiş özel bir sınıf vardır. Bunlar bakilin duvarlarını ve ağ yapısını sürekli kontrol eder eger hasarlı kısım var ise onarirlar. Bakilin dışına sadece bu sınıfın bireyleri çıkmakta serbesttir. Bu bireyler munsel içinde en güçlü en kuvvetli en kıvrak en zeki bireylerdir. Birçok zorlukla bas edebilirler.

Münsel ırkının beden yapısı gri pürüzsüz kaygan hafif şeffaftır. Vücutları balığı andırır amma pulsuzdur. İki kolları ve iki ayakları ve kafa yapıları ile insana benzerler. Elleri perde perdedir yine ayakları perde şeklindedir. Kollarından vücutlarına uzanan ve yapışık halde kanada benzer iki perde mevcuttur. Bu perde üzerinde çizgi çizgi kemiğe benzeyen bir yapı yer alır. Kafaları üzerinde kenarlara doğru yakın 2 iri siyah gözleri bulunur ağızları geniş ve iri dişlidir. Ağızlarının bittiği yerde kesik kesik solungaclari yer alır. Kafa üzerlerinde saca benzer ancak yolunu

andıran 3 veya 4 adet sanki sapa benzer uzantıları yer alır. Kendilerine has ve özgü bir ses ile iletişim kurup konuşurlar. Sesleri çınlamayı andırır. İnsan kulağı bu sese tahammül edemez.

Munsel ırkı güneşi ayı bilmez. Geceyi gündüzü bilmezler. 3. Arzın bu derin ve durgun denizi uzerinde parlayan 3. Arza özel beyaz güneşten habersizdirler.

Münsel kapısından geçmeyi başarabilecek seyyah Münsel şehirlerinin muhteşem yapısını görebilecektir. Onun ana kenti hariç sayıları binleri bulan diğer şehirlerinde de büyük vimana benzer vimanlar vardır her birinde bir put bulunur hepsi işpura benzer.

4. ARZ İKLİM-İ NARİS

Hâkim belinyas bildirir ki Bundan sonra seyyah münsel diyarından devam edip ayrılmak ve yedi yerin 4. Arzına ulaşmak ister ise bunun yolu o büyük put işpurda saklıdır. Seyyah o putun tabanında yer alan dipsiz dehlize dalmalıdır. Bu dipsiz çukur oldukça derin ve uzundur. Seyyah putun sol kolunun gösterdiği yönü ezberine almalı daldıktan sonra bu çukur dehlizde her daim o yöne ilerlemelidir. Karanlık ve korkunç bu dehlizde Allaha sığınmalıdır. Korkmamalıdır.

Uzun bir yolun ardından seyyah dehşet bir akıntıya kapılacaktır bu akıntı onu savurup bir yola sürükler ki burası yüksek bir şelaleleye ulaşır şelale yine büyük ve sonsuz gibi görünen yeşil bir denize dökülür. Bu denize ulaşan seyyah yuzeye çıktığında temas eden gün ışığı ile iksirini etkisinden kurtulur tekrar insan bedenine döner tavsiye edilirki seyyah denizi aşana kadar yüzeye çıkmamalıdır magrib yönüne ilerleyerek denizi aşar. Sonunda deniz sığlaşın seyyah bir sahile çıkar ki burası uçsuz bucaksız dümdüz bir yerdir burada ne bir tepe ne bir taş ne bir bitki ne bir ağaç yer alır. Sarıya çalan zemin öylece sonsuz gidiyormuş gibi dümdüz uzanır. Burası 4. Arzın topraklarıdır. Seyyah artık 4. Arza ve naris ırkının topraklarına ulaşmıştır.

NARİS TOPRAKLARINA GİRİŞ

Seyyah denizi aşınca o sahilde Naris Topraklarına ulaşır. Artık seyyah 4. Arza ulaşmıştır. Burada ne bir ağaç ne bir ot ne bir bitki nede bir tepe bulunur. Burası uçsuz bucaksız her yeri dümdüz olan bir iklimdir. Altın gibi parlayan bir yer katmanı her yöne uzunmaktadır. Bu yerin üzerinde güneş beyaz bir nur gibi parlamakta ve yere oldukça yakın durmaktadır. Buranın iklimi aşırı sıcak olup insan mizacına uygun değildir. İnsanoğlu orada kısa sürede helak olur gider.

Burada canlı hiç varlık ve göze görünür hiç nesne yok gibidir. Burada Naris ırkı yaşar amma seyyah onları fark edemez. Bunun sebebi odur ki Naris ırkı garip bir hal içindedir. Seyyahın gördüğü o sarı yer katmanı özünde yer değil Naris ırkının kendisidir. Milyarlarca Naristen oluşur.

Bu aklın ve gözün anlam veremediği durumu hâkim belinyas şöyle bildirir;

O Naris kavmidir ki, Onlar yüzükoyun toprak üzerine yatmış halde yaşarlar. Bedenleri kılsız sarı bir devenin bedenleri gibidir. Onları uzaktan gören altın bir kum ya da kaya parçası sanar. Onları farketmek kolay iş değildir. Aslını bilmeyen onun yanından geçse onun ne olduğunu anlamaz bu narisler hiç hareket etmezler. Öylece yerde yatarlar. Onlar yüzleri ve ağazları önündeki topraktardan yerler ondan çıkan bir garip kudrt veya solucan ile beslenirler. O toprağın solucanı ve kurdu hiç eksilmez.

Her daim ürer çoğalır. Narisler bu toprakta oluşan nemi emerler, böyleve ömürleri tükenene kadar yaşarlar. Ömrü tükenip ölen Narisin bedeni çürür, amma derisi öylece toprak gibi sarı bir tabaka olarak kalır.

Naris ırkının bu azap gibi görünen zillete bürünmüş halleri bir vakit böyle değildi. Bir zamanlar Naris diyarı Arz üzerinde eşi benzeri olmayan nimetler ile dolu muhteşem güzelliklerle süslü bir diyar idi. Naris diyarı o kadar muhteşem bir diyardı ki Melekler dahi ona nazar ederdi. Ağaçları, kuşları, bahçeleri, ırmakları, konakları, çeşmeler, meyveleri ileeşsiz olan bu diyarın Halkı Naris Kavmi de en az bu diyar kadar eşsizdi. Kadınları, çocukları ve erkekleri son derece güzel ve latif bir bedene sahip idi. İnsana benzeyen bu bedenleri parlak bir nur ile kaplıydı. Pembenin tatlı bir tonunda şeffaf ve latif idi, neredeyse iç organları gözüküyordu. Onlara bakan onlardan gözlerini alamaz idi. Hiçbir nimet onlardan esirgenmemiş bütün zorluklar hak teala tarafından onlara kolay kılınmıştı. Bir şeyi arzu ettikleri vakit sadece onu hatır edip kalplerinden geçirmeleri yeterdi.

Amma bu ırk onca güzellik ve nimet içinde yaşar bir kere şükür etmez Allaha iman etmezdi. Kende kendilerini tanrı kabul eder kendilerine taparlardı. Sabahtan akşama kadar yerler içerler oyun ile ve eğlence ile vakit geçirir bir tane hayır iş işlemezlerdi. Sapıtmış bir kavim olmuşlardı. Hayvanlar gibi orta yerde cima ederler utanma bilmezlerdi. Sapıklıkları o kadar ileri gitmişti ki türlü türlü akla gelmez adetler edinmişlerdi. Sabah akşam zevke dalmış gaflete düşmüş bir haldelerdi. Sonunda kendilerini tanrı gördüler.

Hak teala onların bu sapık halleri üzerine onlara elçiler gönderip uyardı. Amma onlar her seferinde söz dinlemeyip bu hal üzerine yaşamaya devam ettiler. Elçileride ya öldürdüler ya da onlara eziyet ettiler. Elçiler onlara gelip azap ile uyarınca, onlara cevap vererek;

Bizler tanrıyız, tanrı olmasak böyle bir güce ve nimete sahip olmazdık. Amma biz olduğumuzu unutmuştuk. Artık biliriz. Derlerdi. Ve dahi derlerdi ki, senin tanrı dediğin de ancak bizden biridir. Bize karşı haset edip bizi kıskanır, her şeye kendi sahip olmak ister. Derlerdi. Onu tutarsak ya öldürür ya da onu çok çetin işkenceler ederiz. Derlerdi. Gülerek dalğa ğeçer eğlence konusu yaparlardı.

Bundan sonra adet edindiler ki yerler içerlerdi ardından elçilerin beyan ettiği rabbe söverlerdi. Çocuğundan yaşlısına her Narisin âdeti bu olmuş idi. Azmış azılı bir kavim olmuşlardı. O vakit hak tealanın şiddetli azabı ve vadi onlara erişti. Oldukları yerde zelil bir halde kala kaldılar. O vakit onların sayısı milyarlara ulaşmış idi. Hepside zelil halde aşağılık varlıklara dönüverdiler.

Ağaçları suları kuruyup yok oldu. Tüm ğüzellikleri harabeye çevrildi. Hareket edemez kayalara ve ağaçlara döndürüldüler. Amma yaşar bir halde. Onlara nimet olarak aşağılık kurtlar ve toprağın nemi layık oldu.

Hak tealanın rahmet peygamberi Hz Muhammed SAV miraç gecesi, bu aşağılık Naris kavmine ulaştı belki pişman olup dönerler diye tekrar İslamı tebliğ etti. Amma bu kavim o halde dahi haset ve inatlarından İslami reddedip kafir kalmayı tercih

ettiler. Onlar kıyamete kadar bu hal üzerine yaşayacaklardır. Kıyamet gününde de mahşer yerine o hal içinde yüzleri yere sürünerek solucan gibi geeceklerdir. Naris kavminin aslı ve hikâyesi budur ki onların asıl adına CEBER kavmi denir. Kuranda bu kavmin ismi Bâtıni bilgi ile mühürlü olarak bildirilmiştir. Amma onu ancak ilim sahipleri görebilir. Seyyahın gördüğü o altın sarısı yerin gerçeğide budur.

Seyyah bu diyarda ve topraklarda çok vakit kaybetmemelidir. Oranın acı güneşine takat getiremez helak olur. Bu kavim güneşin üzerlerine perdesiz olarak doğduğu kavimdir. Zülkarneyn bu kavme ulaşmıştır. Hakkında Kuranda sadece güneşin üzerlerine doğduğu kavim olarak zikredilir. Zülkareyn orada çok durmaz devam eder çünkü bu kavim için artık yapacak bir şey kalmamıştır. Onlar hak ettiklerini bulmuştur.

Hâkim bilenyas bildirir ki, seyyah bu iklimin güneşine takat edemez amma onun bir ilmi vardır. Hâkim Belinyasın ilmi ile Zülkarneyn ve ordusu bu toprakları böyle geçmiştir ki, O ilim ölmüş Narisin bakiyye kalan derisinden faidelenmektir. Bu derinin özelliği odur ki, bu güneşe ancak o deri dayana bilir. Seyyah ölmüş Narisin bakiyye kalan derisini alır bedenine açıkta yer kalmayacak şekilde örtü yapar. Ayakaltlarına dahi örtü yapıp babuç gibi giymelidir.

Mağrıp yönüne doğru o vaziyette ilerlemelidir. Acıktığından topraktan solucan yemekten toprağın nemini emmekten çekinmemelidir. Sonu gelmeyen ve bitmeyen Naris topraklarını aşmayı başaran seyyah yüksek keskin dikine uzanan iri taşlardan oluşan bir vadiye ulaşacaktır. Bu vadi 4. Arzın son sınırı olup gayet geniş bir yerdir.

YEKTAN KAVMİ

Seyyah Naris ırkının postuna bürünerek o arza perdesiz temas eden yakıcı ve acı güneşin tesirinde korunur. Bu şekilde o sonu gelmeyen Naris topraklarını aşarak 4. Arzın son sınırına ulaşır. Seyyah orada iri kayalardan oluşan geniş bir vadi görecektir. Bu vadedeki kayalar olabildiğine çok ve geniş vadinin her yanını kaplamış haldedir. Bu kayalar heybetli iri kayalardır hepsine bir bütün olarak bakılınca sanki sıradağlara benzerler. Hepside dikine uzanan dizi dizi sütunu andırır. Burada kayadan ve taştan başka bir şey yoktur. Ne bir toprak vardır ne de bir yeşillik vardır. Bu kayaların arasından labirent gibi yollar uzanır ve bu yollar tüm vadiyi sarmaktadır.

Bu kayalık vadide bir kavim yaşar ki onların adına Yektan kavmi denir. Bu kavim bu kayaların içlerine oydukları kovuk ve mağaralarda yaşarlar. Yekdan kavmi insana benzer 2 ayakları ve 2 kolları vardır. Amma garip bir beden yapıları vardır ki. Enlemesine geniş bir vücuda sahiptirler bacak ve kolları kısa ancak vücutları iri ve uzundur. Bu iri uzun vücudun üzerinde oldukça iri ve sanki kayayı andıran bir kafaları vardır. Yektan ırkının beden rengi kil rengine benzeyen koyu gri bir tondadır. Sanki yaşadıkları bu kaya vadiye uyum sağlamış gibidirler. Öyleki kayalarda durduklarında onları kayalardan ayırt etmek imkânsızdır.

Hareketsiz dursalar seyyah onları farketmeden kaya sanıp yanlarında geçip gidecektir. Yektan ırkı üzenlerine tüylü hayvan postuna benzer bir post giyerler. Sürekli kayaları oymakla ve taş kesmekle ve taş taşımak ile uğraşırlar. Amaçları nedir bunu neden yaparlar insanın aklı ermez. Elleri keskin birer alet gibi ve tırnakları sert kalın çivi gibidir. Ayakları dahi pençe pençe olup ayak tırnakları kalın ve uzun kemik gibidir. Amma bu yektan kavmi aşırı korkak ve ürkektir. Mağaralarda saklanırlar Yektan kavminin en garip özelliği ise gözlerinin yaradılıştan kör olması ve kulaklarının işitmemesidir ki onların göz çukuru bulunmaz ve kulakları yoktur. Görmezler işitmezler. Bu sebepten konuşmaz dil bilmezler. Konuşulan kelimeyi de duymaz anlamazlar. Bu sebepten bildirildi ki Bu kavim neredeyse hiç bir sözü anlamazlar. Amma bu kavmin özelliği odur ki bir çeşit his kuvvetine sahiptir Bu kuvvet ile iletişim kurarlar. Bu iş Kalpten konuşmaya benzer. Şimdilerde telepati dedikleri olaya benzetmek mümkündür.

Zülkarneyn ordusu ile bu vadiye ulaşınca Yektan kavmi onları hissedip vadi önünde toplandılar hepsi Zülkarneynin karşısında durdular. Zülkarneynin elçileri ne kadar laf söz edip soru sordularsa Yekdan kavmi onları işitmedi anlamadı. O vakit Hâkim Belinyas bildi ki bu kavim ne söz anlar ne söz işaret. Hiç bir şekilde anlaşmak mümkün değildir anladı. Durumu Zülkarneyn’e iletti. Zülkarneyn Hâkim Belinyasa emretti ki varıp araştırsın bu kavimle konuşmaya ve anlaşmaya bir yol bulsun.

Hâkim belinyas Yektan kavmi içine karışıp onları iyice izleyip seyir etti uzun ve derince üzenlerin tefekkür etti. 3 gün geçince Hâkim Belinyas bunların halini bildi. Hemen varıp Zülkarneyn'e bildirdi ki bu kavim kalp ile hissedip kalp ile konuşur ondan başka ağızdan çıkan kelamı işitmez anlamaz kulakları yoktur ve dahi işaret dili olsa anlamazlar gözleri yoktur. Zülkarneyn Hâkim Belinyasa ne yapmak lazım çare varmıdır der. Hâkim Belinyas o vakit bir tılsım düzer ki sadece Zülkarneyn o kavmin konuştuğunu anlar olur o vakit kendide o kavim gibi kalpten konuşma ilmine erişir.

Yektan kavmi o an farkeder ki bir yabancıdan kendilerine his gelir anlarlar ki o kişi gayet kuvvetli ve yüksek iradeli bir kişidir. O vakit heyecan korku ve telaş ile ona durumlarını arz ederler. Ey zülkarneyn derler anladık ki bizim gibi kalp ile konuşup bizi anlayacak kuvveti olan bir kişisinin bu kuvvet ile bize yardım et. Yecüc ve mecüc bu arz üzerinde bozgunculuk yapmakta bize ve tüm mahkukata zarar vermekteler. Onlara engel ol bize erişip dokunmamaları onlar ile bizim aramıza bir sed yap derler.

5. ARZ İKLİM-İ YECÜC MECÜC

4. Arzın bittiği yerde 5 arza uzanan bir uçurum vardır ki bu uçurum devasa büyüklüktedir. Bu uçurum Tamamen taş ve kayadan oluşan düz bir uçurumdur ki ona çıkmak mümkün değildir. Düz ve devasa bir duvara benzer. Bu uçurum 5. Arzı bir halka gibi kuşatmıştır ki yecüc ve mecüc kavminin yaşadığı diyar aynı bir çanağın içine benzemektedir. Yecüc ve mecüc kavmi ne bulsa yiyip tüketen bir kavimdir. Bu kavim anca yemek ve çiftleşmek için yaşar başka bir his bilmezler. Yecüc ve mecüc kavminin kalplerinde sanki taş vardır. Hiç bir duygu onlarda zuhur etmez. Üzülmez sevinmez merhamet etmezler. Bu kavimde vicdandan bir zerre yoktur. Bu kavim aile çocuk akraba gibi duyguları bilmezler. Nefislerine tamah edip onu doyurmaya gayret ederler. Beraber olmalarından sebep her birinin kendi isteğini karşılaması için diğerlerini kullanmasıdandır. Diğer bireylerden bir faideleri olmadımı onlara düşman olup saldırırlar. Yecuc mecüc ırkı Hiç bir kural kanun yasa bilmez. Hiç bir inanca sahip değillerdir. Öyle ki sadece Allah değil diğer din adına bir inanç olsa onuda bilmez anlamazlar. Bu kavim ta var oldukları günden beri bu amel ve fıtrat üzeredir. Kıyamet vaktine kadarda öyle kalacaklardır.

Bedenleri ufak domuz yavrularına benzer siyah kıllar ile kaplıdır. Ayak ve elleri ufak farelerin el ve ayaklarına benzer. Kafaları iri ve geniştir. Kulakları eşşek kulağı ve tavşan kulağına benzer. Kulakları perde gibi geniştir ve uzundur yere sürter. Yatarken birbirlerinin kulaklarını örtü gibi sarınıp yatarlar. Hiç hastalanmazlar yedikleri içtikleri ne olursa olsun bir ağrı ve sıkıntı çekmezler. Her ne bulursa yer içerler ayırt etmezler. Oldukça hızlı hareket ederler. Sürekli öfkeli saldırgan bir halleri vardır. Kendi kavimleri içinde Sürekli kavga ve dövüş halindedirler. Uzaktan bakıldığında yabani ve saldırgan hayvan topluluğuna benzerler.

Hep beraber hareket eder birbirlerinden hiç ayrılmazlar. Tek başına dolaşan bir yecüc veya mecüc görmek neredeyse imkânsızdır. Yürüdüleri zaman beraber yürür durdukları vakitte beraber dururlar. Bir kralları yöneticileri reisleri yoktur. Yürürken öyle bir ses çıkarirlarki duyan sanki zelzele oluyor ve yer parçalanıyor zanneder. İğrenç ve dayanılmaz bir koku yayarlar bu kokuya hiçbir mahlûkat sabredip takat edemez. Banyo ve yıkanma gibi adetleri yoktur doğumdan ölüme kadar yıkanma bilmezler. İdrar ve dışkılarını nereye olursa oraya yaparlar. Bunların üzerinde dahi yatarlar. Yiyecek bir şey bulmasalar bunları dahi yerler. Yine yiyecek bulamaz iseler birbirlerini yerler.

Yecüc ve mecüc gibi bir kavmin benzeri yedi arz üzerinde yoktur. Onlarla anlaşmak iletişim kurmak dost olmak onlara bir söz söylemek mümkün değildir. Anlamaz dinlemezler. Onlar ancak yemek içmek ve uyumak için yaşarlar. Ağazlarının emme kuvveti çoktur ki yerden emdiklerinde taki en derinde olan suları

çekip içerler. Miraç gecesi hz Muhammed bu kavme ulaşmış onlara İslamı tebliğ etmiş ancak onlar kabul etmemiştir. Onlar cehennem ehlinden bir taifedir.

Yecuc ve mecuc kavminin canak şeklinde olan topraklarını yani 5 Arzı saran bu düz kaya uçurumun öyle bir yeri vardır ki orada bir boğaz gibi kaya ikiye ayrılmıştır. Orada 2 tarafı keskin dik kayalarla kaplı geniş bir vadi oluşmuştur. Bu vadi ta ki Yektan kavminin topraklarına kadar ulaşır. Yecüc mecüc o vadiden geçip bazı zamanlar yekdan kavmine erişir onların neyi var neyi yok ise yiyip içerlerdi. O vakit yektan kavmi kayalardan mağaralarda saklanır yecuc mecuc gidene ve sesleri kesilene kadar çıkmazlardı. Ortalığı talan edip artık yiyecek bir şey bulamayan yecüc ve mecücler geldikleri yoldan geri dönerlerdi.

Yektan kavmi Zülkarneyn'e bu dertlerini açtılar, ey Zülkarneyn sana bir ücret verelim bizi bu kavimden kurtar dediler. Amma hakikatte yektan kavmi dediler ki sana bu kestiğimiz taşlardan özel bir harç bir karışım yapalım sende onun ile yecüc ve mecüc kavminin geldiği bu vadiye bir set çek. Bizim bunu yapmaya gücümüz yoktur. Oraya varmaya da cesaret edemeyiz. Amma senin kalbinde biz o cesaret ve gücü görüp şahit olduk dediler. Bunun üzerine Zülkarneyn yektan kavmine, sizin vereceğiniz şeyin karşısında Allahın bana verdiği daha hayırlıdır daha sağlamdır. Sizin harcınız ondan sağlam değildir, yecuc mecuc onu hemen yıkar dedi. Hâkim Belinyas bildirir ki orada bir garip mahlûkat taifesi yaşar ki onlar böceklere benzer yosun gibi o kayalara dolanır siyah renkte çamur gibi dururlar. Onlardan siyah bir madde olur ki katrana benzer. Adına katre

denir. O madde Allahın izni ve emri ile mucize olarak sadece 7 arz içinde bura da yektan topraklarındaki kayada olur.

Allah o vakit hâkim belinyasın kalbine o maddenin ilmini bildirdi. Ve Kuranda bu hali batınen beyan etti ki biz onun yanındakileri ilmimiz ile kuşatmıştık. Dedi.

Hâkim belinyas o katreden bir öz hazırladı. Zülkarneyn o vakit yektan kavmine bana gücünüz ile yardım edin ve demir tabakaları getirin diye buyurdu. O demir tabakaları iki vadinin en uç noktasına doldurdular ki ta en zirveye kadar boş yer kalmadı. Sonra altına bir ateş yaktılar. O ateş büyük ve devasa bir ateşti. Hararetinden yanına bir vakit kimse yaklaşamadı. Nihayet demir tabakaları kor haline gelip kıp kızıl olunca, bana katre özünü getirin diye emir buyurdu hâkim belinyas hazırladığı özü Zülkarneyn'e verdi. Zülkarneyn o dağın en tepesine ulaşıp özü buradan kor demir yığınına boşaltınca orada aşılamaz bir set meydana geldi. O katrenin özelliği odur ki ne delinir nede bir zarar verilebilir. Onun aslı astaryumdur. Tesiri ve tılsımı çoktur. Birçok acayip işe fayda verir.

Seyyah buraya ulaşabilir ise o settin hala orada olduğunu ve sapasağlam durduğunu görecektir. Özel bir vasıtası olmayıp uçarak orayı geçemeyen seyyah artık geri dönmelidir. 5. Arz ve yecüc kavmi özel bir kuvvet ve ilim olmadan geçilemez.

Bundan sonra yecüc ve mecüc kavmi vadiye yönelip aşmak istediklerinde artık boğazın kapanmış olduğunu farkettiler. Akıl ve iradeleri eksik olduğundan uzun bir müddet bu sedde çarpıp devirmeye çabaladılar amma çabalamaya bir faide vermedi.

Kemirdiler dişleri kırıldı ne yaptılarsa aşmaya ve delmeye bir yol bulamadılar. Vadinin duvarlarına yöneldiler düz duvardan çıkamayıp kala kaldılar. Yecüc ve mecüc öfke ile geri döndüler 6. Arzın sınırına dayanılar. Amma orada Cablika kavmi yaşarki bu kavim 6. Arzın sınırına geniş surlar çekmiştir her daim orada nöbette dururlar oradan hiç bir yabancıyı geçirmezler. Onların elinde kuvvetli bir çalgı vardır hayvan boynuzuna benzer çıkardığı sese hiç bir varlık takat edemez ancak cablika kavmi takat eder.

Yecüc ve mecüc buraya ulaşınca cablika kavmi o çalgıyı çaldılar yecuc ve mecüc tarumar olup gerisin geri kendi topraklarına döndüler. O vakitten beri bir gün set tarafına bir gün cablika surları tarafına gider dururlar ikisi arasında mekik dokurlar. Allahın vadi geldiğinde set yıkılacak ve bu kavim önüne çıkan bütün engelleri yiyip yok ederek bir sel gibi hızlı ve dehşet biçimde katman katman tüm arzları aşacaktır ta ki dünya arzına kadar ulaşacak her dağ ve tepeden oluk oluk akacaklardır. İnanmayan kâfirler onların çıkardığı sesi duyunca müthiş bir deprem oluyor sanacaklar gözleri ile onları gördükleri vakit dehşete kapilacaklardir. Donup kalacak ve birbirlerine biz bunları ancak bir masal ve hikâye sanırdık biz bundan gaflet içindeymişiz diyeceklerdir.

6. ve 7. ARZ

İKLİM-İ CABLİKA

VE

İKLİM-İ CASLİKA

Beraber yaptığımız bu yolculukta şimdiye kadar sizlere Hak tealanın yarattığı âlemlerden, onların haklarından, o halkların hallerinden haberler bildirdim. Bunu ben kendimden yapmış değilim ki ancak hak tealanın dilemesi ile söz söyledim. Hak teala dilemedikçe ne söz çıkar ağızdan nede söz bir manaya ulaşır. Sözü söyleten ve manaya kavuşturan Allaha hamd onun manalar denizindeki cevheri hz muhammede selam ve salat olsun.

Zahire bakan gözler ancak zahir olanla meşgul olur onlar batın deryasından haberdar olmazlar. Evvela kul fenada gezip dolaşır yorgunluktan bir hal olup aç halde mana denizinin sahillerine ulaşır. Karnı acıkıp o vakit gence seslenir. Balığı getir yiyelim der. Zahir olanda fena bedeni ölü balık doyurur ona can verir. Ölüden can bulmak cana gelmek sırrının özü budur. Ölü ile canından geçmiş bitap düşmüş fani bedenler can bulur cana gelir. O vakit yanındaki genç ona seslenir balık bu denizde garip bir yol tuttu gitti. Bunuda bana muhakkak şeytan unutturdu. Fenada şeytan mana ve batın hallerini işte böyle unutturur. Zahire kulu öyle bir daldırır ki onun batına manaya hakikat ilmine ulaşmasını engeller. O vakit kişi her halin karşısında zahiri göz ile delil arar.

Göremez ise inkâr eder. Zahir fenadır fenada kalan ancak fena bulur hakikat ilmine erişemez. Sırlar ve hakikatler denizini temaşa edemez. Batın bekadır bekada kalan beka bulur hakikatler deryasına erişir manaların sırrına erer. O deryada yol alır o balık gibi zahirde ölü olan bedeni batın denizinde can bulur. Ölü iken diri olur. Ölü idiniz sizi dirilttik ayetinin sırrına erer.

O denizde hak teala ona muhteşem yollar açar. Sende bu zahirden o batın denizine ulaşmak istersen o vakit şeytanın sana unutturdunu hatırla adımlarının üzerinden gerin dön. Sana işaret edilen yere ulaş. Orada salihlerden bir kula rast gelirsin onun sözüne kulak ver onu sorgulama ondan faidelenmeye bak bilki bu denizin sırlarının anahtarı ondadır. O balık gibi olmayı dile ki o balık o denizde bir halden başka bir hale döner o denizin sularında lezzetine lezzet gelir. Ulu bir sofrada en leziz nimet olmaya hak kazanır. O Balığı sunarlarda ahmak bunda kıldık var der yüz çevirir surat asar. Sen kılçığa takılıp kaldın o lezzetten mahrum kaldın. Hak teala buyurdu ki iman edenler kurtuluşa ermiştir.

Bunları anlattım ki o kavimlerin hallerini bil ve kendi özüne bak rabbin sana verdiği nimetlere hamd et. Kalp aynana cila çek sonra ona bak o vakit âlemi gör Allahın izni ile büyük sırlara erişirsin bil.

İlmin ve nimetin sınırlarını ancak hak teala tayin eder. Yağan bütün yağmur tanelerinin düşecekler yer hak tealanın emrindedir o nereye diler ise ancak oraya düşer. Allahın tuttuğunu bırakabilecek ve onun bırakıp yollar açtığını tutabilecek

yoktur. Kuvvet ve takdir yalnız Hak tealaya aittir. Bu ilim aramak ile bulunmaz çaba etmek ile öğrenilmez bir ustadan ders almakla erişilmez. Allah onu dilediğine isabet ettirir aynı o yağmur damlaları gibi. Takdir ve tespit ancak Hak tealanın hükmündedir bil.

Zülkarneyn o vakit kendine takdir edilen son noktaya ulaşmış idi. Ondan ilerisi ona müsaade edilmedi. Oradan ordusu ile geri döndüler Allahın sırlar deryasında dah nice hayret verici mahlûkata ve diyara şahit oldular. 7 deniz mürekkep olsa üzerine diğer 7 deniz dahi eklense Allahın kelimeleri yazmak ile bitmez anlatmaya bu faninin ömrü yetmez.

5. Arzın ötesinde bir kavim yaşarki onların adına cablika derler. Bu kavim 6. Arzın topraklarında yaşarlar. 7 Arzın ve kaf dağının meşrik tarafından yer alırlar. Onlar 6. Arzın sınırlarını yüksek surlarla ve kuleler ile çevirmişlerdir ki o surlar üzerinde her daim nöbet tutarlar bu suçlardan kimseyi geçirmezler. Onların ellerinde hayvan boynuzjna benzeyen boru şeklinde bir çalgı bulunur onun çıkardığı sese hiç bir mahlûk takat edemez. Ancak cablika ırkı takat eder. Yecuc ve mecüc seddi aşamayınca mahrib tarafına yönelip 6. arza ulaşmaya çalışır o vakit cablika nöbetçileri o boruları çalar yecuc mecuc tarumar olup geri kaçarlar. Kaf dağının şulesi ve nuru 6. Arza kadar ulaşır O Şule ile 7. Arz yemyeşil nura bürünür.

7. Arz sınırına da surlar ve kuleler dikmişlerdir ki 7. Arzda magrib tarafında bir kavim yaşarki onlarada cablisa derler bu iki kavim birbirine bedene çok benzeyen iki kavimdir amma onlar

yaratıldıkları vakitten beri birbirlerine tahammül edemez düşmanlık beslerler.

O kaf dağı ki 7. Arzın tüm çevresini bir çember gibi sarmıştır. Tüm arzı kuşatmıştır. Onlaf dağı bir dizi sıra dağdır adetleri 8 adettir. Her yönde bir kaf dağı durup hepsi tek parça gibi görünür. Biri çemberin doğusunda biri batısında biri kuzeyinde biri güneyinde yer alır. Amma Bu kuzey ve güneye ikinci doğu ve ikinci batı derler. Biri birinci doğu ile ikinci doğunun arasında biri birinci batı ile ikinci batının arasında yer alır. Biri birinci doğu ile ikinci batının arasında biride birinci batı ile ikinci doğunun arasında yer alır böylece sayıları tamam 8 e ulaşır. Bu kaf dağlarını hiç bir mahlûkat aşamaz onun ötesini bilip idrak edemez akli melekeleri buna güç yetişemez. O kaf dağlarının şulesinin bir acayip hali vardır ki o Şule ayni 1 Arzın güneşi gibi seyir eder sabit değildir bu 8 kaf dağı arasında her daim dolaşır. Hangi yöne ulaşsa orda parlak nur zuhur eder diğer kesimler gece gibi kararır. Amma yinede gece gibi karanlık olmaz yeşile çalan karanlıktır.

Cablisa kavminin âdeti odurki kaf dağının şulesi birinci magripteki kaf dağına erişir 7. Ve 6. Arza nur yayılınca toplanıp cablika topraklarına saldırır surlarına çıkmaya ve 6. Arza erişmeye orayı zaptedip fethetmeye gayret ederler o vakit cablika ırkının nöbetçileri boruyu çalarlar boru sesinden tarumar olan cablisa ırkı kulaklarını kapayıp kaçacak yer ararlar buldukları her deliğe her kuytu köşeye varıp saklanırlar. Bu korkularının sebebi odur ki cablisa ırkı o sesin borudan geldiğini bilmezler onu bir yaratıktan çıkıyor ve göklerden geliyor sanarlar. Amma buna

rağmen yeniden Şule dolanıp birinci magripteki kafa ulaşınca tekrar gayret ile surlara saldırırlar bu durum her daim böyle sürüp gider. Amma miraç gecesi Hz Muhammed SAV o 2 diyara ulaşıp onların hallerini görmüş onlara İslamı tebliğ etmiştir. O vakit o iki kavim Hz Muhammedin tebliği kabul etmiş Müslüman olmuşlardır. O zaman Hz Muhammed onlar arasındaki düşmanlığı bitirmiş ve yasak etmiştir. O vakitten sonrada cablika ırkına o boruyu çalmayı yasak etmiştir. Amma sadece yecuc ve mecuce karşı kullanmalarına müsaade vermiştir. Artık o iki kavim Allah'ın lutfu ve rahmeti ile islam üzerine beraber yaşarlar aralarında düşmanlık yoktur.

Bu iki kavim âdemoğlu neslinden değildir. Ve dahi âdemoğlunu bilmezler. Onlar şeytanı da bilmezler varlığından habersizdirler. Onlar ayı güneşi bilmezler aya ve güneşe benzer başkada nesne bilmezler. Onların üzerine düşen nur kaf dağının şulesidir. Onlar yiyip içmezler açlık hisleri yoktur. Onların tamamı erkektir aralarında dişi yoktur. Çoğalıp üremezler sayıları ne artar ne azalır. Takdir edilen kıyamet onlara erişene kadar bu hal üzerine yaşarlar. Onların bedenleri elbisesizdir bedenleri doğal bir elbiseye benzer. Ve dahi onlarda cinsiyet organı ve dübür bulunmaz. Cinsellik ihtiyacı ve bilgisi onlarda yoktur. Nurani ve melek cinsinden varlıklar değillerdir. Amma bedenleri onlara benzer. İslam olduktan sonra Başlarında her daim bir halife durmuş ve onları islam üzerinde sabit tutmuştur.

BAHR-İ ALA ARZ DENİZİ

Bundan fazlası odur ki 7. Arz ile kaf dagları arasında bir deniz vardır bu denize arzı bahri ala derler. Büyük arz denizidir. Bütün sular bu denizde toplanıp buradan tekrar göklere ulaşır. Büyüklüğü ve genişliği tarif edilemez haddedir. O denizi kaf dağı tutar. Bu denize erişen açıkmaz susamaz yorulmaz her daim diri ve sağlam durur. Bunu sebebi o denizin tesirindendir.

BAHR-İ ALA ARŞ DENİZİ

Bundan fazlası odur ki kaf dağlarının ötesinde bir deniz daha vardır. Bu denize arşı bahri ala derler. Büyük arş denizidir. O denize faniler ulaşamaz. Bu arş ve arz denizi aralarındaki engelden, kaf dağından dolayı birbirine karışmazlar.

Bundan fazlası odur ki bu arş denizi tüm cihanı sarıp tutmuştur. Onun üzerinde hak tealanın arşı vardır. Ona hiç bir varlık ulaşmaya kudret getiremez. Onu tarif etmeye hiç bir akıl yetmez. Onun ilmi ancak hak tealanın elindedir. Buraya kadar ulaşabilmiş tek cevher Hz Muhammeddir Sav. Ondan başkasına daha nasip olmamıştır.

Bundan daha fazlası odur ki bu Kaf Dağı arzın temeline kadar uzanıp onu çivi gibi tutmaktadır. Arz bu şekilde sabit kalmaktadır. Ve dahi bu 7 arz bir Kazanın altına konulmuş demir tutanak gibi temel üzerine konulmuş durmaktadır. Bu temel yer sofrasının demir bacaklarına benzer. Bu temel ile arz arasında dahi bir çok kavim vardır. Onlarında acayip ve garip halleri vardır. Hepside Hak tealanın kudretinin delilleridir. Yüce Allaha hamd olsun.

Bundan sonra hubukinin 7 kanadına yol vardır ordan feleklere ulaşılır.

ZULUMAT VE AB-I HAYAT

Sizlere bundan evvel 7 yer ve onun üzerinde yaşayan bazı ırklardan bahsettim. Bu diyarlarda nasıl seyahat edilir ne gibi işler lazım gelir onların zorluk ve tehlikeleri nelerdir bahsettim. Bu bölümde sizlere bu yedi arz üzerinde hak tealanın yarattığı bir garip alandan bölgeden bahsedeceğim ki bu bölgeye nasıl ulaşılır sınırları neredidir ancak hak teala bildirir onun yoluna ise ancak hak tealanın ilim verdikleri ulaşabilir.

Bu bölgeye bir diğer tabir ile bu hatta zulumat hattı ya da karanlık bölge denir ki bu zulumat 7 arz üzerinde var olan ve birçok arz katmanın kaplayan bir hat bir geçittir.

Zulumatın özelliği odur ki orası her daim karanlıktır orada ışık güneş ve bir parlaklık bulunmaz. Bu zulumat hattı o yedi arzın zor ve aşılması imkânsız yollarını aşmanın alternatif ikinci bir yoludur. Bu hatta ulaşan bir koridordan geçerek diğer arzlara ulaşır.

Uçurumlardan, denizlerden, türlü türlü tehlikeli yaratıkların diyarlardan geçmesine gerek kalmaz. Ayrıca bu zulumat hattının bir garip özelliğinde odur ki seyyahın yolunu ve zamanını kısaltır. Zulumat hattının tamamını aşmak 12 ay sürer. 1 ay zulumatta yol alabilen bakil topraklarına ve 2. Arza ulaşır. 2 ay zulumatta yol alabilen münsel topraklarına 3. Arza ulaşır. 3 ay zulumatta yol alabilen naris topraklarına 4. Arza ulaşır. 4 ay zulumatta yol alabilen yecuc mecuce ulaşır.

Bu bilgi hz Muhammed tarafindanda verilmiş olup yecuc ve mecuce dört ay karanlıkta gidilir demiştir. 5 ay karanlıkta yol alabilen 6 arza ulaşır. 6 ay karanlıkta yol alabilen 7 arza ulaşır. Bundan sonra 6 ay daha zulumata sabredebilen kaf dağına ulaşır.

Amma zulumata ulaşmak ona yol bulmak kolay olmadığı gibi onun içinde yol alıp ilerlemekte kolay değildir. Bunun sebebi odur ki bu karanlık içinde insana müthiş derecede korku veren bir garip sesler vardır. Yine bu zulumat içinde hiç nesne çalışmaz. Yine onun içinde uçak araba gibi araçlar çalışmaz ve dahi onun içine hayvan giremez Ürküp kaçar ya da delirip işe yaramaz hale gelir. Bu zulumata erişen yayan ilerlemek zorundadır.

Zulumatın bir hali ve garip bir özelliği vardır ki onun içine girenin zihni garip hallere bürünür. Bu hat içinde akılda acayip hayaller zuhur eder. Kişi gerçeklik algısını yitirir. Hayal ve halisulasyon görüp sesler duymaya başlar. Eğer Kişi sağlam bir kalbe ve güçlü bir imana sahip degilse ve aklı kuvvetli değil ise o zulumat içinde delirip çıldırır. Dahası çatlayıp helak olur.

Bu hattın ilk ayına dayanmak için iman akıl ve kuvvet lazım gelir. İkinci ayına dayanmak için daha yukarı iman kuvvet ve akıl kuvveti lazım gelir. 12 ayına kadar dayanıp yol alabilmek için en yüksek derece iman kuvveti ve akıl ile kalp kuvveti gerekir. Bu kuvvet ancak tamamen Allaha teslim olmuş kişilerde mevcuttur ki onlara veli ve Arif derler.

Bu zulumat hattına ancak iman kuvveti ile ulaşılır onun içinde ancak iman kuvveti ile yol alınır. İmanı sağlam olanlar o hat içinde sabit bir yol üzerinde ve doğru bir istikamette ilerler.

Amma imanı zayıf olanlar o zulumat içinde dalalete düşüp yollarını kaybederler. Artık onların bir Yardımcısı olmaz helak olup giderler. Zulumat içinden hiç çıkamazlar.

Ancak Allahın dileyip müsaade ettikleri bu zulumat içinden geçip gidebilir.

Bu zulumat hattına Zülkarneyn ulaştı amma hak teala ona geçmeyi nasip etmedi. Zülkarneyn geri döndü ilerlemedi. Amma onun yanında ordusunda Hızır hazır bulunur idi. Zülkarneyn ordusu ile Ab-ı hayatı arardı. Hızır zulumata girip ilerledi sabır ile ve kuvveti ile ve Allahın yardımı ve takdiri ile onda 12 ay ilerledi ta ki zulumatın sonunda bir müthiş yere ulaştı. O zulumatın sonu bir nur deryasına çıkar ki, orası her yanda sonsuz nur ile kaplıdır beyaz nurdan başka bir şey yoktur. Aynı sitreye benzer.

O nur deryasında bir yer vardır ki orada göğe doğru uzanan görünmez bir merdiven açılır. Her vakit zuhur etmez onun bir vakti vardır ilmi olan bilir. Bu merdiven zuhur edince ondan çıkan sonunda bir pınara ulaşır ki onun havası dahi cana can bedene kuvvet katar. Bu pınar ab-ı hayat suyudur. Hızır o nur deryasında ilerledi Allahın izni ile o merdivene ulaşıp sonuna kadar çıktı. Gördü ki orada bir pınar var havası beden kuvvet verir. Elini ona daldırdı. O vakit eli gençleşti yaralardan ve deri bulaşmasından eser kalmadı.

Hızır o vakit anladı ki bu abı hayattır kendi içti. Bir daha zülkarneyn ordusuna dönmedi. Kaybolup gitti. O su bedene kuvvet verir amma ancak Allahın takdiri ile ömrü uzatır. Ondan içen ebeden ölümsüz kalmaz. Amma uzun bir ömür yaşar. Sonunda yine ruhunu teslim eder.

YOKLUK DERGÂHI - TEKKE

Sizlere şimdiye kadar arz üzerinde hak tealanın verdiği ilim ve kuvvet ile ulaşılabilecek âdemoğlunun gözünden gizlenmiş garip diyarlardan bahsettim ki hakikatlerinde şüphe yoktur. Hak tealaya nefislerini teslim etmiş ve dünya hayatını kefene koymuş keşif ehli arifler bu hakikatleri göz ve kalpleri ile temaşa ederler ve dahi inkâr edemezler. O ariflerin hal ve hatıralarını sorunuz her daim ziyaretlerinde bulununuz ve sohbetlerine ve meclislerinde katılınız ki onlar duaları tesiri yüksek olan şahıslardır. Onlardan faideleniniz umulurki sizler için kapalı olan kapılar onların elinde açılır.

Bazı kapılar vardır ki gerçek şifa ve lazım olan kurtuluş vasıtası o kapı ardında kitlidir amma o kapının kilidi ki kul ona erişemez hak teala bu kapının anahtarlarını arif kullarına ve velilerine teslim etmiştir ki kişi ona ulaşsın. Bu vasıta ile kapıyı açsın o şifaya ve o araca ulaşsın. Bu ariflerin meclisinde öyle sırlar gizlidir ki onu can kulağı ile dinlemek lazım gelir. Onların sözleri üzerinde derin düşünenler bu sırlara ulaşır. Onların sözleri batın denizindeki balıklara benzer onları yakalamak usta denizciler işidir. İşini bilen usta denizci hüneri ile o balıkları avlar. Sonra ziyafet için tam balığın karnını yardığında orada anahtarı bulur. İş bilmez ahmak balıkçı ise ne kadar gayret etse balığı tutamaz. Onun derdi zaten balık tutmak değildir gezip eğlenmek ve gününü güzel geçirmek arzusunda akşama kadar oyalanır.

Geçirdiği güzel gunun ardından yorgun halde uyur kalır. Bu diyarlar hakkında şüphesi olan o ariflere ulaşsın balık avında ustalaşsın anahtara ulaşsın. O vakit kalbi bu şüpheden arınacaktır.

Bu garip diyarlardan biride yokluk diyarı dır ki Bu diyar zahir gözlerden saklanmış bir yerdir. Bu diyara ancak hak tealanın izni ve takdiri ile gidilir. Bu diyara gitmek isteyen seyyah onu tam bir istek ile arzu etmelidir.

Eğer seyyah bu istek ve arzuda layık derecesine ulaşabilir ise o vakit hak tealanın izni ve takdiri ile bu diyarın yolu onun gözüne görünür hale gelir.

Yokluk diyarına giden yol dolambaçlı kıvrımlı ve yokuş aşağı inen patika bir yoldur. Etrafı her daim taze ve yeşil olan çam ağaçları, meyve ağaçları ve daha nice heybetli ağaçlar bulunan ormanlar ile kaplıdır. O diyarda Bu ormanlardan ve tepelerden başka bir şey görmek mümkün değildir. Orman içinde türlü türlü latif kuşların sesi oraya giden seyyahı kendinden geçirir. Bu diyarın havası Karadeniz havasına benzer her daim hafif alıştıran bir yağmur insanı karşılar.

Seyyah Bu yokuştan aşağı ilerlemelidir. SabIr ile bir müddet devam edince yokuşun sonunda bu diyarın tek yapısı olan bir eve ulaşır. Bu ev yokuşun solunda ağaçlar arasında ahşap eski bir yapıdır.

Bu ev 2 katlıdır. Yola bakan küçük pencereleri vardır. Evin etrafına çevreleyen yüksek duvarları bulunur bu duvarların etrafına büyük ağaçlar, sarmaşıklar ve çalılar kaplamıştır. Yola bakan avlu duvarının ortasında iki kanatlı bir ahşap avlu giriş kapısı vardır. Bu kapının yüksekliği 2 buçuk metre genişliği 2 metredir. Dikine tahtalardan oluşan bir kapıdır.

Avlu kapısından içeri girildiğinde hafif yokuş aşağı toprak bir yol iner. Bu toprak yolun solunda eski ahşap evin duvari yer almaktadır. Yolun sağında ise avlu duvarına bitişik olarak başlayıp ileri uzanan tek katlı kerpiç ahir benzeri bir yapı yer alır.

Yokluk diyarının yeşil ormanları arasında tek başına duran bu garip ahşap yapıya yokluk tekkesi derler.

Avlunun girişindeki yokuş toprak yoldan 7 adım ilerledikten sonra avlu bahçesi sola doğru genişler. Bu Kısımda yokluk tekkesinin çokta geniş olmayan bahçesi bulunur.

Tekkenin bahçeye bakan yüzü ahşap ve heybetli bir halde durur. Hemen sol tarafında tahta bir merdiven 2. Kata doğru çıkar. Bu merdiven yeşil renkte olup 12 basamaktan oluşur. Merdivenin kenar korkulukları dahi tahtadan ve yeşil renktedir. Merdivenin en tepesi bir ahşap kapı ile son bulur. Bu kapı dahi yeşil renktedir.

Tekkenin alt katı bahçeye açılır. Alt kat içeri doğru girintilidir alt katın girintili kısmı önü açık bir salona benzer ki kare şeklindedir. 3 adet direk ile ust kat desteklenmiştir. Üst kat dışa uzanan bir balkon şeklindedir.

Tekkenin Alt katında bulunan bu salonun duvarları kireç ile turkuza yakın bir renkte boyanmıştır. Duvarlarında çeşitli eşyalar asılı durur. Duvar kilitleri elekler ve benzer nesneler ile süslenmiştir. Karşı duvarda ikiside bir köşesine yakın 2 kapı durur. Bu iki kapı 2 odaya açılır. Yine yan taraflarında karşılıklı 2 kapı durur bunlarda 2 odaya açılır. Toplamda 4 oda vardır. Bu tekkenin üst katında ne vardır onu kimse bilmez.

Bu tekkenin sag tarafına ilerleyince bir odunluk göze çarpar. Bu kısımda duvar boyunca odun istiflenmiştir. Üzerine ahşap eğik bir çatı ile kapatılmıştır. Bahçe kısmında hemen yeşil merdivenin önünde bir havuzlu çeşme yer alır oldukça güzel ve süslü bir çesmedir. Bahçenin ileri köşe duvarında kerpiç ile örülmüş bir odun ocağı da bulunmaktadır.

Bu yokluk tekkesi öyle bir tekkedir ki bu tekkeye her daim yol bulup gelen yolcular ziyaretçiler olur. Burada bir uzun süre kalırlar. Bu tekkenin sırrına ererler. Çoğu tekkede sabır ile ilme ulaşır çoğuda sabredemez ziyaret edip gider.

Bu tekkede her daim bir yaşlı derviş yaşar. Tekkeye gelen ziyaretçilere hürmet eder kapısını açar onları ağarlar.

Bu yaşlı dervişin adına o diyarda yokluk baba derler. Zahir dünyanın âlimleri Hocaları ve ademogulları Bu yokluk babadan habersizdir. Amma onun ilmi misali şudurki bütün âlimler ağacın meyvesi ise o yokluk baba ağacın gövdesidir.

Batın âleminde derinleşenler yokluk babayı tanır onun sohbetine ulaşmaya fırsat bulur ilminden faidelenirler. Onlar yokluk babayı çok iyi tanırlar.

Bu dergâha ilk gelenler önce şaşırır o dergâha anlam veremezler. Yokluk baba onlara misafir olmalarını teklif eder bu her daim böyledir. Kabul edip edep ile ve saygı ile kabul edenlere evvela bir sofra kurulur.

Bahçenin yanındaki o tek kapılı yerden bir cevher hatun çıkar gelir. Onun vücudu tamamen yeşil bir örtü ile kaplıdır yüzünü daha gören olmamıştır. O garip hatun kimdir kimse bilemez. Sadece sofrayı kurarken ve kaldırırken görünür bir daha görünmez.

Sofranın kenarına bir kazan çorba konur herkesin önüne bir tas konur. Bir garip haldir ki herkese bir tas çorbada fazlası verilmez. İsteyen reddedilir. Seyyah bunu bilmelidir ki isteyip te verilmeyince utanmasın yâda o hali garipsemesin. Çorbanın tadı hiç bir çorbaya benzemez amma lezzetine kimse doyamaz içen bir daha içmek ister.

Yokluk baba yemekten sonra ziyaretçilere tek tek bu tekkede 3 gün kalmalarını bu yokluk diyarında gezip dolaşmalarını teklif eder. Bu 3 günün sonunda oradan ayrılmak isteyen çoğu ziyaretçinin içine bir hal düşer ki oradan girmek istemez kendileri gitsene ayakları onları tutar olur. Amma çoğuda vardır oraya boş gelir boş gider. Hiç bir his hissetmez. Orayı bir otel gibi görüp bir kaç gün doğayı gezmenin zevkini yaşarlar çekip giderler.

Ayakları tutulup içleri burkulan yolculara yokluk baba yaklaşıp onların omuzlarını sıvar ve onlara istersen burada biR süre kal evladım der Ve dahi ekler seninle bir anlaşma yapalım Burada odunlar var onları kıracak bir genç bana lazım bunun karşılığında bir ücret verемem amma bolca çorbadan içersin ve bu tekkede kalırsın der.

Anlaşma odurki ziyaretçi odun bitene kadar gitmez o süre içinde dilediğince kalır ve o leziz çorbadan içer. Odunlar sayısı çok değildir 3 veya 4 günde kırılacak kadar odun vardır

Bir vakit bu yokluk diyarına gelen bir gezgin yokluk dergâhına uğramış idi. Sonunda yokluk babanın teklifini kabul edip kendi gibi 2 ziyaretçi ile orada kalmaya başladılar. Ziyaretçilerin 3 de birbirini tanımaz yabancılar idi. Odunları kırmaya başladılar. Amma garip bir haldir ki odunları ne kadar kırdılarsada eksilmedi her seferinde ilk haline döndü. Bu hal üzerine 3 gün geçince. O ziyaretçinin kalbine bir korku ve endişe düştü her yerde yokluk babayı aradı ki bu hal nedir somak istedi. Amma yokluk babayı bulamadı. Endişesi dahada arttı hemen telaş ile avlunun tahta kapısına koştu. O an baktı ki kapı kapalı ve açılmaz. Çok zorladı sonunda açmayı başardı. O vakit dondu kalakaldı gözlerine inanamadı.

Gördüğü şey karşısında hayrete düştü ki o kapının arkasında hiç bir şey yok idi. Anca karanlık bir boşluk var idi. Orman dağ tepe yerini derin bir boşluğa ve yokluğa bırakmış idi. Bu hale anlam veremedi kan ter içinde avlunun tüm duvarlarına tek tek

dolaştı hepsinden sarkıp dışarı baktı her defasında bir boşluk ve karanlık ile karşılaştı. Anladı ki bu âlemde tek var olan yer o tekke idi ondan ötesi yok idi. Çaresiz halfe geri dönüp odunluğa vardı. O iki gence neler oldugunu sordu amma onlar hiç konuşmaz idi.

Sadece odunları kırar idi. En sonunda çok ısrar etti gençler konuştu ki bir anlaşma yaptık odunları bitene kadar buradayız razı ol isyan etme faydası yok dediler. O ziyaretçi bunun üzerine ama odunlar hiç bitmiyor dedi. Biter sabret dediler. Ziyaretçi anladı ki çare yok tekrar odunları kırmaya başladı. Bir süre sonra yokluk baba merdivende göründü varıp güzel bir abdest aldı. Ziyaretçi yanaştı bu ne hal amca diye sordu. Yokluk baba gülerek hayır evladım hayır dedi. Ziyaretçi bunun neresi hayır diye sordu öfke ile. Odunlar hiç bitmiyor garip bir hal dedi. Biter evladım dedi yokluk baba.

O vakit bu 3 gence seslendi yokluk baba. Gelin şu çeşmeden güzel bir abdest alın namaza duralım dedi. 3 genç gelip abdest aldılar. Bir güzel namaz kıldılar sonra yokluk baba onları karşısına aldı bir güzel makam ile kuran okudu. Ardından ilimden bir güzel sözler söyledi. Gençler huzura büründü zevk ile dinlediler. Kalpleri huşu ile doldu. Kendi kendilerine bu ne haldir diye sordular. Lezzeti ne aladır dediler. Vardılar yone o hal üzerine odun kırmaya durdular. Sabah genç baktıkiodunlar biraz eksilmiş. Kendi kendine sordu haftalardır kırarız eksilmez ne olduda eksildi dedi. Sonra yokluk baba bir kaç hafta gelmez oldu görünmez oldu. Yine o vakit odunlar eksilmez oldu yine ne kadar kırsalar odunlar hep aynı kaldı. Bu hal üzerine seneler geçti. Arada bir yokluk baba geliyordu onlarla namaz kılıp ilim

sohbetleri ediyordu. Artık 3 genç her daim yokluk babanın yolunu gözler oldu ve dahi öyle bir hale geldiler ki yokluk baba gelmeyince içleri hüzün ile dolar oldu. Hayatları odun kırmak çorba içmek ve yokluk babanın tarif edilemez ilim sohbetleri içinde geçer olmuştu. Dışardaki o dünyadan hiç bir şey hatırlarına gez olmuştu. Hiç bir şeyi arzulamaz oldular. Tek istedikleri yokluk babanın gelip onlara sözler söylemesi olmuş idi. Her ne vakit yokluk baba gelse o gün odunlar eksiliyor idi. Bunu anlamışlardı. Odunlar tükendikçe gencin içini neşe yerine keder ve üzüntü sarar oldu. Bir garip haldir ki o genç başta odunlar bitsin ister iken artık bitmesin diye çabalar olmuş idi. Bir vakit geldiki tek kıracak odun kalmadı. O gün genç anladı ki gitme vakti geldi. O kadar üzüldü ki daha evvel hiç bir şeye böyle üzülmemisti. Garip haldir ki odunun bitmesine üzüldü. O gün son kez güzeldir namaz kıldılar yokluk baba onlara güzel bir kuran okudu. Lezzetine doymadılar. Hepsi içinde en çok üzülen ve odunlar en çok bağlanan o genç idi. Yokluk baba diğer iki genci savusturdu. Geldi bu gence seslendi gel evladım dedi. Bura kalma yeri değildir artık vakit tamam oldu dedi. Genç ne olur biraz daha odun olsa kırsam dedi. Yokluk baba olmaz evladım dedim takdir edilen bu kadar dedi. Şimdi var git o kırdığın oyunlarla şu ocağı yak sonra güzel bir hamur yoğur o ocakta ekmek yap dedi. Genç vardı ocağı yaktı. Güzelce bir hamur yoğurdu. Garip haldir ki o yıllarca kırdığı odundan anca bir ekmek pişirmek kadar ateş yandı. O ekmeği pişirdi şaşkın halde yokluk babaya getirdi.

Yokluk baba o gence al evladım bu ekmeği yolun uzundur bu uzun yolda azığın budur dedi. Genç hüzün ile arkasına bakarak ağlayan gözler ile uzaklaşırken yokluk baba seslendi üzülme evladım bu twkkeye her daim bir ihtiyar lazım. Bir gün geri dönersin nasip dedi gülen gözlerle. Genç geldiği kapıya yöneldi o vakit o derin boşluk yerini yine dağlara tepelere ve ağaçlık ormana bırakmıştı.

Bu garip yokluk diyarında bu garip tekkenin aslı budur ki size anlattım oraya yol bulup gitmek zor olsada imkânsız değildir. Bakarsınız bir gün yolunuzun bu tekkeye düşer. O vakit sizede orada çorba içmek ve odun kırmak nasip olur.

7 SEMAYA YOLCULUK

HUBUKİNİN 7 KANADI

Hubukinin 7 kanadı vardır. Bu kanatlar 7 göğü sarıp kuşatmıştır. Her kanadının bir ucundan diğeri kendi sardığı göğün doğusundan batısına kadar uzanır,

Hubukinin ayakları dünya semasına erişir taki hubuki denen bu acayip varlık gök tavanın üzerine basmıştır. Öylece gök tavan üzerinde beklemektedir.

Hubukinin her kanadı ipeğe benzer ince ve latif nurlu bir tül gibidir. Her bir kanattan diğerine ulaşan sarmal yollar vardır ki her biri 1000 yıllık yoldur. Her bir kanadının üzerinde gök ehlinden nurlu acayip garip varlıklar yaşar. Bunların hepsi mümin olup her daim kendi dillerinde Allahı zikrederler yemez içmezler onlar uyumazlar. Amma bunca garip haldelerdir melek değildirler. Her bir kavmin başında bir ulu varlık durur onlara imamlık eder. Zikri başlatır adedince yönetir bir sonraki zikri bildirir. O ne der ise onu yaparlar.

Birinci kanadın ehline, Gilbaz derler Gilbazların başındaki lidere imama Sarfinazran derler.

İkinci kanadın ehline Cercüm derler. Onun imamını Kifalyan derler.

Üçüncü kanadın ehline Sebetren derler, Onun imamını Yetulbatar derler.

Dördüncü kanadın ehline Nusefan derler, Onun imamına Zaferinyas derler.

Beşinci kanadın ehline Esmeltakur derler, Onun imamına Kurekan derler.

Altıncı kanadın ehline Firuz derler, Onun imamına Aykeltan derler.

Yedinci kadadın ehline Ehribenat derler onun imamına, Zeyfelin derler.

Bütün yıldızlar güneş ve ay bu hubukinin kanatları altında durur. Orda deniz içinde yüzeyler. Bu denize felek denizi denir. Bu hubuki denen varlık felek denizinin ulu bir kuşudur. Onun kanatları etrafında her daim uçuşan varlıklar vardır bunlar her gök katına erişir hubukinin kanatları etrafını sarmıştır. Bu varlıkların adına hurşid derler.

Bu hubuki denen varligin kanatları uzerinde her daim bazi ruhlar ve varlıklar felek yollarından ilerlemeye çaba eder. Çoğu insan çoğu cin ve şeytan cinsinden varlıklardır.

Kimisi birinci kanada varmadan kayar düşer kimisi 2. Kanada varır ordan kayar düşer kimisi ta ki 7. Kanada varır kayar düşer kimisi azimle 7 kanadi geçer ötesine gider. Amma cinlerden ve şeytan taifesinden hiç birisi bu kanatları geçemez onların bu kanatlara girmeye onda ilerlemeye yetkileri yoktur yinede azim ile kaçak olarak girmeye ve geçmeye çabalarlar hiç usanmazlar.

Çoğu hileci ve duzenbazdir insan ruhu şekline bürünüp geçmeye çabalarlar bin turlu hile ve duzen kurup ilerlemeye gayret ederler amma hurşidler ki onların vazifesi buradan geçmeye ruhsatı olmayanları yakalayıp tekrar arz üzerine indirmektir. Hurşidlerin elinden ne hile kurarlarsa kursunlar kurtulamazlar.

Amma insanların ruhları iki türlü görünür bir gurup alanları mühürler işaretlenmiştir o mühürler mavi nur saçar hurşidler onlara dokunmaz onlara ruhsat verilmiştir başarabilen geçip gider başaramayan kendi düşer. Ondan gayri ikinci gurup insanlar buraya ulaşır amma onların bu yola girmelerine ruhsat yoktur hurşidler hemen onları tutar arz üzerine iletir ve dahi her kimi tutsalar hafızasını o vakit silerler hubukiden bir an hatırlamazlar.

Bazı cin ve şeytanlar ise ruhsatlı alınları mühürlü mavi ruhlu insanların ruhlarına asalak olup bağlanırlar bu hile ile yolu geçmeye çaba ederlerler amma o vakit hurşidler yine onları anlar bilir tutar bağlandığı ruh ile beraber arz üzerine iletir hafızalarını silerler. Olan masum ruhsatlı ruha olur. Amma bunda istisna olmaz.

HAK DAĞI VE NARMAN VADİSİ

HULD VE DAHLE SÜTUNU

HAKİKAT KİTABI

Hubukinin yedinci kanadına ulaşabilen orada Hak Dağına ulaşır. Bu Hak Dağı dik ve çıkması gayet zor hatta imkânsız bir dağdır. O dağın en üstüne çıkabilen orada bir vadiye ulaşır ki onun adına Narman vadisi derler Narman vadisi düz ve geniş bir vadidir onun tam ortasında dikili iki ulu sütun durur bu sütunlar uzerinde 70 biner merdiven bulunur o sorunlardan biri Hüld diğeri Dahle ismi ile anılır.

Bu sutünlarda bulunan 70 bin merdiveni çıkabilen onun zirvesine ulaşır ki zirvede 2 sütun arasında nurlu 2 kanadı açılmış duran bir kitap bulur bu kitabın bir ucundan diğerine mesafesi 5000 yıllık yoldur. Bu kitaba Hakikat Kitabı derler. Bütün hakikatler onda yazılıdır amma herkes okuyamaz. Ona bakan gözler puslanir yazılanı seçemez hale gelir.

O kitabı

n uzerinde arşdan nur şeklinde bir ırmak akar kitap üzerine dökülür. Onun aktığı kaynak sonsuz beyaz bir yerdir ki birasi sitredir ona hiçbir varlık giremez dahi dokunamaz nurundan yanar helak olur.

NADİM DENİZİ VE NİLÜFER IRKI

FECR VE SADIR VE TÖVBE KAPILARI

Narman vadisinin sonunda buyuk dalgalı bir deniz vardır ki bu deniz gök denizlerinde bir denizdir onun adına Nadim Denizi derler şeffaf ve parlak bir denizdir onun dibi semaya değer. Nadim üzerinden arşın altında 2 varlık seyir eder ki onlar güneş ve aya benzer amma daha nurlu daha büyüktür onların isimlerine Sadır ve Fecir derler.

Nadim denizi içinde bir halk yaşar ki onların adına Nilüfer derler bu Niluferlerin bedenleri cam gibidir ve dahi zümrüt gibi yeşildir ve şeffaftır. Fecir ve Sadırın ışıkları onların içinden geçer o vakit arşa tarifi imkânsız yeşil latif bir nur saçılır.

O nadim uzerinde arşa bitişik 3 devasa kapı bulur ki bunlar tövbe kapısıdır isimlerine Nasuh, Fazilet ve Memba derler.

LEVH TARLASI VE ZULMANİ

Nadim denizinin kıyılarına ulaşan levhe ulaşır. Levh sankin sonsuz buyüklükte bir tarlaya benzer onun üzerinde sayılması imkânsız sıra sıra sütunlar levhalar bulunur. Levhden etrafa turkuaz rengine benzer bir nur saçılır. Onun üzerinden sanki ışık ırmakları ve kordonlarına benzeyen yapılar vardır sürekli hareket halindedir. O ışık nehrinin aslı sürekli lwvhden bilgi taşıyan meleklerdir onlar her daim levhden aldıklarını semalara ve arzlara iletirler. Onlar ışık ırmakları benzerler.

Bu levh üzerinde onu bekleyen zulmani adında bir varlık bulunur ki bu varlık ateş saçan dev bir dağa benzer onu gören korkudan aklını yitirir çatlar helak olur. Ayağından başına uzunluğu 1000 yıllık yoldur genişliği koldan kola 500 yıllık yoldur. Bu zulmani lehine muhafızıdır. O levhe levhi mahfuz derler ki o korunur. Onun levhaları perdelenmiştir kimse okuyamaz.

DEHRİN KAPISI VE DEHRE GİRİŞ

Levhin sonunda bir büyük kapı vardır ki ona Dehir kapısı denir o kapıdan Dehir Koridoruna ulaşılır.

Arzdan Dehir kapısına varmak 14000 yıllık yoldur.

Dehir koridoru bütün zaman ve mekânların birleştiği yerdir. Orada tüm zaman ve mekânlar bir yere toplanmıştır. Onu kul aklı idrak edemez. Şaşar kalır. Bu koridorun bir ucu levhe bir ucu kıyamete uzanır. Bir uçtan diğerine uzunluğu 12000 yıllık yoldur.

Dehir icinde 180 bin büyük kapı bulunur ondan başka birçok ufak kapida vardır.

Bu dehir içinde iki halk yaşarki bunlara Hatanlar ve Şimaller derler. Hızırda bu koridor içinde yaşar ki Hatanlar ve Şimallerin imamıdir. Hepsi Hızırın emri ile hareket ederler. Ne yaparlarsa Allahın emri ile yaparlar. Hızırda dâhil hiç biri kendi iradesi ile hareket etmezler.

Orada bulunan kapılardan geçerek bir cok zaman ve mekâna ulaşırlar. Şimaller gözcüdür sadece izlerler şahit olurlar kayıt alırlar. Hatanlar ise kaderi müdahalelerde bulunabilirler yetkileri vardır amma Allah ne emir verdi ise onu yaparlar. Kendileri karar ve hüküm veremezler. Her zaman her mekâna anında ulaşma yetkileri vardır ve dahi bir cok bedene şekle bürünür ve bağlanma yetkileri vardır.

Onlar için normal insan kuralları ve kanunları geçerli değildir bie çok haram ve yasaklar onlar için geçerli değildir ibadet şekli onlar için kendilerine has bir yol ile verilmiştir insan ibadetlerini benzemez. Bu sebepten onların birçok hali insanlara hayret verebilir yâda uygun gelmeye bilir. Hızının halleri ve yaptıklarına o sebepten Hz Musanın tepkisine sebep olmuştur onların hal ve hareketlerine her insan sabır edemez.

AŞŞARAYA DÖNÜŞ

Bu 180 bin kapıdan biri vardır ki o kapıya aşşara kapısı derler 70 bin perde ile perdelenmistir onu ancak hatan ve şimaller açabilir. O kapi açılınca bir toz ve kum fırtınası ortaya çıkar.

O kapıdan geçen uçsuz bucaksız bir çölde gözünü açar. Kusma mide bulantısı baş dönmesi ve göz bulanmasi gibi garip haller yaşar. Bu çöl içinde bir mescid vardır ki ona aşara mescidi derler ona ulaşmak onu zordur. O mescid başta körfezin yakın ubulle denen yerdedir amma oraya ancak dehirden geçilerek gidilir. Normal arz üzerinden oraya varmak imkânsızdır.

O mescid yeşil bir mescidi ve 2 katlıdır latif kubbeli bir mesciddir güzel bir bahçesi bulunur bahçesinde fevkalade güzel gülleri vardir. O mescidin alt katında bir dolu cemaat bulunur ki her yeri doldurmuşlardır adım atacak yer zor bulunur orada her daim bir ihtiyar namaz kılar ki onun adı Dermizandır her vakit namazı burda kılar.

O mescidin cemaati hep şehitlerdir burada her daim ibadet ile meşgul olurlar.

O mescidin üst katında Hz hasan Hz Hüseyin ve dahi onların eşleri ve hz Ali ve Hz Muhammed SAV sav saf olup namaz kılarlar. O mescide ulaşan ve nasip verilen onlar ile namaz kılmaya Hz Muhammedin yüzünü izlemeye onun ile sohbet etmeye fırsat bulur.

O mescidin Altında bir gizli Yer bulunur, Orada Zülfikar durur. Bir Sandık içinde Musanın asası ve Hz Yusufun kanlı gömleği durur. Orada Bir yeşil nurlu kapı vardır ki O 40 kilitle kilitlidir Onu ancak Hz Ali açabilir. O kapının ardında İmam Mehdinin Selam Ona olsun Mübarek Ruhaniyetleri durmaktadır. Vaktini beklemektedir.

O mescidin sağ yanında bir ırmak akar ki içenin içine huzur ve serinlik dolar. Huşu gelir bir daha kaygı keder ve derde düşmez O ırmağın adına ahzan Irmağı derler o ırmağın suyu ile gözünü ailenin göz perdesi kalkar o ırmak suyu ile başını mest eden ilimde gayet derin bilgilere ulaşır onun ile abdest almadan o mescide girilmez.

O ırmağın kenarında birçok latif ve eşsiz ağaç vardır meyveleri benzersizdir. O ağaçlarda ötüşleri insanı mest eden kuşlar vardır. O ırmağın kaynağı bir dağa ulaşır ki o dağa rahman (ın) dağı derler akıl ve beyinden yoksun olanlar O dağın ismini ve hikmetini anlamaz. Bunca lütuf içinde dağın ismine takılıp helak olurlar. Ne peygamberi ne hz aliyi görmez gözleri.

Onlar kendine yazık etmiştir. Bu rahman (ın) dağının yolu zor yokuşu keskin çıkması zahmetlidir. Onun zirvesine çıkabilen bir garip göle ulaşır ki o göl sanki bir bardak içinde durur yüksek bir uçurumun altındadır. O kadar seffaftir ki dibi görünür onu gören derin değil sanar. O gölün Adına Ac gölü derler onun kaynağı Kevser ırmağındandır bu göl geri ırmağa akar ki ırmağın kaynağı bu göldür. Bu gölün dibinde bir dar taşlı geçit bulunur oradan geçen tekrar dünya arzın ulaşır.

KAPANIŞ

Bize Bilmediklerimizi Öğreten ve Onunla bize sayısız lütuflar veren Rabbin Şanı ne yücedir.

Hz Muhammed Sav

Hz Ali R.A

Hz. Hasan R.A

Hz. Hüseyin R.A

Uhut Şehitleri

Dermizan

Hızır

Elçi Müşeyma

Hâkim Belinyas

Selamun Kavlen Min Rabbin Rahiym.

Elhamdülillahi Rabbil Alemiyn

İMAM-ÜL HATAN HAK-İ TAHİRULLAH

GÖKÇE BİN YUSUF BİN HAYDAR BİN ALİ